EVANGĖLIA

ŠV. LUKOŠIAUS.

LONDONE

Britiškoji ir svetimųjų žemių biblijų draugystė.

1914.

THE GOSPEL

ACCORDING TO

SAINT LUKE.

LONDON
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.
1914.

THE GOSPEL ACCORDING TO

ST. LUKE.

CHAPTER I.

FORASMUCH as many have
taken in hand to set forth in
order a declaration of those things
which are most surely believed
among us,
2 Even as they delivered them
unto us, which from the beginning
were eyewitnesses, and ministers
of the word;
3 It seemed good to me also,
having had perfect understanding
of all things from the very first, to
write unto thee in order, most
excellent Theophilus,
4 That thou mightest know the
certainty of those things, wherein
thou hast been instructed.
5 ¶ THERE was in the days
of Herod, the king of
Judæa, a certain priest named
Zacharias, of the course of Abia:
and his wife *was* of the daughters
of Aaron, and her name *was*
Elisabeth.
6 And they were both righteous
before God, walking in all the
commandments and ordinances of
the Lord blameless.
7 And they had no child, be-
cause that Elisabeth was barren,
and they both were *now* well
stricken in years.
8 And it came to pass, that while

EVANGĖLIA ŠVENTO

LUKOŠIAUS.

PERSKYRIMAS I.

KADANGI daug apsiėmė sutai-
syti pasakojimą tų nusidavimų,
kurie tarp musų tikosi,

2 Kaip tai mums padavė tie, kurie
iš pradžios tai patys regėję ir
tarnai to žodžio buvę:

3 Ir man ger rodės, kad aš, vislab
tai iš pradžios pertyrinėjęs, tau,
miels Tėopile, su aštriu pasidabo-
jimu ir davadniai rašyčiau,

4 Kad tikrą davadą to mokslo
gautumbei, kuriame išmokįtas esi.

5 Čėse Erodo, karaliaus Judėos,
buvo kunįgas iš urėdystės
Abiošiaus, vadinamas Zakariošì-
umi, ir jo pati iš dukterų Aarono,
vardu Elzbieta.

6 Bet juodu abu buvo teisiu pò
akių Dievo, vaikščiodamu visuose
prisakymuose Dievo be nuotarties.

7 Ir juodu ne turėjo vaikų, nėsa
Elzbieta buvo nevaisinga, ir buvo
abu gerai pasenusiu.

8 Ir nusidavė, kaip jis kleboniš-

he executed the priest's office before God in the order of his course,
9 According to the custom of the priest's office, his lot was to burn incense when he went into the temple of the Lord.
10 And the whole multitude of the people were praying without at the time of incense.
11 And there appeared unto him an angel of the Lord standing on the right side of the altar of incense.
12 And when Zacharias saw *him*, he was troubled, and fear fell upon him.
13 But the angel said unto him, Fear not, Zacharias: for thy prayer is heard; and thy wife Elisabeth shall bear thee a son, and thou shalt call his name John.
14 And thou shalt have joy and gladness; and many shall rejoice at his birth.
15 For he shall be great in the sight of the Lord, and shall drink neither wine nor strong drink; and he shall be filled with the Holy Ghost, even from his mother's womb.
16 And many of the children of Israel shall he turn to the Lord their God.
17 And he shall go before him in the spirit and power of Elias, to turn the hearts of the fathers to the children, and the disobedient to the wisdom of the just; to make ready a people prepared for the Lord.
18 And Zacharias said unto the angel, Whereby shall I know this? for I am an old man, and my wife well stricken in years.

kąjį urėdą pilnavojo po Dievo akių čėse savo urėdystės,
9 Pagal budą kleboniškąjį, ir kaip jam puolės rukinti, įėjo jis į bažnyčią Viešpaties.
10 Ir visas žmonių pulkas buvo lauke ir meldėsi rukinimo valandoje.
11 Bet pasirodė jam angielas Viešpaties, stovėdamas ant dešinės rukinimo altoriaus.
12 Ir Zakariošius jį išvydęs, nusigando, ir baimė apėmė jį.
13 Bet angielas jam tarė: nesibijokis, Zakariošiau, nės tavo malda išklausyta; ir tavo pati Elzbieta pagimdys tau sunų, tą pramįsi vardu Jonu.
14 Ir iš to tu turėsi džiaugsmo bei linksmybės, ir daug džiaugsis jo užgimimu.
15 Nės jis bus didis po akių Viešpaties; vyno ir druto gėrimo jis ne gers. Ir dar žyvate motynos jis papildytas bus šventaja Dvase.
16 Ir daug vaikų Izraėlio jis privers Dievop, jų Viešpatiesp.
17 Ir jis eis pirm jo dvasėje ir galybėje Eliošiaus, priversti širdis tėvų ant vaikų, ir netikinčiuosius į išmintį teisiųjų, pritaisyti Viešpačiui gatavus žmones.
18 Ir Zakariošius tarė angielui: ant ko aš tai numanysu? nėsa aš senas esmi, ir mano pati pasenusi.

19 And the angel answering said
unto him, I am Gabriel, that stand
in the presence of God; and am
sent to speak unto thee, and to
shew thee these glad tidings.
20 And, behold, thou shalt be
dumb, and not able to speak,
until the day that these things
shall be performed, because thou
believest not my words, which
shall be fulfilled in their season.
21 And the people waited for
Zacharias, and marvelled that he
tarried so long in the temple.
22 And when he came out, he
could not speak unto them: and
they perceived that he had seen
a vision in the temple: for he
beckoned unto them, and remained speechless.
23 And it came to pass, that, as
soon as the days of his ministration were accomplished, he departed to his own house.
24 And after those days his wife
Elisabeth conceived, and hid herself five months, saying,
25 Thus hath the Lord dealt with
me in the days wherein he looked
on *me*, to take away my reproach
among men.
26 And in the sixth month the
angel Gabriel was sent from God
unto a city of Galilee, named
Nazareth,
27 To a virgin espoused to a man
whose name was Joseph, of the
house of David; and the virgin's
name *was* Mary.
28 And the angel came in unto
her, and said, Hail, *thou that art*
highly favoured, the Lord *is* with
thee: blessed *art* thou among
women.
29 And when she saw *him*, she

19 Angielas atsakydamas tarė
jam: aš esmi Gabriėlas, po Dievo
akių stovįsis, ir siųstas esmi, su
tavimi kalbėti, kad toktai tau apsakyčiau.
20 Ir štai, tu busi nebylys ir ne
galėsi kalbėti iki tos dienos, kurioje
tai nusiduos, todėl, kad tu mano
žodžiams ne vierijai, kurie tur išsipildyti savo čėsu.
21 Ir žmonės laukė Zakariošiaus
ir dyvijosi, kad jis taip ilgai bažnyčioje užtruko.
22 Ir išeidamas ne galėjo su jais
kalbėti. Ir jie numanė, jį bažnyčioje regėjimą mačiusį. Ir jis
pamojo jiems, ir pasiliko nebylys.
23 Ir nusidavė, kaip čėsas jo
urėdo pasibaigė, parėjo jis į savo
namus.
24 Ir po tų dienų Elzbieta, jo
pati, nėščia pastojo, ir pasislėpė
penkis mėnesius, ir tarė:
25 Taipo mano Viešpats padarė
tose dienose, kuriose jis manę
įžvelgė, atimdamas mano gėdą tarp
žmonių nuo manęs.
26 Ir šeštame mėnesyje angielas
Gabriėlas Dievo siųstas buvo į
miestą Galilėos, vadinamą Nazaret,
27 Pas vieną mergą, kuri buvo
suderėta vyrui, vardu Juozėpu, iš
giminės Dovido; ir vardas tos
mergos buvo Marija.
28 Ir įėjęs angielas pas ją tarė:
sveika, tu malonės pilnoji! Viešpats su tavimi, tu peržegnotoji
tarp moterų.
29 Bet ji, išvydusi jį, nusigando

was troubled at his saying, and cast in her mind what manner of salutation this should be.

30 And the angel said unto her, Fear not, Mary: for thou hast found favour with God.

31 And, behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a son, and shalt call his name JESUS.

32 He shall be great, and shall be called the Son of the Highest: and the Lord God shall give unto him the throne of his father David:

33 And he shall reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end.

34 Then said Mary unto the angel, How shall this be, seeing I know not a man?

35 And the angel answered and said unto her, The Holy Ghost shall come upon thee, and the power of the Highest shall overshadow thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God.

36 And, behold, thy cousin Elisabeth, she hath also conceived a son in her old age: and this is the sixth month with her, who was called barren.

37 For with God nothing shall be impossible.

38 And Mary said, Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word. And the angel departed from her.

39 And Mary arose in those days, and went into the hill country with haste, into a city of Juda;

iš jo kalbos, dumodama: koksai tai sveikinimas?

30 Ir angielas tarė jai: nesibijokis, Marija; nėsa tu radai malonę prie Dievo.

31 Štai, tu nėščia busi žyvate ir pagimdysi sunų, ir pramįsi jį vardu Jėzumi.

32 Tas bus didis ir sunumi Aukščiausiojo vadinamas; ir Ponas Dievas duos jam sostą Dovido, jo tėvo;

33 Ir jis bus karalius ant namų Jokubo amžinai, ir jo karalystės ne bus galo.

34 Tai tarė Marija angielui: kaip tai nusiduos, kadangi nei jokio vyro nesižinau?

35 Angielas atsakydamas tarė jai: Šventoji Dvasė ateis ant tavęs, ir stiprybė Aukščiausiojo apdengs tavę. Todėl ir tas Šventasis, iš tavęs gimsiąsis, Dievo Sunumi bus vadinamas.

36 Ir štai, Elzbieta, tavo gentainė, taipojau nėščia yra sunumi savo senatvėje, ir dabar jau yra jai šeštasis mėnuo, kuri skelbiama, nevaisinga esanti.

37 Nės prie Dievo nei joks daiktas ne esti negalimas.

38 Bet Marija tarė: štai, aš esmi tarnaitė Viešpaties, te nusiduodie man, kaip tu sakei. Ir angielas atstojo nuo jos.

39 Bet Marija, pasikėlusi tose dienose, nuėjo skubriai per kalnus į miestą Judo,

good things; and the rich he hath sent empty away.

54 He hath holpen his servant Israel, in remembrance of *his* mercy;

55 As he spake to our fathers, to Abraham, and to his seed for ever.

56 And Mary abode with her about three months, and returned to her own house.

57 Now Elisabeth's full time came that she should be delivered; and she brought forth a son.

58 And her neighbours and her cousins heard how the Lord had shewed great mercy upon her; and they rejoiced with her.

59 And it came to pass, that on the eighth day they came to circumcise the child; and they called him Zacharias, after the name of his father.

60 And his mother answered and said, Not *so;* but he shall be called John.

61 And they said unto her, There is none of thy kindred that is called by this name.

62 And they made signs to his father, how he would have him called.

63 And he asked for a writing table, and wrote, saying, His name is John. And they marvelled all.

64 And his mouth was opened immediately, and his tongue *loosed*, and he spake, and praised God.

65 And fear came on all that dwelt round about them: and all these sayings were noised abroad throughout all the hill country of Judæa.

turtais, ir bagotuosius tuščius paliekti.

54 Jis atsimena savo mielaširdingystės, ir pagelbti savo tarną Izraėlį,

55 Kaip jis kalbėjęs esti musų tėvams, Abraomui ir jo vaikams amžinai.

56 Ir Marija pasiliko prie jos kokius tris mėnesius; potam ji vėl sugrįžo į savo namus.

57 Ir Elzbietai išsipildė čėsas, kad pagimdytų; ir ji pagimdė sunų.

58 Ir jos kaimynai ir gentys išgirdo, kad Viešpats didę mielaširdingystę jai išrodęs, ir džiaugėsi su ja.

59 Ir nusidavė ašmoje dienoje, atėjo jie apipiaustyti tą vaikelį, ir praminė jį vardu savo tėvo, Zakariošiumi.

60 Bet jo motyna atsakydama tarė: nieku budu, bet jis tur Jonu vadinamas buti.

61 Ir jie tarė jai: juk niera nei vieno tavo giminėje, tuo vardu vadinamo.

62 Ir jie pamojo jo tėvui, kaip jis jį norįs praminti.

63 Ir jis prašė toblyčėlės, rašė ir tarė: Jonas yra jo vardas. Ir jie stebėjosi visi.

64 Ir tuojau atsivėrė jo burna ir liežuvis, ir kalbėjo ir garbino Dievą.

65 Ir atėjo baimė ant visų kaimynų; ir tas nusidavimas išsireiškė ant visų Judėos kalnų.

66 And all they that heard *them* laid *them* up in their hearts, saying, What manner of child shall this be! And the hand of the Lord was with him.

67 And his father Zacharias was filled with the Holy Ghost, and prophesied, saying,

68 Blessed *be* the Lord God of Israel; for he hath visited and redeemed his people,

69 And hath raised up an horn of salvation for us in the house of his servant David;

70 As he spake by the mouth of his holy prophets, which have been since the world began:

71 That we should be saved from our enemies, and from the hand of all that hate us;

72 To perform the mercy *promised* to our fathers, and to remember his holy covenant;

73 The oath which he sware to our father Abraham,

74 That he would grant unto us, that we being delivered out of the hand of our enemies might serve him without fear,

75 In holiness and righteousness before him, all the days of our life.

76 And thou, child, shalt be called the prophet of the Highest: for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways;

77 To give knowledge of salvation unto his people by the remission of their sins,

78 Through the tender mercy of our God; whereby the dayspring from on high hath visited us,

79 To give light to them that sit in darkness and *in* the shadow of

66 Ir visi, kurie tai girdėjo, dėjosi tai į širdį, tarydami: ką misliji, kas bus iš to vaikelio? nėsa ranka Viešpaties buvo su juomi.

67 Ir Zakariošius, jo tėvas, pilnas pastojo Šventosios Dvasės, ir prarakavo tarydamas:

68 Pašlovintas t'esie Viešpats, Izraėlio Dievas; nės jis atlankė ir atpirko savo žmones;

69 Ir attiesė mums ragą išganymo namuose Dovido, savo tarno,

70 Kaip jis pirm to kalbėjęs per burną savo šventųjų prarakų;

71 Kad jis mus išgelbėtų nuo musų neprietelių ir iš rankų visų, kurie musų ne apkenčia,

72 Ir mielaširdingystę parodytų musų tėvams, ir atsimintų savo šventojo derėjimo,

73 Ir prysiegos, kurią jis prisiekęs esti Abraomui, musų tėvui, mums duoti,

74 Kad mes iš rankų savo neprietelių išgelbėti, jam tarnautumbime be baimės per visą savo amžią,

75 Šventybėje ir teisybėje, jam įtinkančioje.

76 O tu, vaikeli, praraku Aukščiausiojo busi vadinamas; nės eisi pirm Viešpaties, kad kelią jam taisytumbei,

77 Ir duotumbei išganymo išpažinimą jo žmonėms, kursai yra atleidime jų griekų;

78 Per širdingą mielaširdingystę musų Dievo, per kurią mus atlankė užtekėjimas iš aukštybės,

79 Kad pasirodytų tiems, kurie sėd tamsybėje ir šešėlyje smerties,

death, to guide our feet into the way of peace.

80 And the child grew, and waxed strong in spirit, and was in the deserts till the day of his shewing unto Israel.

CHAPTER II.

AND it came to pass in those days, that there went out a decree from Cæsar Augustus, that all the world should be taxed.

2 (*And* this taxing was first made when Cyrenius was governor of Syria.)

3 And all went to be taxed, every one into his own city.

4 And Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, into Judæa, unto the city of David, which is called Bethlehem; (because he was of the house and lineage of David :)

5 To be taxed with Mary his espoused wife, being great with child.

6 And so it was, that, while they were there, the days were accomplished that she should be delivered.

7 And she brought forth her firstborn son, and wrapped him in swaddling clothes, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn.

8 And there were in the same country shepherds abiding in the field, keeping watch over their flock by night.

9 And, lo, the angel of the Lord came upon them, and the glory of the Lord shone round about them : and they were sore afraid.

10 And the angel said unto them,

ir kreiptų musų kojas ant pakajaus kelio.

80 Ir vaikelis augo ir stiprinosi Dvasėje, ir buvo pusčioje, ikikol jis turėjo pasirodyti žmonėms Izraėlio.

PERSKYRIMAS II.

BET nusidavė tose dienose, kad prisakymas išėjo nuog ciecoriaus Augusto, kad parašytas butų visas svietas.

2 Ir tas parašymas buvo pirmiausiasis, ir nusidavė, kaip Cyrėnius Syrioje valdonu buvo.

3 Ir ėjo visi pasirašydinti, kožnas į savo miestą.

4 Tai pasikėlė taipojau ir Juozėpas iš Galilėos, iš miesto Nazaret, į Żydų žemę, į miestą Dovido, vadinamą Bėtleėm; todėl, kadangi jis buvo iš namų ir iš giminės Dovido,

5 Pasirašydinti su Marija, jam pažadėtaja moterimi; ta buvo nėščia.

6 Ir jiemdviem ten esant, išsipildė čėsas, kad pagimdytų.

7 Ir ji pagimdė savo sunų pirmgimį, ir suvystė jį vystyklais, ir paguldė jį į ėdžias; nės ne turėjo ruimo gaspadoje.

8 Ir buvo kerdžiai toje šalyje ant lauko prie gardų, tie sergėjo naktyje savo kaimenę.

9 Ir štai, angielas Viešpaties atėjo pas juos, ir šlovė Viešpaties apšvietė juos, ir jie nusigando didžiu išgąsčiu.

10 Ir angielas tarė jiems: nesibi-

Fear not: for, behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people.
11 For unto you is born this day in the city of David a Saviour, which is Christ the Lord.
12 And this *shall be* a sign unto you; Ye shall find the babe wrapped in swaddling clothes, lying in a manger.
13 And suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly host praising God, and saying,
14 Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men.
15 And it came to pass, as the angels were gone away from them into heaven, the shepherds said one to another, Let us now go even unto Bethlehem, and see this thing which is come to pass, which the Lord hath made known unto us.
16 And they came with haste, and found Mary, and Joseph, and the babe lying in a manger.
17 And when they had seen *it*, they made known abroad the saying which was told them concerning this child.
18 And all they that heard *it* wondered at those things which were told them by the shepherds.
19 But Mary kept all these things, and pondered *them* in her heart.
20 And the shepherds returned, glorifying and praising God for all the things that they had heard and seen, as it was told unto them.
21 And when eight days were accomplished for the circumcising of the child, his name was called JESUS, which was so named of

jokitės! štai, aš apsakau jums didį džiaugsmą, kurs nusiduos visiems žmonėms;
11 Nės užgimė jums šią dieną Išganytojis. kurs yra Kristus Viešpats, mieste Dovido.
12 Ir tai jums bus ženklu: jus rasite kudikį suvystytą ir begulintį ėdžiose.
13 Ir tuojaus buvo su tuom angielu daugybė dangaus pulkų, liaupsinančių Dievą ir tariančių:
14 Garbė t'esie Dievui aukštybėje, pakajus ant žemės, ir žmonėms pasimėgimas.
15 Ir nusidavė, kaip angielai nuo jų dangun užžengė, kerdžiai kalbėjo tarp savęs: eikim dabar į Bėtleėm ir pasižiurėkime to nusidavimo, kurs ten nusitikęs, kurį mums Viešpats apreiškė.
16 Ir jie atėjo skubriai ir rado Mariją ir Juozėpą, priegtam kudikėlį ėdžiose begulintį.
17 Ir kaip jie tai buvo regėję, išplatino jie tai, kas jiems sakyta buvo apie tą vaikelį.
18 Ir visi, kurie tai girdejo, nusistebėjo to, ką kerdžiai jiems buvo sakę.
19 Bet Marija palaikė visus tus žodžius, ir apdumojo juos savo širdyje.
20 Ir kerdžiai sugrįžo, garbindami ir liaupsindami Dievą už vislab, ką jie buvo girdėję ir regėję, kaip jiems sakyta buvo.
21 Ir kaip išsipildė aštuonios dienos, jeib apipiaustytas butų tas vaikelis, tai praminė jį vardu Jėzumi, kuriuomi pramintas buvo angielo,

the angel before he was conceived
in the womb.
22 And when the days of her
purification according to the law
of Moses were accomplished, they
brought him to Jerusalem, to pre-
sent *him* to the Lord;
23 (As it is written in the law of
the Lord, Every male that open-
eth the womb shall be called holy
to the Lord;)
24 And to offer a sacrifice accord-
ing to that which is said in the
law of the Lord, A pair of turtle-
doves, or two young pigeons.
25 And, behold, there was a man
in Jerusalem, whose name *was*
Simeon; and the same man *was*
just and devout, waiting for the
consolation of Israel: and the
Holy Ghost was upon him.
26 And it was revealed unto him
by the Holy Ghost, that he should
not see death, before he had seen
the Lord's Christ.
27 And he came by the Spirit
into the temple: and when the
parents brought in the child Jesus,
to do for him after the custom of
the law,
28 Then took he him up in his
arms, and blessed God, and said,
29 Lord, now lettest thou thy
servant depart in peace, according
to thy word:
30 For mine eyes have seen thy
salvation,
31 Which thou hast prepared be-
fore the face of all people;
32 A light to lighten the Gentiles,
and the glory of thy people Israel.
33 And Joseph and his mother
marvelled at those things which
were spoken of him.
34 And Simeon blessed them,

pirm ne kaip jam motynos žyvate
prasidėjus.
22 Ir kaip išsipildė dienos jos
apčystijimo pagal zokaną Maižė-
šiaus, atnešė jį į Jėruzalę, kad jį
pastatytų Viešpačiui;
23 Kaip parašyta yra zokane Vieš-
paties: kiekvienas patinėlis, pirm
užgemąs, tur buti šventas Vieš-
pačiui;
24 Ir kad duotų apierą, kaip pri-
sakyta zokane Viešpaties: porą
kurklelių, arba dvejetą jaunų kar-
velių.
25 Ir štai, buvo žmogus Jėruzalėje,
vardu Simėonas; o tas žmogus
buvo teisus ir Dievo bijąs, laukiąs
palinksminojimo Izraėlio. Ir šven-
toji Dvasė buvo jame.
26 Ir buvo jam šventosios Dva-
sės pažadėta, kad jis smerties ne
regėsiąs, pirm ne kaip jis išvysiąs
Kristų Viešpaties.
27 Ir Dvasės paragintas atėjo jis
į bažnyčią. Ir kaip gimdytojai
vaikelį Jėzų į bažnyčią atnešė, jeib
už jį darytų pagal pajunkimą zo-
kano,
28 Tai jis ėmė jį ant savo rankų,
ir garbino Dievą tarydamas:
29 Viešpatie, dabar tu leidi savo
tarną pakajuje eiti, kaip tu esi
sakęs;
30 Nės mano akys regėjo tavo
Išganytoją,
31 Kurį tu pagatavijai po akių
visų žmonių giminių,
32 Šviesybe ant apšvietimo pagonų,
ir ant garbės savo žmonių Izraėlio.
33 Ir jo tėvas bei motyna stebė-
josi to, kas apie jį sakyta buvo.
34 Ir Simėonas peržegnojo juos

and said unto Mary his mother,
Behold, this *child* is set for the fall
and rising again of many in Israel;
and for a sign which shall be
spoken against;
35 (Yea, a sword shall pierce
through thy own soul also,) that
the thoughts of many hearts may
be revealed.
36 And there was one Anna, a
prophetess, the daughter of Phanuel,
of the tribe of Aser: she
was of a great age, and had lived
with an husband seven years from
her virginity;
37 And she *was* a widow of about
fourscore and four years, which
departed not from the temple, but
served *God* with fastings and
prayers night and day.
38 And she coming in that instant
gave thanks likewise unto
the Lord, and spake of him to all
them that looked for redemption
in Jerusalem.
39 And when they had performed
all things according to the law of
the Lord, they returned into Galilee,
to their own city Nazareth.
40 And the child grew, and
waxed strong in spirit, filled with
wisdom: and the grace of God
was upon him.
41 Now his parents went to Jerusalem
every year at the feast of
the passover.
42 And when he was twelve years
old, they went up to Jerusalem
after the custom of the feast.
43 And when they had fulfilled
the days, as they returned, the
child Jesus tarried behind in Jerusalem;
and Joseph and his mother
knew not *of it*.
44 But they, supposing him to

ir tarė Marijai, jo motynai: štai,
tas statomas yra puolimu ir prisikėlimu
daugumui Izraėlyje ir ženklu,
kuriam prieštaraus,

35 Ir kardas pereis per tavo dušią,
jeib butų apreikštos daug
širdžių dumos.

36 Ir buvo viena prarakienė, Ana,
duktė Panuėlio, iš giminės Asėrio,
ta buvo didei pasenusi, ir buvo su
savo vyru septynis metus gyvenusi
po savo mergystės.

37 Ir budama našlė aštuonis dešimts
ir keturių metų, ji ne atstojo
iš bažnyčios ir šlužijo Dievui
su pastinįkavimu ir su maldomis
dieną bei naktį.
38 Ta taipojau atėjusi tą pačią
valandą, garbino Viešpatį ir sakė
apie jį visiems tiems, kurie laukė
atpirkimo Jėruzalėje.

39 Ir kaip jie vislab buvo atlikę
pagal zokaną Viešpaties, jie vėl
sugrįžo į Galilėą, į savo miestą
Nazaret.
40 Bet vaikelis augo ir stiprinosi
Dvasėje, pilnas išminties; ir malonė
Dievo buvo jame.

41 Ir jo gimdytojai ėjo kas metą
į Jėruzalę ant velykų šventės.

42 Ir jam dvylika metų sukakus,
ėjo juodu į Jėruzalę pagal pajunkimą
šventės.
43 Ir kaip tos dienos pasibaigė,
ir juodu vėl sugrįžo, pasiliko vaikelis
Jėzus Jėruzalėje. Ir jo gimdytojai
tai ne žinojo,

44 Bet mislijo, jį tarp draugų

have been in the company, went a day's journey; and they sought him among *their* kinsfolk and acquaintance.

45 And when they found him not, they turned back again to Jerusalem, seeking him.

46 And it came to pass, that after three days they found him in the temple, sitting in the midst of the doctors, both hearing them, and asking them questions.

47 And all that heard him were astonished at his understanding and answers.

48 And when they saw him, they were amazed: and his mother said unto him, Son, why hast thou thus dealt with us? behold, thy father and I have sought thee sorrowing.

49 And he said unto them, How is it that ye sought me? wist ye not that I must be about my Father's business?

50 And they understood not the saying which he spake unto them.

51 And he went down with them, and came to Nazareth, and was subject unto them: but his mother kept all these sayings in her heart.

52 And Jesus increased in wisdom and stature, and in favour with God and man.

CHAPTER III.

NOW in the fifteenth year of the reign of Tiberius Cæsar, Pontius Pilate being governor of Judæa, and Herod being tetrarch of Galilee, and his brother Philip tetrarch of Ituræa and of the

esantį, ir ėjo dienos kelią, ir jėškojo jo tarp genčių ir pažįstamų.

45 Ir jo ne radusiu vėl sugrįžo į Jėruzalę, jėškodamu jo.

46 Ir nusidavė, jog po trijų dienų rado jį bažnyčioje be sėdint, viduryje tarp mokįtojų, kad jų klausės ir jų klausė.

47 Ir visi, kurie jį girdėjo, stebėjosi jo išminties ir jo atsakymų.

48 Ir jį pamatę, stebėjosi; ir jo motyna tarė jam: mans sunau, kam tu mumdviem tai padarei? štai, tavo tėvas ir aš skaudžiai tavęs jėškojova.

49 Ir jis tarė jiemdviem: kasgi yra, kad manęs jėškojota? ar ne žinota, kad aš turu buti tame, kas mano tėvo yra?

50 Bet juodu ne išmanė tą žodį, kurį jis jiems sakė.

51 Ir jis nuėjo su jais ir atėjo į miestą Nazaret, ir buvo jiemdviem paklusnus. O jo motyna palaikė visus tus žodžius savo širdyje.

52 Ir Jėzus tarpo išmintyje, augime bei malonėje prie Dievo ir žmonių.

PERSKYRIMAS III.

PENKIOLIKTAME mete ciecorystės ciecoriaus Tibėriošiaus, Panskui Pilotui valdonui Judėos be esant, ir Erodui ketvirtainio kunįgaikščiui Galilėoje, ir Pilipui, jo broliui, ketvirtainio kunįgaikščiui

region of Trachonitis, and Lysa-
nias the tetrarch of Abilene,

2 Annas and Caiaphas being the
high priests, the word of God came
unto John the son of Zacharias in
the wilderness.
3 And he came into all the
country about Jordan, preaching
the baptism of repentance for the
remission of sins;
4 As it is written in the book of
the words of Esaias the prophet,
saying, The voice of one crying
in the wilderness, Prepare ye the
way of the Lord, make his paths
straight.
5 Every valley shall be filled, and
every mountain and hill shall be
brought low; and the crooked shall
be made straight, and the rough
ways *shall be* made smooth;
6 And all flesh shall see the sal-
vation of God.
7 Then said he to the multitude
that came forth to be baptized of
him, O generation of vipers, who
hath warned you to flee from the
wrath to come?
8 Bring forth therefore fruits
worthy of repentance, and begin
not to say within yourselves, We
have Abraham to *our* father: for
I say unto you, That God is able
of these stones to raise up children
unto Abraham.
9 And now also the axe is laid
unto the root of the trees: every
tree therefore which bringeth not
forth good fruit is hewn down, and
cast into the fire.
10 And the people asked him,
saying, What shall we do then?
11 He answereth and saith unto
them, He that hath two coats, let

Ituréoje ir šalyje Trakonytės, ir
Lyzaniui ketvirtainio kunįgaikščiui
Abylėnėje,
2 Anošiui bei Kaipošiui vyriau-
siems vyskupams be esant, stojosi
žodis Viešpaties Jonui, Zaka-
riošiaus sunui, pusčioje.
3 Ir jis atėjo į visas šalis aplink
Jordaną, apsakydamas krikštą pri-
sivertimo ant griekų atleidimo;

4 Kaip parašyta yra knygose žo-
džių prarako Jėzaiošiaus, tarian-
čio: balsas Dievo žodį sakančio
yra pusčioje: pagatavykite kelią
Viešpaties ir tiesius padarykite jo
takus!
5 Visos daubos tur papildytos, ir
visi kalnai ir visos kaukaros tur
pažeminti pastoti, o kas kreiva
yra, turės tiesu, ir kas nelygu, tur
lygiu keliu pastoti.
6 Ir visas kunas išvys Dievo Iš-
ganytojį.
7 Tai tarė jis žmonėms, kurie
išėjo jo krikštydintis: jus angių
veislė, kasgi parodė jums, išvengti
busiantįjį keršt ą?

8 Dabokitės, darykite tikrus vai-
sius prisivertimo ir ne apsiimkite
sakyti: mes turime Abraomą tėvu.
Nės aš sakau jums: Dievas gal
Abraomui iš šių akmenų vaikų
prikelti.

9 Jau kirvis medžiams prie šak-
nies pridėtas. Kožnas medis, ne-
nešąs gerų vaisių, bus pakirstas ir
į ugnį įmestas.

10 Ir žmonės klausė jo, tary-
dami: ogi ką mes darysime?
11. Jis atsakydamas tarė jiems:
dvi sermėgi turįsis te duodie nei

him impart to him that hath none; and he that hath meat, let him do likewise.
12 Then came also publicans to be baptized, and said unto him, Master, what shall we do?
13 And he said unto them, Exact no more than that which is appointed you.
14 And the soldiers likewise demanded of him, saying, And what shall we do? And he said unto them, Do violence to no man, neither accuse *any* falsely; and be content with your wages.
15 And as the people were in expectation, and all men mused in their hearts of John, whether he were the Christ, or not;
16 John answered, saying unto *them* all, I indeed baptize you with water; but one mightier than I cometh, the latchet of whose shoes I am not worthy to unloose: he shall baptize you with the Holy Ghost and with fire:
17 Whose fan *is* in his hand, and he will throughly purge his floor, and will gather the wheat into his garner; but the chaff he will burn with fire unquenchable.
18 And many other things in his exhortation preached he unto the people.
19 But Herod the tetrarch, being reproved by him for Herodias his brother Philip's wife, and for all the evils which Herod had done,
20 Added yet this above all, that he shut up John in prison.
21 Now when all the people were baptized, it came to pass, that Jesus also being baptized, and praying, the heaven was opened,
22 And the Holy Ghost de-

vienos ne turinčiamjam; ir valgio turįsis taipojau te daro.
12 Atėjo ir muitininkai pasikrikštydinti, tarydami jam: Mokįtojau, kągi mes darysime?
13 Jis tarė jiems: ne prašykite daugiaus, kaip statyta.
14 Tai klausė jo taipojau ir kareiviai, tarydami: kągi mes turime daryti? Ir jis tarė jiems: ne darykite nei vienam prispaudimą ir neteisybė, ir te pakanka jums jųsų alga.
15 Bet žmonėms bedumojant ir širdyje savo bemislijant apie Joną, bau jis ne rasi Kristus esąs,
16 Atsakė Jonas ir tarė visiems: aš krikštiju jus vandenimi; bet ateina drutesnis už manę, kuriam aš per mažas esmi, jo kurpių dirželius atrišti; tas jus šventaja Dvase ir ugnimi krikštys;
17 To rankoje yra vėtyklė, ir jis šluos savo klojimą ir surinks kviečius į savo skunę, ir pelus sudegįs amžina ugnimi.
18 Ir daug kito graudeno ir pranešė jis žmonėms.
19 Bet Erodas, ketvirtainio kunįgaikštis, jo pabartas dėl Erodyados, savo brolio pačios, ir dėl viso pikto, ką Erodas darė,
20 Dėl to viso apkaldino jis Joną.
21 Ir nusidavė, kaip visi žmonės krikštydinosi, o ir Jėzus taipojau buvo pakrikštytas ir meldėsi, kad atsivėrė dangus.
22 Ir šventoji Dvasė nužengė ant

scended in a bodily shape like a
dove upon him, and a voice came
from heaven, which said, Thou art
my beloved Son; in thee I am well
pleased.
23 And Jesus himself began to
be about thirty years of age, being
(as was supposed) the son of Jo-
seph, which was *the son* of Heli,
24 Which was *the son* of Mat-
that, which was *the son* of Levi,
which was *the son* of Melchi,
which was *the son* of Janna, which
was *the son* of Joseph,
25 Which was *the son* of Matta-
thias, which was *the son* of Amos,
which was *the son* of Naum, which
was *the son* of Esli, which was *the
son* of Nagge,
26 Which was *the son* of Maath,
which was *the son* of Mattathias,
which was *the son* of Semei,
which was *the son* of Joseph,
which was *the son* of Juda,
27 Which was *the son* of Joanna,
which was *the son* of Rhesa,
which was *the son* of Zorobabel,
which was *the son* of Salathiel,
which was *the son* of Neri,
28 Which was *the son* of Melchi,
which was *the son* of Addi, which
was *the son* of Cosam, which was
the son of Elmodam, which was
the son of Er,
29 Which was *the son* of Jose,
which was *the son* of Eliezer,
which was *the son* of Jorim,
which was *the son* of Matthat,
which was *the son* of Levi,
30 Which was *the son* of Simeon,
which was *the son* of Juda, which
was *the son* of Joseph, which was
the son of Jonan, which was *the
son* of Eliakim,
31 Which was *the son* of Melea,

jo paveiksle kuniškame, kaip kar-
velis; ir balsas iš dangaus stojos,
tarydamas: Tu esi mano mielasis
Sunus, tavimi aš mėgstuos.

23 Ir Jėzus įstojo į trisdešimtąjį
metą ir buvo laikomas per sunų
Juozėpo, kurs buvo sunus Eli.

24 Tas buvo sunus Matato, tas
buvo sunus Lėvy, tas buvo sunus
Melki, tas buvo sunus Jano, tas
buvo sunus Juozėpo,

25 Tas buvo sunus Matatio, tas
buvo sunus Amoso, tas buvo sunus
Naumo, tas buvo sunus Eslio, tas
buvo sunus Nangio,

26 Tas buvo sunus Maato, tas
buvo sunus Matatio, tas buvo
sunus Sėmėjaus, tas buvo sunus
Juozėpo, tas buvo sunus Judo,

27 Tas buvo sunus Joano, tas
buvo sunus Rėza, tas buvo sunus
Zorobabėlio, tas buvo sunus Seal-
tiėlio, tas buvo sunus Nėri,

28 Tas buvo sunus Melki, tas
buvo sunus Ado, tas buvo sunus
Kozamo, tas buvo sunus Elmo-
damo, tas buvo sunus Ero,

29 Tas buvo sunus Joze, tas buvo
sunus Eliėzėrio, tas buvo sunus
Jorėmo, tas buvo sunus Matato,
tas buvo sunus Lėvy,

30 Tas buvo sunus Simėono, tas
buvo sunus Judo, tas buvo sunus
Juozėpo, tas buvo sunus Jonano,
tas buvo sunus Eliakimo,

31 Tas buvo sunus Melėjo, tas

which was *the son* of Menan,
which was *the son* of Mattatha,
which was *the son* of Nathan,
which was *the son* of David,
32 Which was *the son* of Jesse,
which was *the son* of Obed, which
was *the son* of Booz, which was
the son of Salmon, which was *the
son* of Naasson,
33 Which was *the son* of Amina-
dab, which was *the son* of Aram,
which was *the son* of Esrom,
which was *the son* of Phares,
which was *the son* of Juda,
34 Which was *the son* of Jacob,
which was *the son* of Isaac, which
was *the son* of Abraham, which
was *the son* of Thara, which was
the son of Nachor,
35 Which was *the son* of Saruch,
which was *the son* of Ragau,
which was *the son* of Phalec,
which was *the son* of Heber, which
was *the son* of Sala,
36 Which was *the son* of Cainan,
which was *the son* of Arphaxad,
which was *the son* of Sem, which
was *the son* of Noe, which was *the
son* of Lamech,
37 Which was *the son* of Mathu-
sala, which was *the son* of Enoch,
which was *the son* of Jared, which
was *the son* of Maleleel, which
was *the son* of Cainan,
38 Which was *the son* of Enos,
which was *the son* of Seth, which
was *the son* of Adam, which was
the son of God.

CHAPTER IV.

AND Jesus being full of the
Holy Ghost returned from
Jordan, and was led by the Spirit
into the wilderness,
2 Being forty days tempted of the

buvo sunus Mėnamo, tas buvo
sunus Matatano, tas buvo sunus
Natano, tas buvo sunus Dovido,

32 Tas buvo sunus Jesė, tas buvo
sunus Obėdo, tas buvo sunus
Boaso, tas buvo sunus Salmono,
tas buvo sunus Naasono,

33 Tas buvo sunus Aminadabo,
tas buvo sunus Aramo, tas buvo
sunus Esromo, tas buvo sunus
Parėzo, tas buvo sunus Judo,

34 Tas buvo sunus Jokubo, tas
buvo sunus Izaoko, tas buvo sunus
Abraomo, tas buvo sunus Taro,
tas buvo sunus Nakoro,

35 Tas buvo sunus Saruko, tas
buvo sunus Ragaju, tas buvo sunus
Palėko, tas buvo sunus Ebėro, tas
buvo sunus Sala,

36 Tas buvo sunus Kainano, tas
buvo sunus Arpaksado, tas buvo
sunus Sėmo, tas buvo sunus Noa-
ko, tas buvo sunus Lamėko,

37 Tas buvo sunus Metuzalės,
tas buvo sunus Enoko, tas buvo
sunus Jarėdo, tas buvo sunus Ma-
laleėlo, tas buvo sunus Kenano,

38 Tas buvo sunus Enoso, tas
buvo sunus Sėto, tas buvo sunus
Adomo, tas buvo Dievo.

PERSKYRIMAS IV.

BET Jėzus, pilnas Dvasės šven-
tosios, sugrįžo nuo Jordano
ir Dvasės nuvestas buvo į puščią,

2 Ir buvo keturisdešimtis dienų

devil. And in those days he did
eat nothing: and when they were
ended, he afterward hungered.
3 And the devil said unto him,
If thou be the Son of God, command this stone that it be made
bread.
4 And Jesus answered him, saying, It is written, That man shall
not live by bread alone, but by
every word of God.
5 And the devil, taking him up
into an high mountain, shewed
unto him all the kingdoms of the
world in a moment of time.
6 And the devil said unto him,
All this power will I give thee,
and the glory of them: for that is
delivered unto me: and to whomsoever I will I give it.
7 If thou therefore wilt worship
me, all shall be thine.
8 And Jesus answered and said
unto him, Get thee behind me,
Satan: for it is written, Thou
shalt worship the Lord thy God,
and him only shalt thou serve.
9 And he brought him to Jerusalem, and set him on a pinnacle
of the temple, and said unto him,
If thou be the Son of God, cast
thyself down from hence:
10 For it is written, He shall
give his angels charge over thee,
to keep thee:
11 And in *their* hands they shall
bear thee up, lest at any time
thou dash thy foot against a stone.
12 And Jesus answering said unto him, It is said, Thou shalt not
tempt the Lord thy God.
13 And when the devil had
ended all the temptation, he departed from him for a season.
14 ¶ And Jesus returned in the

velnio gundytas; ir jis tose dienose nieko ne valgė; ir toms dienoms praėjus, buvo jis išalkęs.
3 Bet velnias tarė jam: jei esi
Dievo Sunus, tai sakyk tam akmeniui, kad į duoną pavirstų.
4 Ir Jėzus atsakydamas tarė
jam: parašyta yra: ne viena duona
minta žmogus, bet kožnu žodžiu
Dievo.
5 Ir velnias užvedė jį ant aukšto
kalno, ir parodęs jam visas karalystes viso svieto akies mirksnyje,
6 Tarė jam: visą tą macę tau
duosu ir jos šlovę; nės ji man yra
paduota, ir aš ją duomi, kam aš
noru.
7 Jeigu dabar parsiklaupęs manęs nori melstis, tai vislab tavo bus.
8 Jėzus jam atsakydamas tarė:
atstok nuog manęs, šėtone; parašyta yra: tu Dievą, savo Viešpatį,
turi garbinti ir jam vienam tarnauti.
9 Ir jis nuvedė jį į Jėruzalę ir
pastatė jį ant viršaus bažnyčios ir
tarė jam: jei Dievo Sunus esi, tai
nusileiskis iš čia žemyn;
10 Nės parašyta yra: jis prisakys
savo angielams apie tavę, kad tavę
apsaugotų,
11 Ir ant rankų nešiotų, kad savo
koją į akmenį ne įsitrenktumbei.
12. Jėzus atsakydamas tarė jam:
sakyta yra: tu Dievą, savo Viešpatį, ne turi gundyti.
13 Ir kaip velnias visus gundymus pabaigęs buvo, atstojo jis nuo
jo kokią valandą.
14 Ir Jėzus sugrįžo Dvasės ma-

power of the Spirit into Galilee:
and there went out a fame of
him through all the region round
about.
15 And he taught in their syna-
gogues, being glorified of all.
16 ¶ And he came to Nazareth,
where he had been brought up:
and, as his custom was, he went
into the synagogue on the sabbath
day, and stood up for to read.
17 And there was delivered unto
him the book of the prophet
Esaias. And when he had opened
the book, he found the place where
it was written,
18 The Spirit of the Lord *is* upon
me, because he hath anointed me
to preach the gospel to the poor;
he hath sent me to heal the
brokenhearted, to preach deliver-
ance to the captives, and recover-
ing of sight to the blind, to set at
liberty them that are bruised,
19 To preach the acceptable year
of the Lord.
20 And he closed the book, and
he gave *it* again to the minister,
and sat down. And the eyes of all
them that were in the synagogue
were fastened on him.
21 And he began to say unto
them, This day is this scripture
fulfilled in your ears.
22 And all bare him witness, and
wondered at the gracious words
which proceeded out of his
mouth. And they said, Is not
this Joseph's son?
23 And he said unto them, Ye
will surely say unto me this
proverb, Physician, heal thyself:
whatsoever we have heard done in
Capernaum, do also here in thy
country.

cėje į Galilėą, ir garsas apie jį
išėjo po visas aplink esančias šalis.
15 O jis mokino jų mokyklose,
ir visų buvo pagirtas.
16 Ir jis atėjo į Nazaret, kur už-
augintas buvo, ir įėjo į mokyklą,
kaip buvo papratęs, sabatos die-
noje, ir kėlęsi norėjo skaityti.
17 Tai pridavė jam knygas pra-
rako Jėzaiošiaus. Ir jis atvėręs
tas knygas, rado tą vietą, kur pa-
rašyta buvo:
18 Dvasė Viešpaties yra ant ma-
nęs, todėl jis manę yra pamostijęs
ir siuntęs, apsakyti Evangėlią var-
gingiemsiems, gydyti sukultasias
širdis, apsakyti apkaltiemsiems iš-
valnijimą, ir akliemsiems regėjimą,
bei sudaužytiemsiems visą valnybę,
19 Ir apsakyti meilingąjį metą
Viešpaties.
20 Ir užvėręs knygas, atdavė tas
tarnui ir sėdosi. Ir visų akys mo-
kykloje dabojo ant jo.
21 Ir jis pradėjo jiems sakyti:
šią dieną išsipildė tas raštas jųsų
ausyse.
22 Ir jie visi davė liudymą apie
jį, ir stebėjosi brangių jo žodžių,
iš jo burnos išeinančių, ir tarė: ar
tas ne Juozėpo sunus?
23 Ir jis tarė jiems: jus berods
man sakysite tą priekalbesį: gy-
dytojau, gydykis pats savę. Nės
kokius didžius daiktus mes girdė-
jome Kapernaume nusidavusius?
daryk taipo ir čia, savo tėviškėje.

24 And he said, Verily I say unto
you, No prophet is accepted in his
own country.
25 But I tell you of a truth,
many widows were in Israel in the
days of Elias, when the heaven
was shut up three years and six
months, when great famine was
throughout all the land;
26 But unto none of them was
Elias sent, save unto Sarepta, *a*
city of Sidon, unto a woman *that*
was a widow.
27 And many lepers were in
Israel in the time of Eliseus the
prophet; and none of them was
cleansed, saving Naaman the
Syrian.
28 And all they in the synagogue,
when they heard these
things, were filled with wrath.
29 And rose up, and thrust him
out of the city, and led him unto
the brow of the hill whereon their
city was built, that they might
cast him down headlong.
30 But he passing through the
midst of them went his way,
31 And came down to Capernaum,
a city of Galilee, and taught
them on the sabbath days.
32 And they were astonished at
his doctrine: for his word was
with power.
33 ¶ And in the synagogue there
was a man, which had a spirit of
an unclean devil, and cried out
with a loud voice,
34 Saying, Let *us* alone; what
have we to do with thee, *thou*
Jesus of Nazareth? art thou come
to destroy us? I know thee who
thou art; the Holy One of God.
35 And Jesus rebuked him, saying,
Hold thy peace, and come

24 Bet jis tarė: iš tiesos sakau
jums: nei vienas prarakas niera
mylimas savo tėviškėje.
25 Bet iš tiesos aš sakau jums:
daug našlių buvo Izraėlyje čėse
Eliošiaus, kaip dangus užrakintas
buvo tris metus ir šešis mėnesius,
kada didis badas buvo po visą
žemę;
26 O nei pas vieną ne buvo siųstas
Eliošius, kaip tikt į Sarėptą
Zidonytų pas vieną našlė.
27 Ir daug raupsuotų buvo Izraėlyje
čėse prarako Eliso, ir nei vienas
iš tų ne pastojo apčystytas,
kaip tiktai Naėmanas iš Syrios.
28 Ir visi mokykloje esantieji,
tai girdėdami, apsirustavo,
29 Ir kėlėsi, ir išstumė jį iš
miesto, ir užvedė jį ant viršaus
kalno, kur buvo pakurtas jų miestas,
kad jį žemyn nustumtų.
30 Bet jis tarp jų perėjo šalin.
31 Ir atėjo į Kapernaumą, į miestą
Galilėos, ir mokino juos sabatų
dienose.
32 Ir jie stebėjos iš jo pamokslo;
nės jo žodis buvo macnus.
33 Ir buvo žmogus mokykloje,
nečystos dvasės varginamas; tas
šaukė didžiu balsu,
34 Tarydamas: ak, ką mes turime
darbo su tavimi, Jėzau iš Nazaret?
Tu atėjai mus pagadinti; aš žinau,
kas tu esi, butent: šventasis Dievo.
35 Ir Jėzus apdraudė jį, tarydamas:
nutilk ir išeik iš jo! Ir

out of him. And when the devil
had thrown him in the midst, he
came out of him, and hurt him
not.
36 And they were all amazed,
and spake among themselves, say-
ing, What a word *is* this! for with
authority and power he command-
eth the unclean spirits, and they
come out.
37 And the fame of him went
out into every place of the country
round about.
38 ¶ And he arose out of the
synagogue, and entered into Si-
mon's house. And Simon's wife's
mother was taken with a great
fever; and they besought him for
her.
39 And he stood over her, and
rebuked the fever; and it left her:
and immediately she arose and
ministered unto them.
40 ¶ Now when the sun was set-
ting, all they that had any sick
with divers diseases brought them
unto him; and he laid his hands
on every one of them, and healed
them.
41 And devils also came out of
many, crying out, and saying,
Thou art Christ the Son of God.
And he rebuking *them* suffered
them not to speak: for they knew
that he was Christ.
42 And when it was day, he de-
parted and went into a desert
place: and the people sought him,
and came unto him, and stayed
him, that he should not depart
from them.
43 And he said unto them, I
must preach the kingdom of God
to other cities also: for therefore
am I sent.

velnias nubloškė jį į vidurį tarp
jų ir išejo iš jo ir ne darė jam
iškados.
36 Ir baimė apėmė juos visus,
ir kalbėjo tarp savęs, tarydami:
kas tai? jis macniai ir su galybe
prisako nečystomsioms dvasėms,
ir jos išeiti.
37 Ir garsas apie jį išėjo po visas
vietas aplink gulinčios šalies.
38 Ir jis atsikėlęs iš mokyklos,
įėjo į namus Simono. Ir Simono
uošvė sunkiai sirgo drugiu, ir jie
meldė jį už ją.
39 Ir jis ją priėjęs prisakė drugiui,
ir drugys ją prastojo. Ir ji tuo-
jaus kėlėsi ir tarnavo jiems.
40 Ir saulei nusileidus, visi tie,
kurie ligonis turėjo, visokiomis
slogomis apsunkintus, atgabeno
juos pas jį. Ir jis ant kiekvieno
rankas uždėdamas, išgydė juos.
41 O ir velniai, išeidami iš daug,
šaukė ir tarė: Tu esi Kristus,
Dievo Sunus. Ir jis apdraudė
juos ir ne davė jiems kalbėti; nės
jie žinojo, jį Kristų esantį.
42 Bet praaušus išėjo jis į pustą
vietą, ir žmonės jėškojo jo ir atėjo
pas jį, ir atlaikė jį, kad nuo jų
ne atstotų.
43 Bet jis tarė jiems: aš turu ir
kitiems miestams Evangėlią apsa-
kyti apie karalystę Dievo; nėsa
tam siųstas esmi.

44 And he preached in the synagogues of Galilee.

CHAPTER V.

AND it came to pass, that, as the people pressed upon him to hear the word of God, he stood by the lake of Gennesaret,

2 And saw two ships standing by the lake: but the fishermen were gone out of them, and were washing *their* nets.

3 And he entered into one of the ships, which was Simon's, and prayed him that he would thrust out a little from the land. And he sat down and taught the people out of the ship.

4 Now when he had left speaking, he said unto Simon, Launch out into the deep, and let down your nets for a draught.

5 And Simon answering said unto him, Master, we have toiled all the night, and have taken nothing: nevertheless at thy word I will let down the net.

6 And when they had this done, they inclosed a great multitude of fishes: and their net brake.

7 And they beckoned unto *their* partners, which were in the other ship, that they should come and help them. And they came, and filled both the ships, so that they began to sink.

8 When Simon Peter saw *it*, he fell down at Jesus' knees, saying, Depart from me; for I am a sinful man, O Lord.

9 For he was astonished, and all that were with him, at the draught of the fishes which they had taken:

44 Ir jis sakė Dievo žodį mokyklose Galilėos.

PERSKYRIMAS V.

BET nusidavė, kad žmonės pas jį veržėsi, klausytis Dievo žodžio, ir jis stovėjo pas mares Genėzaret.

2 Ir jis regėjo du laivu, stovinčiu pas mares; bet žvejai išėję, plovė savo tinklus.

3 Įėjęs į laivų vieną, kurs buvo Simono, meldė jo, kad mažumą nuo krašto atstumtų. Ir pasisėdęs mokino žmones iš laivo.

4 Ir kaip buvo paliovęs kalbėti, tarė jis Simonui: irkis į gilumą, ir išmeskite savo tinklus ant valksmo.

5 Ir Simonas atsakydamas tarė jam: Mokįtojau, mes per visą naktį dirbdami nieko ne sugavome; bet ant tavo žodžio tinklą išmesu.

6 Ir kaip jie tai darė, užgriejo jie didę žuvių daugybę; ir jų tinklas sutruko.

7 Ir jie pamojo savo draugams, kurie buvo antrame laive, kad atėję jiems padėtų traukti. Ir jie atėjo ir pripildė abu laivu pilnu, taip, kad ir grimzdo.

8 Kaip tai Simonas Petras regėjo, puolė jis Jėzui į kelius ir tarė: Viešpatie, išeik nuo manęs, aš esmi griešnas žmogus!

9 Nėsa išgąstis buvo jį apėmęs ir visus, kurie su juomi buvo, iš to žuvių valksmo, kurias jie podraugiai buvo sugavę;

10 And so *was* also James, and
John, the sons of Zebedee, which
were partners with Simon. And
Jesus said unto Simon, Fear not;
from henceforth thou shalt catch
men.
11 And when they had brought
their ships to land, they forsook
all, and followed him.
12 ¶ And it came to pass, when
he was in a certain city, behold a
man full of leprosy: who seeing
Jesus fell on *his* face, and be-
sought him, saying, Lord, if thou
wilt, thou canst make me clean.
13 And he put forth *his* hand,
and touched him, saying, I will:
be thou clean. And immediately
the leprosy departed from him.
14 And he charged him to tell
no man: but go, and shew thyself
to the priest, and offer for thy
cleansing, according as Moses
commanded, for a testimony unto
them.
15 But so much the more went
there a fame abroad of him: and
great multitudes came together to
hear, and to be healed by him of
their infirmities.
16 ¶ And he withdrew himself
into the wilderness, and prayed.
17 And it came to pass on a cer-
tain day, as he was teaching, that
there were Pharisees and doctors
of the law sitting by, which were
come out of every town of Galilee,
and Judæa, and Jerusalem: and
the power of the Lord was
present to heal them.
18 ¶ And, behold, men brought
in a bed a man which was taken
with a palsy: and they sought
means to bring him in, and to lay
him before him.

10 Taipjau ir Jokubą bei Joną,
sunudu Zebedėjaus, Simono drau-
gudu. Ir Jėzus tarė Simonui: nesi-
bijokis; nės iš šio čėso tu žmonių
žvejosi.
11 Ir prisiyrę laivais prie krašto,
paliko vislab ir sekė jį.
12 Ir nusidavė, jam viename
mieste be esant, štai, vyras čia
buvo pilnas raupsų; tas Jėzų iš-
vydęs, parpuolė ant savo veido ir
prašė jo, tarydamas: Viešpatie, jei
nori, gali manę apčystyti.
13 Ir jis ištiesęs ranką, pakrutino
jį, tarydamas: noru tai daryti, buk
čystas! Ir tolydžiaus atstojo raup-
sas nuo jo.
14 Ir jis prisakė jam, kad tai
nei vienam ne sakytų; bet eik ir
pasirodykis klebonui ir apieravok
už savo apčystijimą, kaip Maižešius
prisakęs, jiems liudymui.
15 Bet ta kalba apie jį išėjo juo
toliaus; ir daug žmonių susiėjo,
jo klausytis ir sveiki pastoti nuo
savo ligų.
16 Bet jis atsitraukė į puščią ir
meldėsi.
17 Ir nusidavė vieną dieną, kad
jis mokino; ir sėdėjo čia Parizėu-
šių ir raštemokįtų, kurie buvo
atėję iš visų miestelių Galilėos ir
Judėos ir iš Jėruzalės. Ir macis
Viešpaties išėjo iš jo ir gelbėjo
kiekvieną.
18 Ir štai, keli vyrai atnešė
žmogų ant patalo, kaulliga sergantį,
jėškodami, kaip jį įneštų ir ties
juomi padėtų.

19 And when they could not find
by what *way* they might bring
him in because of the multitude,
they went upon the housetop, and
let him down through the tiling
with *his* couch into the midst
before Jesus.
20 And when he saw their faith,
he said unto him, Man, thy sins
are forgiven thee.
21 And the scribes and the Pharisees
began to reason, saying,
Who is this which speaketh blasphemies?
Who can forgive sins,
but God alone?
22 But when Jesus perceived
their thoughts, he answering said
unto them, What reason ye in
your hearts?
23 Whether is easier, to say, Thy
sins be forgiven thee; or to say,
Rise up and walk?
24 But that ye may know that
the Son of man hath power upon
earth to forgive sins, (he said unto
the sick of the palsy,) I say unto
thee, Arise, and take up thy
couch, and go into thine house.
25 And immediately he rose up
before them, and took up that
whereon he lay, and departed to
his own house, glorifying God.
26 And they were all amazed,
and they glorified God, and were
filled with fear, saying, We have
seen strange things to day.
27 ¶ And after these things he
went forth, and saw a publican,
named Levi, sitting at the receipt
of custom : and he said unto him,
Follow me.
28 And he left all, rose up, and
followed him.
29 And Levi made him a great
feast in his own house : and there

19 Ir ne sumanydami dėl žmonių,
kuriuom daiktu jį įneštų, užlipę
jie ant stogo, nuleido jį pro plytas
žemyn su patalėliu į vidurį tarp
jų, po Jėzaus akių.

20 Ir jis išvydęs jų tikėjimą, tarė
jam: žmogau, tavo griekai tau
atleisti.
21 Ir raštemokįtieji ir Parizėušiai
pradėjo dumoti ir tarė: kas tas,
kad jis bluznijimą iškalb? kas gal
griekus atleisti, kaip tiktai vienas
Dievas?
22 Bet Jėzus jų dumas numanydamas,
atsakydamas tarė jiems: ką
mislijate savo širdyse?

23 Kas pigiaus yra, sakyti: tavo
griekai tau yra atleisti? arba
sakyti: kelkis ir vaikščiok?
24 Bet kad žinotumbite, žmogaus
Sunų macį turintį ant žemės, griekus
atleisti, tarė kaulliga sergančiamui:
Aš sakau tau, kelkis, ir
ėmęs savo patalelį eik namon!

25 Ir jis tolydžiaus kėlėsi po jų
akių, ir ėmęs savo patalėlį, kuriame
gulėjęs buvo, ėjo namon ir garbino
Dievą.
26 Ir jie stebėjosi visi. garbindami
Dievą, ir bijojosi. tarydami:
mes šiandien dyvinų daiktų regėjome.
27 Ir potam jis išėjo ir išvydęs
muitininką, vardu Lėvy, sėdintį
prie muito, tarė jam: sek manę!

28 Ir jis vislab palikęs, kėlėsi ir
sekė jį.
29 Ir Lėvy pakėlė jam didę
česnį savo namuose, ir daug mui-

was a great company of publicans
and of others that sat down with
them.
30 But their scribes and Phari-
sees murmured against his dis-
ciples, saying, Why do ye eat and
drink with publicans and sinners?
31 And Jesus answering said
unto them, They that are whole
need not a physician; but they
that are sick.
32 I came not to call the right-
eous, but sinners to repentance.
33 ¶ And they said unto him,
Why do the disciples of John fast
often, and make prayers, and like-
wise *the disciples* of the Phari-
sees; but thine eat and drink?
34 And he said unto them, Can
ye make the children of the bride-
chamber fast, while the bride-
groom is with them?
35 But the days will come, when
the bridegroom shall be taken
away from them, and then shall
they fast in those days.
36 ¶ And he spake also a parable
unto them; No man putteth a
piece of a new garment upon an
old; if otherwise, then both the
new maketh a rent, and the piece
that was *taken* out of the new
agreeth not with the old.
37 And no man putteth new
wine into old bottles; else the
new wine will burst the bottles,
and be spilled, and the bottles
shall perish.
38 But new wine must be put
into new bottles; and both are
preserved.
39 No man also having drunk
old *wine* straightway desireth
new: for he saith, The old is
better.

tininkų ir kitų sėdėjo su juomi
už stalo.
30 Ir raštemokįtieji ir Parizėušiai
murmėjo prieš jo mokįtinius, tary-
dami: kam jus valgote ir geriate
su muitininkais ir griekininkais?
31 Ir Jėzus atsakydamas tarė
jiems: Sveikieji ne privalo gydy-
tojaus, bet ligonys;
32 Aš atėjau griekininkus vadinti,
kad prisiverstų, o ne teisiuosius.
33 Bet jie tarė jam: kam Jono
mokįtiniai taip tankiai pastnįkauja
ir meldžiasi taip daug, taipjau ir
Parizėušių mokįtiniai; bet tavo
mokįtiniai valgo ir geria?
34 Bet jis tarė jiems: jus ne
galite svotbininkus priversti, kad
pastnįkautų, koliai jaunikis su jais
yra.
35 Bet ateis čėsas, kad jaunikis
nuog jų bus atimtas; tad jie past-
nįkaus.
36 Ir jis sakė jiems prilyginimą:
nei vienas nauju lopu ne lopo
seną rubą, šeip plyšt ir naujasis,
ir naujas lopas ne pritinka senam
rubui.
37 Ir nieks ne pila šviežų vyną
į senus rykus, šeip šviežusis vynas
išplaišina senuosius rykus, ir išteka,
ir rykai pagenda;
38 Bet šviežų vyną į naujus ry-
kus reik pilti; tai abeji išliekti.
39 Ir niera nei vieno, kurs seno
gėręs, tuojaus šviežaus norėtų; nės
jis sako: senasis yra geresnis.

CHAPTER VI.

AND it came to pass on the second sabbath after the first, that he went through the corn fields; and his disciples plucked the ears of corn, and did eat, rubbing *them* in *their* hands.

2 And certain of the Pharisees said unto them, Why do ye that which is not lawful to do on the sabbath days?

3 And Jesus answering them said, Have ye not read so much as this, what David did, when himself was an hungred, and they which were with him;

4 How he went into the house of God, and did take and eat the shewbread, and gave also to them that were with him; which it is not lawful to eat but for the priests alone?

5 And he said unto them, That the Son of man is Lord also of the sabbath.

6 And it came to pass also on another sabbath, that he entered into the synagogue and taught: and there was a man whose right hand was withered.

7 And the scribes and Pharisees watched him, whether he would heal on the sabbath day; that they might find an accusation against him.

8 But he knew their thoughts, and said to the man which had the withered hand, Rise up, and stand forth in the midst. And he arose and stood forth.

9 Then said Jesus unto them, I will ask you one thing; Is it law-

PERSKYRIMAS VI.

IR nusidavė antroje dienoje sabatos, kad jis ėjo per javus, ir jo mokįtiniai rankomis ištraukė varpų, ir tas rankomis sutrynę valgė.

2 Bet keli iš Parizėušių tarė jiems: kam darote, kas sabatoje ne puolasi daryti?

3 Ir Jėzus atsakydamas tarė jiems: ar tai ne skaitėte, ką Dovidas darė, kaip jis išalkęs buvo, su tais, kurie su juomi buvo?

4 Kaip jis įėjo į Dievo namus ir ėmė šventasias duonas ir valgė, o jis davė ir tiems, kurie su juomi buvo; kurias tačiau niekam ne valia buvo valgyti, kaip tikt vienat klebonams.

5 Ir tarė jiems: žmogaus Sunus yra Viešpats ir sabatos.

6 Bet nusidavė kitoje sabatoje, kad jis įėjęs į mokyklą mokino. Ir buvo ten žmogus, kurio dešinė ranka buvo padžiuvusi.

7 Bet raštemokįtieji ir Parizėušiai tykojo jo, bau jis sabatoje gydysiąs, kad kokį priežastį ant jo gautų.

8 Bet jis numanęs jų dumas, tarė žmogui su padžiuvusiaja ranka: kelkis ir stokis čia! Ir jis kėlęsi pasistojo ten.

9 Tai tarė jiems Jėzus: aš klausiu jųsų, kas puolasi daryti sabatoje, ar

ful on the sabbath days to do good, or to do evil? to save life, or to destroy *it?*

10 And looking round about upon them all, he said unto the man, Stretch forth thy hand. And he did so: and his hand was restored whole as the other.

11 And they were filled with madness; and communed one with another what they might do to Jesus.

12 And it came to pass in those days, that he went out into a mountain to pray, and continued all night in prayer to God.

13 ¶ And when it was day, he called *unto him* his disciples: and of them he chose twelve, whom also he named apostles;

14 Simon, (whom he also named Peter,) and Andrew his brother, James and John, Philip and Bartholomew,

15 Matthew and Thomas, James the *son* of Alphæus, and Simon called Zelotes,

16 And Judas *the brother* of James, and Judas Iscariot, which also was the traitor.

17 ¶ And he came down with them, and stood in the plain, and the company of his disciples, and a great multitude of people out of all Judæa and Jerusalem, and from the sea coast of Tyre and Sidon, which came to hear him, and to be healed of their diseases;

18 And they that were vexed with unclean spirits: and they were healed.

19 And the whole multitude

gero, ar pikto? ar gyvastį išlaikyti, ar prapuldyti?

10 Ir jis paeiliumi į visus pažiurėjęs, tarė tam žmogui: ištiesk savo ranką! Ir jis darė tai. Tai jo ranka pastojo išgydyta ir taip sveika, kaip antroji.

11 Bet jie visai paduko ir susikalbėjo tarp savęs, ką jie jam galėtų daryti.

12 Bet nusidavė tuočės, kad jis išėjo ant kalno melstisi; ir pasiliko per naktį maldoje Dievopi.

13 Ir praaušus prisivadino jis savo mokįtinius ir išsirinko jų dvylika, kurius jis ir Apaštalais vadino:

14 Simoną, kurį vadino Petru, ir Endriejų, jo brolį, Jokubą bei Joną, Pilipą ir Baltramiejų,

15 Matėošių ir Tamošių, Jokubą, Alpėjaus sunų, Simoną, vadinamą Cėlotes,

16 Judošių, Jokubo sunų, ir Judošių Iškariotą, išdavėją.

17 Ir jis nuėjęs su jais žemyn, pasistojo ant plyno lauko, ir pulkas jo mokįtinių ir daugybė žmonių iš visos Žydų žemės ir Jėruzalės ir Tyraus bei Sidono, šale jurių,

18 Kurie atėję buvo jo klausytis, kad išgydyti butų nuo savo ligų; ir kurie nečystų dvasių varginami buvo, pastojo sveiki.

19 Ir visi žmonės meilijo jį pa-

sought to touch him: for there went virtue out of him, and healed *them* all.

20 ¶ And he lifted up his eyes on his disciples, and said, Blessed *be ye* poor: for your's is the kingdom of God.

21 Blessed *are ye* that hunger now: for ye shall be filled. Blessed *are ye* that weep now: for ye shall laugh.

22 Blessed are ye, when men shall hate you, and when they shall separate you *from their company*, and shall reproach *you*, and cast out your name as evil, for the Son of man's sake.

23 Rejoice ye in that day, and leap for joy: for, behold, your reward *is* great in heaven: for in the like manner did their fathers unto the prophets.

24 But woe unto you that are mourn and weep.

25 Woe unto you that are full! for ye shall hunger. Woe unto you that laugh now! for ye shall rich! for ye have received your consolation.

26 Woe unto you, when all men shall speak well of you! for so did their fathers to the false prophets.

27 ¶ But I say unto you which hear, Love your enemies, do good to them which hate you,

28 Bless them that curse you, and pray for them which despitefully use you.

29 And unto him that smiteth thee on the *one* cheek offer also the other; and him that taketh away thy cloke forbid not *to take thy* coat also.

krutinti; nės išėjo iš jo stiprybė, ir gydė visus.

20 Ir jis pakėlęs savo akis ant savo mokįtinių, tarė: išganytingi este vargingieji; nėsa jųsų yra Dievo karalystė.

21 Išganytingi este, kurie čia alkstate; nės pasotinti busite. Išganytingi este, kurie dabar verkiate; nės juoksitės.

22 Išganytingi este, jei žmonės jųsų ne apkenčia ir atskiria jus ir iškolioja jus ir paniekina jųsų vardą, kaip piktą, dėl žmogaus Sunaus.

23 Džiaugkitės tada ir šokterėkite; nės štai, jųsų alga didė yra danguje. Taipo ir jų tėvai darė prarakams.

24 Bet atpenč bėda jums bagotiemsiems; nės jau gavote savo palinksminojimą.

25 Bėda jums, kurie este pilni; nės jus alksite. Bėda jums, kurie čia ju kiatės; nėsa jus verksite ir raudosite.

26 Bėda jums, kad žmonės jus pagiria; taipjau darė ir jų tėvai netikriemsiems prarakams.

27 Bet aš sakau jums, kurie klausotės: mylėkite savo neprietelius, gerdarykite tiems, kurie jųsų neapkenčia,

28 Žegnokite tus, kurie jus prakeikia, melskite už tus, kurie jus užkabinėja.

29 Ir kurs tavė ištinka per vieną skrostą, tam pasiulyk ir antrąjį. Ir kurs tau atima skreistę, tam ne užgink ir sermėgos.

30 Give to every man that asketh of thee: and of him that taketh away thy goods ask *them* not again.

31 And as ye would that men should do to you, do ye also to them likewise.

32 For if ye love them which love you, what thank have ye? for sinners also love those that love them.

33 And if ye do good to them which do good to you, what thank have ye? for sinners also do even the same.

34 And if ye lend *to them* of whom ye hope to receive, what thank have ye? for sinners also lend to sinners, to receive as much again.

35 But love ye your enemies, and do good, and lend, hoping for nothing again; and your reward shall be great, and ye shall be the children of the Highest: for he is kind unto the unthankful and *to* the evil.

36 Be ye therefore merciful, as your Father also is merciful.

37 Judge not, and ye shall not be judged: condemn not, and ye shall not be condemned: forgive, and ye shall be forgiven:

38 Give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, and shaken together, and running over, shall men give into your bosom. For with the same measure that ye mete withal it shall be measured to you again.

39 And he spake a parable unto them, Can the blind lead the blind? shall they not both fall into the ditch?

40 The disciple is not above his

30 Kurs tavęs prašo, tam duok; ir kurs tau atima, kas tavo yra, iš to ne atjėškok.

31 Ir kaip jus norite, kad žmonės jums darytų, taip ir jus darykite jiemus.

32 Ir jei jus tus mylite, kurie jus myli, kokią dėkavonę turite už tai? nės ir griekininkai myli juos mylinčiuosius,

33 Ir kad savo geradėjams ger darote, kokią dėkavonę turite iš to? nės tai daro ir griekininkai.

34 O kad jus žyčijate tiems, nuo kurių tikitės atgausią, kokią dėkavonę iš to turite? Nės ir griekininkai griekininkams žyčija, kad tai vėl atgautu.

35 Bet tačiau mylėkite savo neprietelius, ger darykite ir žyčykite, kur ne tikitės, ką atgausią; tai jųsų alga didė bus, ir jus busite vaikai Aukščiausiojo; nėsa jis yra geras ant nedėkingųjų ir piktųjų.

36 Todėl bukite mielaširdingi, kaip ir jųsų Tėvas mielaširdingas yra.

37 Ne sudykite, tai ir jus ne busite sudyti. Ne pražudykite, tai ir jus ne busite pražudyti. Atleiskite, tai ir jums bus atleista.

38 Duokite, tai bus jums duota. Saikas geras, nukimštas, numurdytas ir su kaupu jums duotas bus į jųsų sterblę; nės kokiu saiku seikėsite, tokiu jums vėl bus atseikėta.

39 Ir jis sakė jiems prilyginimą: ar gal aklas aklam kelią rodyti? ar ne abu į duobę supuls?

40 Mokįtinis ne esti didesnis už

master : but every one that is perfect shall be as his master.

41 And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but perceivest not the beam that is in thine own eye?

42 Either how canst thou say to thy brother, Brother, let me pull out the mote that is in thine eye, when thou thyself beholdest not the beam that is in thine own eye? Thou hypocrite, cast out first the beam out of thine own eye, and then shalt thou see clearly to pull out the mote that is in thy brother's eye.

43 For a good tree bringeth not forth corrupt fruit; neither doth a corrupt tree bring forth good fruit.

44 For every tree is known by his own fruit. For of thorns men do not gather figs, nor of a bramble bush gather they grapes.

45 A good man out of the good treasure of his heart bringeth forth that which is good; and an evil man out of the evil treasure of his heart bringeth forth that which is evil : for of the abundance of the heart his mouth speaketh.

46 ¶ And why call ye me, Lord, Lord, and do not the things which I say?

47 Whosoever cometh to me, and heareth my sayings, and doeth them, I will shew you to whom he is like :

48 He is like a man which built an house, and digged deep, and laid the foundation on a rock : and when the flood arose, the stream beat vehemently upon that house, and could not shake it : for it was founded upon a rock.

49 But he that heareth, and doeth

savo mokįtojį; kad mokįtinis prilygsta savo mokįtojui, tai jis yra tobulas.

41 Bet kam regi krislą akyje savo brolio ir ne įsidaboji rąsto savo paties akyje?

42 Arba, kaip gali tarti savo broliui: stovėk brolau, aš išimsu krislą iš tavo akies; ir pats neregi rąsto savo akyje? tu veidmainy, ištrauk pirma rąstą iš savo akies, ir tada dabok, kad tu išimtumbei krislą iš akies savo brolio.

43 Nėsa ne esti geras medis, kurs piktą vaisių neša, ir ne piktas medis, kurs gerą vaisių neša.

44 Kožnas medis iš savo paties vaisiaus išpažįstamas. Nės nerenkamos pygos nuo erškėčių, neigi vynuogios nuo usnių.

45 Geras žmogus gerą išneša iš gero skarbo savo širdies; ir piktas žmogus pikto išneša iš pikto skarbo savo širdies. Nės ko širdis pilna, to burna plusta.

46 Bet kam vadinate manę Viešpatie, Viešpatie, ir ne darote, ką jums liepiu?

47 Kurs pas manę ateiti ir klausos mano žodžių ir daro tus, tą rodysu jums, kam jis lygus.

48 Jis yra lygus žmogui, kuriančiam triobą, kurs giliai iškasęs dėjo pamatą ant uolos. Bet tvanui užėjus, srovė durėsi ant tos triobos ir ją ne pajudino; nės buvo ant uolos gruntavota.

49 Bet kurs klausosi ir ne daro,

not, is like a man that without a foundation built an house upon the earth; against which the stream did beat vehemently, and immediately it fell; and the ruin of that house was great.

CHAPTER VII.

NOW when he had ended all his sayings in the audience of the people, he entered into Capernaum.

2 And a certain centurion's servant, who was dear unto him, was sick, and ready to die.

3 And when he heard of Jesus, he sent unto him the elders of the Jews, beseeching him that he would come and heal his servant.

4 And when they came to Jesus, they besought him instantly, saying, That he was worthy for whom he should do this:

5 For he loveth our nation, and he hath built us a synagogue.

6 Then Jesus went with them. And when he was now not far from the house, the centurion sent friends to him, saying unto him, Lord, trouble not thyself: for I am not worthy that thou shouldest enter under my roof:

7 Wherefore neither thought I myself worthy to come unto thee: but say in a word, and my servant shall be healed.

8 For I also am a man set under authority, having under me soldiers, and I say unto one, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth *it*.

9 When Jesus heard these things, he marvelled at him, and turned

tas lygus yra žmogui, trobą kuriančiam ant žemės be pamatos; ir srovė durėsi ant tos, ir sugriuvo tolydžiaus, ir sugriuvimas tos triobos buvo didis.

PERSKYRIMAS VII.

BET kaip jis po akių žmonių vislab iškalbėjęs buvo, nuėjo jis į Kapernaumą.

2 Ir vieno vyriausiojo kareivių bernas gulėjo ant smerties, jo mylimas.

3 Bet tas apie Jėzų girdėdamas, siuntė pas jį Žydų vyresniuosius melsdamas jo, kad atėjęs išgydytų jo berną.

4 Ir jie pas Jėzų atėję, meldė jo didei, tarydami: jis to vertas yra, kad jam tai darytumbei;

5 Nės jis myl musų žmones ir pakurė mums mokyklą.

6 O Jėzus ėjo su jais tenai. Bet ne toli jiems nuo namų esant, siuntė kareivių vyresnysis prietelių pas jį ir jam sakydino: ak Viešpatie, ne procevokis; aš nevertas esmi, kad po mano stogu pareitumbei;

7 Todėl ir aš pats tariaus nevertas esąs, pas tavę ateiti; bet ištark vieną žodį, tai pagilbs mano vaikas.

8 Nės ir aš esmi žmogus po vyriausybe ir turu kareivių po savimi, ir sakau vienam: nueik! tai nueit; ir antram: ateik! tai ateit, ir savo tarnui: daryk tai! tai jis daro.

9 Bet Jėzus tai girdėdamas stebėjosi jo, ir atsigręžęs tarė žmonėms,

him about, and said unto the people that followed him, I say unto you, I have not found so great faith, no, not in Israel.

10 And they that were sent, returning to the house, found the servant whole that had been sick.

11 ¶ And it came to pass the day after, that he went into a city called Nain; and many of his disciples went with him, and much people.

12 Now when he came nigh to the gate of the city, behold, there was a dead man carried out, the only son of his mother, and she was a widow : and much people of the city was with her.

13 And when the Lord saw her, he had compassion on her, and said unto her, Weep not.

14 And he came and touched the bier : and they that bare *him* stood still. And he said, Young man, I say unto thee, Arise.

15 And he that was dead sat up, and began to speak. And he delivered him to his mother.

16 And there came a fear on all : and they glorified God, saying, That a great prophet is risen up among us; and, That God hath visited his people.

17 And this rumour of him went forth throughout all Judæa, and throughout all the region round about.

18 And the disciples of John shewed him of all these things.

19 ¶ And John calling *unto him* two of his disciples sent *them* to Jesus, saying, Art thou he that should come? or look we for another?

jį sekantiemsiems: aš sakau jums: tokio tikėjimo nei Izraėlyje neradau.

10 Ir paslai vėl sugrįžę, sergantįjį berną rado pasigavusį.

11 Ir nusidavė potam, kad jis ėjo į miestą, vadinamą Nain; ir daug jo mokįtinių bei daug žmonių ėjo drauge su juomi.

12 Ir jam prisiartinant pas miesto vartus, štai, išnešė numirusį, kurs buvo vienatijis sunus savo motynos, o ta buvo našlė; ir daug žmonių iš miesto ėjo su ja.

13 Ir Viešpats ją išvydęs, pasigailėjo jos ir tarė jai: ne verk!

14 Ir priėjęs pakrutino grabą, ir nešėjai stovėjo. Ir jis tarė: jaunikait, sakau tau, kelkis!

15 Ir numiręsis atsitiesęs pradėjo kalbėti. Ir jis atdavė jį jo motynai.

16 Ir baimė apėmė juos visus ir garbino Dievą, tarydami: didis prarakas kėlėsi tarp musų, ir Dievas atlankė savo žmones.

17 Ir tas garsas apie jį išėjo per visą Judėos žemę ir po visas aplinkui esančias šalis.

18 Ir apsakė Jonui jo mokįtiniai tai vislab. Ir jis pasivadinęs du savo mokįtinių,

19 Siuntė juodu pas Jėzų ir jam sakydino: ar tu esi ans ateisiąsis, arba ar kito lauksime?

20 When the men were come unto him, they said, John Baptist hath sent us unto thee, saying, Art thou he that should come? or look we for another?
21 And in that same hour he cured many of *their* infirmities and plagues, and of evil spirits: and unto many *that were* blind he gave sight.
22 Then Jesus answering said unto them, Go your way, and tell John what things ye have seen and heard; how that the blind see, the lame walk, the lepers are cleansed, the deaf hear, the dead are raised, to the poor the gospel is preached.
23 And blessed is *he*, whosoever shall not be offended in me.
24 ¶ And when the messengers of John were departed, he began to speak unto the people concerning John, What went ye out into the wilderness for to see? A reed shaken with the wind?
25 But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? Behold, they which are gorgeously apparelled, and live delicately, are in kings' courts.
26 But what went ye out for to see? A prophet? Yea, I say unto you, and much more than a prophet.
27 This is *he*, of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.
28 For I say unto you, Among those that are born of women there is not a greater prophet than John the Baptist: but he that is least in the kingdom of God is greater than he.

20 Bet tuodu vyru, atėjusiu pas jį, tarė: Jonas krikštytojis mudu pas tavę atsiuntė ir tau sakydina: ar tu esi ans ateisiąsis, arba ar kito lauksime?
21 Bet toje adynoje jis daug išgydė nuo ligų ir negalių ir nuo piktų dvasių, ir daug akliems dovanojo jis akių šviesybę.
22 Ir Jėzus atsakydamas tarė jiemdviem: nuėjusiu apsakykita Jonui, ką regėjota ir girdėjota: aklieji reg, raišieji vaikščioja, raupsuotieji apčystijami, kurtiniai gird, numirusieji prisikelia, ir vargdieniams Evangėlia apsakoma.
23 Ir išganytingas, kurs manimi ne pasipiktina.
24 Bet tiemdviem Jono paslam paėjus, pradėjo Jėzus kalbėti žmonėms apie Joną: ko išėjote į pusčią regėti? ar nendrės, vėjo subuojamos?
25 Arba ko išėjote regėti? ar žmogaus, minkštais rubais apsirėdžiusio? štai, brangiuose rubuose ir geiduliuose gyvenantieji karališkuose dvaruose yra.
26 Arba ko išėjote žiurėti? ar prarako? tikrai, sakau jums: jis ir už praraką didesnis yra.
27 Jis yra tas, apie kurį parašyta: štai, aš siunčiu savo angielą pirm tavo veido, kurs pataisys tavo kelią pirm tavęs.
28 Nės sakau jums, kad tarp tų, kurie iš moterų gimę, niera didesnio prarako per Joną krikštytojį; bet kurs mažesnis yra Dievo karalystėje, tas didesnis už jį.

29 And all the people that heard
him, and the publicans, justified
God, being baptized with the baptism of John.
30 But the Pharisees and lawyers rejected the counsel of God
against themselves, being not baptized of him.
31 ¶ And the Lord said, Whereunto then shall I liken the men
of this generation? and to what
are they like?
32 They are like unto children
sitting in the marketplace, and
calling one to another, and saying, We have piped unto you, and
ye have not danced; we have
mourned to you, and ye have not
wept.
33 For John the Baptist came
neither eating bread nor drinking
wine; and ye say, He hath a
devil.
34 The Son of man is come eating and drinking; and ye say, Behold a gluttonous man, and a
winebibber, a friend of publicans
and sinners!
35 But wisdom is justified of all
her children.
36 ¶ And one of the Pharisees
desired him that he would eat with
him. And he went into the Pharisee's house, and sat down to meat.
37 And, behold, a woman in the
city, which was a sinner, when she
knew that *Jesus* sat at meat in
the Pharisee's house, brought an
alabaster box of ointment,
38 And stood at his feet behind
him weeping, and began to wash
his feet with tears, and did wipe
them with the hairs of her head,
and kissed his feet, and anointed
them with the ointment.

29 Ir visi žmonės, kurie jį girdėjo, ir muitininkai, Dievui garbę
davė ir krikštydinosi Jono krikštu.
30 Bet Parizėušiai ir raštemokįtieji paniekino Dievo rodą prieš
savę ir ne davėsi jo krikštytis.
31 Bet Viešpats tarė: kam aš prilygįsu žmones šios giminės? ir
kam jie lygus?
32 Jie lygus yra vaikams, ant
turgaus sėdintiems ir viens prieš
kitą šaukiantiems: mes jums žaidėme ant vamzdžio, o jus ne šokinėjote; mes jums raudojome, o
jus ne verkėte.
33 Nėsa Jonas krikštytojis atėjęs
ne valgė duonos ir ne gėrė vyno:
tai jus sakot: jis tur velnią.
34 Žmogaus Sunus atėjęs valgo
ir geria; tai jus sakote: štai, tas
žmogus rijunas ir vyno girtuoklis,
muitininkų ir griekininkų prietelius.
35 Ir išmintis tur duotis apsisudyti nuo visų savo vaikų.
36 Bet meldė jį vienas iš Parizėušių, kad su juomi valgytų. Ir
jis įėjęs į namus Parizėušio, sėdosi už stalo.
37 Ir štai, moteriškė tame mieste,
kuri griekininkė buvo, tą ištyrusi,
kad jis už stalo sėdėjo namuose
Parizėušio, atsinešė stiklą mosties.
38 Ir atėjusi iš užpakalio pas jo
kojas, verkė ir pradėjo jo kojas
ašaromis šlapinti ir plaukais savo
galvos šluostyti ir bučiavo jo kojas bei mostijo tas mostimi.

39 Now when the Pharisee which had bidden him saw *it*, he spake within himself, saying, This man, if he were a prophet, would have known who and what manner of woman *this is* that toucheth him: for she is a sinner.

40 And Jesus answering said unto him, Simon, I have somewhat to say unto thee. And he saith, Master, say on.

41 There was a certain creditor which had two debtors: the one owed five hundred pence, and the other fifty.

42 And when they had nothing to pay, he frankly forgave them both. Tell me therefore, which of them will love him most?

43 Simon answered and said, I suppose that *he*, to whom he forgave most. And he said unto him, Thou hast rightly judged.

44 And he turned to the woman, and said unto Simon, Seest thou this woman? I entered into thine house, thou gavest me no water for my feet: but she hath washed my feet with tears, and wiped *them* with the hairs of her head.

45 Thou gavest me no kiss: but this woman since the time I came in hath not ceased to kiss my feet.

46 My head with oil thou didst not anoint: but this woman hath anointed my feet with ointment.

47 Wherefore, I say unto thee, Her sins, which are many, are forgiven; for she loved much: but to whom little is forgiven, *the same* loveth little.

48 And he said unto her, Thy sins are forgiven.

49 And they that sat at meat with him began to say within

39 Bet tai regėdamas Parizėušias, kurs jį buvo pasikvietęs, kalbėjo pats savyje, tarydamas: kad šisai butų prarakas, tai jis žinotų, kas ir kokia ta moteriškė yra, kuri jį pakrutina; nės ji yra griekininkė.

40 Jėzus atsakydamas tarė jam: Simone, aš tau ką turu sakyti. Bet jis tarė: Mokįtojau, sakyk!

41 Nekursai nuomininkas turėjo du skolininku: vienas skelėjo penkis šimtus grašių, antrasis penkisdešimtis.

42 Bet kaip juodu ne turėjo, kuomi užmokėti, padovanojo jis abiem. Sakyk, katras tų dviejų jį daugiaus mylės?

43 Simonas atsakydamas tarė: betikiu tas, kuriam daugiaus padovanojo. Bet jis tarė jam: tu gerai atsudijai.

44 Ir jis atsigręžęs prieš moteriškę, tarė Simonui: ar tu regi tą moteriškę? aš įėjau į tavo namus, tu ne davei man vandens mano kojoms, bet ši mano kojas ašaromis šlapino ir plaukais savo galvos šluostė.

45 Tu ne pabučiavai manę, bet ta įėjusi, ne paliovė mano kojas bučiuoti.

46 Tu mano galvą aliejumi ne pamostijai, bet ji mano kojas mostimi mostijo.

47 Todėl sakau tau: jai daug griekų yra atleisti, nės ji daug mylėjo; bet kuriam maž atleidžiama, tas maž myl.

48 Ir jis tarė jai: tau atleisti yra tavo griekai.

49 Tai pradėjo tie, kurie su juomi už stalo sėdėjo, patys savyje

themselves, Who is this that forgiveth sins also?
50 And he said to the woman, Thy faith hath saved thee; go in peace.

CHAPTER VIII.

AND it came to pass afterward, that he went throughout every city and village, preaching and shewing the glad tidings of the kingdom of God: and the twelve *were* with him,
2 And certain women, which had been healed of evil spirits and infirmities, Mary called Magdalene, out of whom went seven devils.
3 And Joanna the wife of Chuza Herod's steward, and Susanna, and many others, which ministered unto him of their substance.
4 ¶ And when much people were gathered together, and were come to him out of every city, he spake by a parable:
5 A sower went out to sow his seed: and as he sowed, some fell by the way side; and it was trodden down, and the fowls of the air devoured it.
6 And some fell upon a rock; and as soon as it was sprung up, it withered away, because it lacked moisture.
7 And some fell among thorns; and the thorns sprang up with it, and choked it.
8 And other fell on good ground, and sprang up, and bare fruit an hundredfold. And when he had said these things, he cried, He that hath ears to hear, let him hear.
9 And his disciples asked him,

kalbėti: kas yra tas, kurs ir griekus atleidž?
50 Bet jis tarė moteriškei: tavo tikėjimas tavę pagelbėjo. Eik su pakajumi!

PERSKYRIMAS VIII.

IR nusidavė potam, kad jis keliavo per miestus ir kiemus, apsakydamas ir pranešdamas Evangėlia apie Dievo karalystę, ir anie dvylika su juomi;
2 Priegtam kelios moters, kurias jis buvo išgydęs nuo piktų dvasių ir ligų, butent: Marija, kuri vadinama Madlyna, iš kurios septyni velniai buvo išėję,
3 Ir Joana, pati Kuzo, Erodo užveizdo, ir Susanė, ir daug kitų, kurios jį šelpė iš savo turto.
4 Bet kaip didis pulkas žmonių susiėjo ir iš miestų pas jį susibėgo, tarė jis per prilyginimą:
5 Sėjėjas išėjo, kad sėtų savo sėklą; ir jam be sėjant, puolė kita pas kelią ir tapė sumindžiota, ir paukščiai po dangumi tą sulesė.
6 Ir kita puolė ant uolos ir išdygusi padžiuvo, dėl to, kad drėgnumo ne turėjo.
7 Ir kita puolė tarp erškėčių, ir erškėčiai drauge išdygo ir nusmelkė tą.
8 Ir kita puolė ant geros dirvos ir išdygusi atnešė šimteropo vaisiaus. Tai sakydamas šaukė jis: kas tur ausių klausyti, tas te klauso!
9 Bet jo mokįtiniai klausė jo, ir

saying, What might this parable be?

10 And he said, Unto you it is given to know the mysteries of the kingdom of God: but to others in parables; that seeing they might not see, and hearing they might not understand.

11 Now the parable is this: The seed is the word of God.

12 Those by the way side are they that hear; then cometh the devil, and taketh away the word out of their hearts, lest they should believe and be saved.

13 They on the rock *are they*, which, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, which for a while believe, and in time of temptation fall away.

14 And that which fell among thorns are they, which, when they have heard, go forth, and are choked with cares and riches and pleasures of *this* life, and bring no fruit to perfection.

15 But that on the good ground are they, which in an honest and good heart, having heard the word, keep *it*, and bring forth fruit with patience.

16 ¶ No man, when he hath lighted a candle, covereth it with a vessel, or putteth *it* under a bed; but setteth *it* on a candlestick, that they which enter in may see the light.

17 For nothing is secret, that shall not be made manifest; neither *any thing* hid, that shall not be known and come abroad.

18 Take heed therefore how ye hear: for whosoever hath, to him

tarė: koksai esąs tas prilyginimas?

10 Bet jis tarė: jums yra duota žinoti paslėptinę Dievo karalystės: bet kitiems prilyginimuose, kad ir regėdami ne regėtų, ir girdėdami ne išmanytų.

11 Bet tai yra tas prilyginimas: sėkla yra Dievo žodis;

12 Bet tie, kurie pas kelią, tie yra, kurie klausosi; potam ateiti velnias ir atima žodį nuo jų širdžių, kad ne tikėtų ir ne butų išganyti.

13 Bet tie, kurie ant uolos, tie yra, kurie, kad tą išgirst, su džiaugsmu priima žodį; o tie ne tur šaknies, jie valandą tik ir čėse pagundymo atpuola.

14 Bet tie, kurie tarp erškėčių puolę, tie yra, kurie klausos, ir nueidami po rupesčiais ir bagotyste ir pageidimais šio gyvasčio nusmelkiami yra ir ne atneš vaisiaus.

15 Bet tai, kas ant geros žemės, tie yra, kurie žodį girdėję, tą palaiko tikroje geroje širdyje ir vaisiaus atneša kantrume.

16 Bet nei viens ne uždega žvakę ir apvož ją ryku, arba ją pakiša po suolu; bet uždeda ant liktoriaus, kad įeinąsis šviesybę regėtų.

17 Nės nieko niera paslėpta, kas ne butų žinoma, ir nieko niera uždengta, kas ne išsireikštų ir į šviesą pareitų.

18 Togidėl dabokitės, kaip jus klausotės. Nės turinčiamjam duo-

shall be given; and whosoever hath not, from him shall be taken even that which he seemeth to have.

19 ¶ Then came to him *his* mother and his brethren, and could not come at him for the press.

20 And it was told him *by certain* which said, Thy mother and thy brethren stand without, desiring to see thee.

21 And he answered and said unto them, My mother and my brethren are these which hear the word of God, and do it.

22 ¶ Now it came to pass on a certain day, that he went into a ship with his disciples: and he said unto them, Let us go over unto the other side of the lake. And they launched forth.

23 But as they sailed he fell asleep: and there came down a storm of wind on the lake; and they were filled *with water*, and were in jeopardy.

24 And they came to him, and awoke him, saying, Master, master, we perish. Then he arose, and rebuked the wind and the raging of the water: and they ceased, and there was a calm.

25 And he said unto them, Where is your faith? And they being afraid wondered, saying one to another, What manner of man is this! for he commandeth even the winds and water, and they obey him.

26 ¶ And they arrived at the country of the Gadarenes, which is over against Galilee.

27 And when he went forth to land, there met him out of the city a certain man, which had

dama, bet neturinčiamjam atimama ir tai, ką tikis turįs.

19 Bet jo motyna ir broliai atėjo, ir negalėjo dėl žmonių prie jo prieiti.

20 Ir buvo jam pasakyta: tavo motyna ir tavo broliai stov lauke ir nor tavę regėti.

21 Bet jis atsakydamas tarė jiems; mano motyna ir mano broliai šie yra, kurie Dievo žodžio klausos ir tą daro.

22 Ir nusidavė tų dienų vienoje, kad jis įėjo į laivą su savo mokįtiniais; ir tarė jiems: pereikime į antrąją pusę marių! Jie atstumė nuo krašto.

23 Ir jiems be bėgant vandenimi, jis užmigo. Ir pakilo umaras ant marių, ir vilnys užpuolė juos, ir buvo didime pavojume.

24 Tai jie jį priėję, pabudino jį, tarydami: Mokįtojau, Mokįtojau, mes prapuolam. Tai jis atsikėlęs apdraudė vėją ir vandens bangas; ir nustojo, bei tykumas radosi.

25 Bet jis tarė jiems: kame jųsų tikėjimas? Ale jie bijojos ir stebėjos, tarydami tarp savęs: kas tasai? nės jis prisako vėjui ir vandeniui; ir jie klauso jo.

26 Ir jie nubėgo į Gadarėnų šalį, kuri yra ties Galilėa.

27 Ir kaip jis išžengė ant krašto, sutiko jį vyras iš miesto, tas jau seniai turėjo velnių, ir ne vilkėjo

devils long time, and ware no clothes, neither abode in *any* house, but in the tombs.

28 When he saw Jesus, he cried out, and fell down before him, and with a loud voice said, What have I to do with thee, Jesus, *thou* Son of God most high? I beseech thee, torment me not.

29 (For he had commanded the unclean spirit to come out of the man. For oftentimes it had caught him: and he was kept bound with chains and in fetters; and he brake the bands, and was driven of the devil into the wilderness.)

30 And Jesus asked him, saying, What is thy name? And he said, Legion: because many devils were entered into him.

31 And they besought him that he would not command them to go out into the deep.

32 And there was there an herd of many swine feeding on the mountain: and they besought him that he would suffer them to enter into them. And he suffered them.

33 Then went the devils out of the man, and entered into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the lake, and were choked.

34 When they that fed *them* saw what was done, they fled, and went and told *it* in the city and in the country.

35 Then they went out to see what was done; and came to Jesus, and found the man, out of whom the devils were departed,

nei jokiais rubais, o ir ne pasiliko nei jokiuose namuose, bet kapuose.

28 Tas Jėzų išvydęs, šaukė ir parpuolė po jo akių, ir didžiu balsu rėkdamas, tarė: ką turu darbo su tavimi, Jėzau, tu Sunau Dievo Aukščiausiojo? meldžiu tavę, ne norėtumbei manę mučyti.

29 Nės jis prisakė nečystaijai dvasei, kad išeitų iš to žmogaus. Nės ji jau seniai jį buvo varginusi. Ir jis buvo lencugais surištas ir į pančius įdėtas, ir jis suplėšė tus ryšius ir velnio varytas buvo į puščias.

30 Ir Jėzus klausė jo, tarydamas: kuo vardu esi? jis tarė: Lėgionas; nės daug velnių į jį buvo įėję.

31 Ir jie meldė jo, kad ne lieptų jiems į bedugnį eiti.

32 Bet buvo tenai didė kiaulių kaimenė, ganoma ant kalno; ir jie meldė jo, kad jiems pavelytų į tas įeiti. Ir jis pavelijo jiems.

33 Tai išėjo velniai iš to žmogaus ir įėjo į kiaules, ir kaimenė padurmu įsimetė nuo kranto į mares ir nuskendo.

34 Bet kaip kerdžiai išvydo, kas čia nusidavė, pabėgo jie ir apsakė tai mieste ir per kiemus.

35 Tai išėjo jie regėti, kas čia nusidavę; ir atėjo pas Jėzų, ir rado tą žmogų, iš kurio velniai buvo išėję, sedinti pas Jėzaus ko-

sitting at the feet of Jesus, clothed, and in his right mind: and they were afraid.
36 They also which saw *it* told them by what means he that was possessed of the devils was healed.
37 ¶ Then the whole multitude of the country of the Gadarenes round about besought him to depart from them; for they were taken with great fear: and he went up into the ship, and returned back again.
38 Now the man out of whom the devils were departed besought him that he might be with him: but Jesus sent him away, saying,
39 Return to thine own house, and shew how great things God hath done unto thee. And he went his way, and published throughout the whole city how great things Jesus had done unto him.
40 And it came to pass, that, when Jesus was returned, the people *gladly* received him: for they were all waiting for him.
41 ¶ And, behold, there came a man named Jairus, and he was a ruler of the synagogue: and he fell down at Jesus' feet, and besought him that he would come into his house:
42 For he had one only daughter, about twelve years of age, and she lay a dying. But as he went the people thronged him.
43 ¶ And a woman having an issue of blood twelve years, which had spent all her living upon physicians, neither could be healed of any,
44 Came behind *him*, and touched the border of his gar-

jas, aprėdytą ir su pilnu protu; ir nusigando.
36 Ir kurie tai buvo regėję, apsakė jiems, kaip velnio vargintasis buvo pasveikęs.
37 Ir prašė jo visa daugybė aplink esančiųjų šalių Gadarėnų, kad nuo jų atstotų. Nės didė baimė buvo juos apėmusi. Ir jis įėjęs į laivą vėl sugrįžo.
38 Bet tas vyras, iš kurio velniai buvo išėję, prašė jo, kad pas jį galėtų buti. Bet Jėzus paleido jį nuo savęs ir tarė:
39 Sugrįšk vėl į savo namus ir apsakyk, kokius didžius daiktus tau Dievas padaręs. Ir jis nuėjęs apsakė po visą miestą, kokius didžius daiktus jam Jėzus padaręs.
40 Ir nusidavė, kaip Jėzus sugrįžo, priėmė jį žmonės; nės visi jo laukė.
41 Ir štai, atėjo vyras, vardu Jairus, kurs mokyklos vyriausiasis buvo, ir puolęs Jėzui į kelius, prašė jo, kad į jo namus ateitų.
42 Nės jis turėjo vienturtę dukterį, apie dvylika metų seną; ta gulėjo merdėdama. Ir jam ten nueinant, spaudė jį žmonės.
43 Ir viena moteriškė buvo kraujo pludimu dvylika metų sirgusi ir visą savo turtą gydytojams išleidusi. ir nei vienas ją ne buvo galėjęs išgydyti.
44 Ta priėjusi iš užpakalio, pakrutino jo rubo siulę, ir toly-

ment: and immediately her issue of blood stanched.
45 And Jesus said, Who touched me? When all denied, Peter and they that were with him said, Master, the multitude throng thee and press *thee*, and sayest thou, Who touched me?
46 And Jesus said, Somebody hath touched me: for I perceive that virtue is gone out of me.
47 And when the woman saw that she was not hid, she came trembling, and falling down before him, she declared unto him before all the people for what cause she had touched him, and how she was healed immediately.
48 And he said unto her, Daughter, be of good comfort: thy faith hath made thee whole; go in peace.
49 ¶ While he yet spake, there cometh one from the ruler of the synagogue's *house*, saying to him, Thy daughter is dead; trouble not the Master.
50 But when Jesus heard *it*, he answered him, saying, Fear not: believe only, and she shall be made whole.
51 And when he came into the house, he suffered no man to go in, save Peter, and James, and John, and the father and the mother of the maiden.
52 And all wept, and bewailed her: but he said, Weep not; she is not dead, but sleepeth.
53 And they laughed him to scorn, knowing that she was dead.
54 And he put them all out, and took her by the hand, and called, saying, Maid, arise.
55 And her spirit came again,

džiaus apsistojo jos kraujo pludimas.
45 Ir Jėzus tarė: kas pakrutino manę? Bet visiems užsiginant. tarė Petras ir tie, kurie su juomi buvo: Mokįtojau, žmonės veržia ir spaudžia tavę, o tu sakai: kas manę pakrutino?
46 Bet Jėzus tarė: kas norįs manę pakrutino; nės aš nusimanau, kad macis iš manęs išėjusi.
47 Bet kaip moteriškė regėjo, kad tai jau ne buvo paslėpta, atėjo ji drebėdama, ir parpuolusi po jo akių, apsakė po akių visų žmonių, dėl ko ji jį pakrutinusi, ir kaip ji tuojaus išgijusi.
48 Bet jis tarė jai: buk linksma, mano duktė, tavo tikėjimas tavę pagelbėjo; eik su pakajumi.
49 Dar jam bekalbant, atėjo vienas iš šeimynos vyriausiojo mokyklos ir tarė jam: tavo duktė numirė, ne sunkįk mokįtojį.
50 Bet Jėzus tai išgirdęs, atsakė jam, tarydamas: nesibijokis; tiktai tikėk, tai ji pagilbs.
51 Bet įėjęs į tus namus, ne leido nei vieną į vidų įeiti, kaip tikt Petrą ir Jokubą ir Joną bei to kudikio tėvą ir motyną.
52 Bet jie visi verkė, ir apraudojo ją. Ale jis tarė: ne verkite; ji ne numirusi, bet miegti.
53 Ir jie apjuokė jį, gerai žinodami, ją numirusią.
54 Bet jis išvarė juos visus, nutvėrė ją prie rankos ir šaukė: kudiki, kelkis!
55 Ir jos dvasė sugrįžo, ir ji tuo-

and she arose straightway: and he commanded to give her meat.

56 And her parents were astonished: but he charged them that they should tell no man what was done.

CHAPTER IX.

THEN he called his twelve disciples together, and gave them power and authority over all devils, and to cure diseases.

2 And he sent them to preach the kingdom of God, and to heal the sick.

3 And he said unto them, Take nothing for *your* journey, neither staves, nor scrip, neither bread, neither money; neither have two coats apiece.

4 And whatsoever house ye enter into, there abide, and thence depart.

5 And whosoever will not receive you, when ye go out of that city, shake off the very dust from your feet for a testimony against them.

6 And they departed, and went through the towns, preaching the gospel, and healing everywhere.

7 ¶ Now Herod the tetrarch heard of all that was done by him: and he was perplexed, because that it was said of some, that John was risen from the dead;

8 And of some, that Elias had appeared; and of others, that one of the old prophets was risen again.

9 And Herod said, John have I beheaded: but who is this, of whom I hear such things? And he desired to see him.

jaus kėlėsi, ir jis liepė jai duoti valgyti.

56 Ir jos gimdytojai stebėjosi. Bet jis prisakė jiems, kad niekam ne sakytų, kas buvo nusidavę.

PERSKYRIMAS IX.

BET jis suvadinęs anus dvylika, davė jiems valę ir macį ant visų velnių. ir kad galėtų ligas išgydyti,

2 Ir išsiuntė juos apsakyti Dievo karalystę ir ligonis išgydyti.

3 Ir sakė jiems: jus nieko ne turite su savimi ant kelio drauge imtis, nei lazdos, nei delmono, nei duonos, nei pinįgų; ir ne tur nei vienas turėti dvi sermėgi.

4 Ir kur į kokius namus įeinate, čia pasilikite, iki iš ten šalin keliaujate.

5 Ir kurie jus ne priima, čia išeikite iš to miesto ir nukratykite ir dulkes nuo savo kojų, liudymui ant jų.

6 Ir jie išėję perkeliavo miestelius, apsakė Evangėlią, ir išgydė visur.

7 Bet Erodas, ketvirtainio žemės valdonas, patyręs vislab, kas jo daroma buvo, prisibijojo, kadangi kelių sakoma buvo: Jonas iš numirusiųjų prisikėlęs;

8 Kitų vėl: Eliošius pasirodęs; bet kitų: vienas senųjų prarakų prisikėlęs.

9 Ir Erodas tarė: Jonui aš galvą nukirsdinau, bet kasgi šis, apie kurį tai girdžiu? Ir geidė jį matyti.

10 ¶ And the apostles, when they were returned, told him all that they had done. And he took them, and went aside privately into a desert place belonging to the city called Bethsaida.

11 And the people, when they knew *it*, followed him: and he received them, and spake unto them of the kingdom of God, and healed them that had need of healing.

12 And when the day began to wear away, then came the twelve, and said unto him, Send the multitude away, that they may go into the towns and country round about, and lodge, and get victuals: for we are here in a desert place.

13 But he said unto them, Give ye them to eat. And they said, We have no more but five loaves and two fishes; except we should go and buy meat for all this people.

14 For they were about five thousand men. And he said to his disciples, Make them sit down by fifties in a company.

15 And they did so, and made them all sit down.

16 Then he took the five loaves and the two fishes, and looking up to heaven, he blessed them, and brake, and gave to the disciples to set before the multitude.

17 And they did eat, and were all filled: and there was taken up of fragments that remained to them twelve baskets.

18 ¶ And it came to pass, as he was alone praying, his disciples were with him: and he asked

10 Ir apaštalai sugrįžę pasakojo jam, kokius didžius daiktus jie buvo ištaisę. Ir ėmęs juos pas savę, išėjo į šalį skyriu į pusčią, pas miestą, vardu Bėtsaida.

11 Kaip žmonės tai numanė, keliavo jie paskui jį; ir jis juos pas savę prileidęs, kalbėjo jiems apie Dievo karalystę ir išgydė tus, kurie to privalė. Bet diena pradėjo baigtisi.

12 Tai tie dvylika jį priėję, tarė jam: paleisk žmones nuo savęs, kad nuėję į miestelius aplink ir į kiemus, gaspados bei valgio rastų; nėsa mes čia pusčioje esme.

13 Bet jis tarė jiems: duokite jus jiems valgyti. Jie tarė: mes ne turime daugiaus, kaip tiktai penkis duonos kepalus bei dvi žuvi, jei mes ne nuėję tai daugybei žmonių turėtumbime valgio pirkti.

14 (Nėsa buvo apie penkis tukstančius vyrų). Bet jisai sakė savo mokįtiniams: te susisėdie eilėmis, po penkisdešimtis ir vėl po penkisdešimtis.

15 Ir jie taip darydami visi susisėdo.

16 Tai jis ėmęs tus penkis kepalus bei dvi žuvi, pažiurėjo į dangų, ir už tus dėkavojęs, laužė ir davė tus mokįtiniams, kad žmonėms padėtų.

17 Ir jie valgė ir visi privalgė. Ir pakavojo jiems likusių trupučių dvylika pintinių.

18 Ir nusidavė, kaip jis vienas buvo ir meldėsi, ir jo mokįtiniai su juomi, klausė jisai jų, saky-

them, saying, Whom say the
people that I am?
19 They answering said, John
the Baptist; but some *say*, Elias;
and others *say*, that one of the old
prophets is risen again.
20 He said unto them, But
whom say ye that I am? Peter
answering said, The Christ of God.
21 And he straitly charged them,
and commanded *them* to tell no
man that thing;
22 Saying, The Son of man must
suffer many things, and be re-
jected of the elders and chief
priests and scribes, and be slain,
and be raised the third day.
23 ¶ And he said to *them* all, If
any *man* will come after me, let
him deny himself, and take up his
cross daily, and follow me.
24 For whosoever will save his
life shall lose it: but whosoever
will lose his life for my sake, the
same shall save it.
25 For what is a man advan-
taged, if he gain the whole world,
and lose himself, or be cast away?
26 For whosoever shall be
ashamed of me and of my words,
of him shall the Son of man be
ashamed, when he shall come in
his own glory, and *in his* Father's,
and of the holy angels.
27 But I tell you of a truth,
there be some standing here,
which shall not taste of death, till
they see the kingdom of God.
28 ¶ And it came to pass about
an eight days after these sayings,
he took Peter and John and
James, and went up into a moun-
tain to pray.

damas: ką sako žmonės manę
esantį?
19 Jie atsakydami tarė: sako,
tavę esantį Joną krikštytoji; keli
vėl, tavę esantį Eliošių; bet keli,
vieną senųjų prarakų prisikėlusį.
20 Bet jis sakė jiems: kągi jus
sakote, manę esantį? tai Petras atsa-
kydamas tarė: tu esi Kristus Dievo.
21 Ir jis apdraudė juos ir liepė,
idant tai nei vienam ne sakytų.
22 Tarydamas: nėsa žmogaus Su-
nus dar daug tur kentėti, ir atme-
stas buti vyresniųjų ir vyriausiųjų
kunigų bei raštemokįtųjų, ir nuža-
vintas buti, ir trečiąją dieną prisi-
kelti.
23 Tai jis tarė jiems visiems: kas
manę nor sekti, tas patsai te už-
siginie ir te imie savo kryžių kas
dieną ant savęs ir te sekie manę.
24 Nės kas savo gyvastį nor iš-
laikyti, tas jį prapuldys; ir kas savo
gyvastį prapuldo dėl manęs, tas jį
išlaikys.
25 Ir kokią naudą turėtų žmogus,
kačeig visą svietą laimėtų ir prapul-
dytų savę patį, arba iškados darytų
sau pačiam?
26 Bet kas manęs bei mano žo-
džių gėdėsis, to gėdėsis ir žmogaus
Sunus, ateidamas savo šlovėje, bei
savo tėvo bei šventųjų angielų.
27 Bet aš sakau jums: iš tiesos
yra keli čia stovinčiųjų, kurie smer-
ties ne ragaus, iki pamatę Dievo
karalystę.
28 Ir nusidavė apie aštuones die-
nas po tų kalbų, ėmęs jis su savimi
Petrą, Joną ir Jokubą, ir ėjo ant
vieno kalno melstis.

29 And as he prayed, the fashion of his countenance was altered, and his raiment *was* white *and* glistering.
30 And, behold, there talked with him two men, which were Moses and Elias:
31 Who appeared in glory, and spake of his decease which he should accomplish at Jerusalem.
32 But Peter and they that were with him were heavy with sleep: and when they were awake, they saw his glory, and the two men that stood with him.
33 And it came to pass, as they departed from him, Peter said unto Jesus, Master, it is good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias: not knowing what he said.
34 While he thus spake, there came a cloud, and overshadowed them: and they feared as they entered into the cloud.
35 And there came a voice out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear him.
36 And when the voice was past, Jesus was found alone. And they kept *it* close, and told no man in those days any of those things which they had seen.
37 ¶ And it came to pass, that on the next day, when they were come down from the hill, much people met him.
38 And, behold, a man of the company cried out, saying, Master, I beseech thee, look upon my son: for he is mine only child.
39 And, lo, a spirit taketh him, and he suddenly crieth out; and

29 Ir jam besimeldžiant jo veidas kitoks pastojo, ir jo rubas baltas tapė ir žibėjo.
30 Ir štai, du vyru kalbėjo su juomi, kuriuodu buvo Maižėšius bei Eliošius.
31 Tuodu pasirodė šlovėje, kalbėdamu apie tą galą, kurį jis turėsiąs išpildyti Jėruzalėje.
32 Bet Petras, ir kurie su juomi buvo, miegu buvo apimti. Bet pabudę matė jie jo skaistumą ir tuodu vyru, pas jį stovinčiu.
33 Ir nusidavė, tiemdviem nuo Jėzaus atstojus, tarė Petras Jėzui: Mokįtojau, čia ger buti; padarykime tris šėtras, tau vieną, Maižėšiui vieną, ir Eliošiui vieną; ir ne žinojo, ką kalbąs.
34 Bet jam tai bekalbant, debesis atėjo ant jų, juos savo šešėliu apdengdama, ir jie nusigando, debesei juos aptraukiant.
35 Ir balsas nusidavė iš debesies, tarydamas: Tas mano mielasis Sunus, to klausykite!
36 Ir tam balsui nusiduodant, rado jie Jėzų vieną. Ir jie užtylėjo ir nei vienam nieko ne apsakė tose dienose, ką jie buvo regėję.
37 Bet nusidavė sekančiąją dieną, jiems nuo kalno nueinant, daug žmonių jiems priešais ėjo.
38 Ir štai, vienas vyras tarp žmonių šaukė, tarydamas: Mokįtojau, prašau tavęs, ben apžiurėk mano sunų; nėsa jis mano vienturtis sunus.
39 Vei! dvasė jį nutver, tai jis tuojaus rėkia, ir plėšo jį, kad pu-

it teareth him that he foameth again, and bruising him hardly departeth from him.

40 And I besought thy disciples to cast him out; and they could not.

41 And Jesus answering said, O faithless and perverse generation, how long shall I be with you, and suffer you? Bring thy son hither.

42 And as he was yet a coming, the devil threw him down, and tare *him*. And Jesus rebuked the unclean spirit, and healed the child, and delivered him again to his father.

43 ¶ And they were all amazed at the mighty power of God. But while they wondered every one at all things which Jesus did, he said unto his disciples,

44 Let these sayings sink down into your ears: for the Son of man shall be delivered into the hands of men.

45 But they understood not this saying, and it was hid from them, that they perceived it not: and they feared to ask him of that saying.

46 ¶ Then there arose a reasoning among them, which of them should be greatest.

47 And Jesus, perceiving the thought of their heart, took a child, and set him by him,

48 And said unto them, Whosoever shall receive this child in my name receiveth me: and whosoever shall receive me receiveth him that sent me: for he that is least among you all, the same shall be great.

49 ¶ And John answered and said, Master, we saw one casting

toja, ir vos ne vos nuo jo atstoja. jį taip plėšusi.

40 Ir aš tavo mokįtinių meldžiau, kad ją išvarytų; ir jie ne galėjo.

41 Tai Jėzus atsakydamas tarė: ak tu netikintiji ir perkreiptoji veislė, kaip ilgai pas jus busu ir jųsų kęsu? atgabenk šen savo sunų.

42 Ir jam ateinant pas jį, velnias plėšė ir draskė jį. Bet Jėzus nečystąją dvasę apdraudė, ir vaiką išgydęs, jį jo tėvui atdavė.

43 Ir jie visi stebėjosi tos Dievo šlovės. Bet jiems visiems besidyvijant apie vislab tai, ką jis darė, sakė jis savo mokįtiniams:

44 Dėkitės jus į savo ausis šią kalbą: nėsa žmogaus Sunus tur paduotas buti i žmonių rankas.

45 Bet to žodžio jie ne permanė, ir tai jiems paslėpta buvo, kad jie to ne išmanė; ir bijojosi jo klausti to žodžio dėlei.

46 Ir radosi tarp jų mislis, kursai iš jų didžiausiasis esąs.

47 Bet Jėzus jų širdies mislį regėdamas, nutvėręs vieną kudikį, pastatė tą prie savo šalies,

48 Ir tarė jiems: kas tą kudikį priima mano vardan, tas manę priima, o kas manę priima, tas tą priima, kurs manę siuntęs; bet kursai mažiausiasis yra tarp jųsų visų, tas bus didis.

49 Tai atsakė Jonas, tarydamas: mokįtojau, mes matėme vieną tavo

out devils in thy name; and we
forbad him, because he followeth
not with us.
50 And Jesus said unto him, Forbid *him* not: for he that is not against us is for us.
51 ¶ And it came to pass, when the time was come that he should be received up, he stedfastly set his face to go to Jerusalem,
52 And sent messengers before his face: and they went, and entered into a village of the Samaritans, to make ready for him.
53 And they did not receive him, because his face was as though he would go to Jerusalem.
54 And when his disciples James and John saw *this*, they said, Lord, wilt thou that we command fire to come down from heaven, and consume them, even as Elias did?
55 But he turned, and rebuked them, and said, Ye know not what manner of spirit ye are of.
56 For the Son of man is not come to destroy men's lives, but to save *them*. And they went to another village.
57 ¶ And it came to pass, that, as they went in the way, a certain *man* said unto him, Lord, I will follow thee whithersoever thou goest.
58 And Jesus said unto him, Foxes have holes, and birds of the air *have* nests; but the Son of man hath not where to lay *his* head.
59 And he said unto another, Follow me. But he said, Lord, suffer me first to go and bury my father.
60 Jesus said unto him, Let the

vardan velnius išvarantį; o mes jam gynėme; nės jis tavę ne sekė su mumis.
50 Ir Jėzus tarė jam: ne ginkite jam; nėsa kas ne prieš mus, tas su mumis.
51 Bet nusidavė, čėsui atėjus, kuriame jis turėjo iš čion atimtas buti, nukreipė jis savo veidą, tiesiog į Jėruzalę keliauti.
52 Ir nusiuntė pirm savęs paslus; tie nuėję iškako į kokį miestelį Samaritonų, jam gaspados jėškoti.
53 Ir tie jo ne priėmė, todėl, kad jis savo veidą nukreipęs buvo, į Jėruzalę keliauti.
54 Bet jo mokįtiniudu, Jokubas bei Jonas, tai matydamu, tarė: Viešpatie, ar nori, tai sakysiva, kad ugnis iš dangaus nupultų, ir juos suėstų, kaip Eliošius darė?
55 Bet Jėzus atsigręžęs juodu apdraudė, tarydamas: ar ne žinota, kokios Dvasės vaikai este?
56 Žmogaus Sunus niera atėjęs, žmonių dušias žudyti, bet išlaikyti.
57 Ir ėjo į kitą miestelį. Ir nusidavė, jiems ant kelio esant, viens jam tarė: aš tavę seksu, katrul tu eisi.
58 Ir Jėzus tarė jam: lapės tur urvų, ir paukščiai po dangumi tur lizdų; bet žmogaus Sunus ne tur, kur jis savo galvą padėtų.
59 Ir jis tarė kitam: sek manę. Bet tas tarė: Viešpatie, pavelyk man, pirma nueiti, savo tėvą palaidoti.
60 Bet Jėzus tarė jam: te laidoja

dead bury their dead : but go thou and preach the kingdom of God.

61 And another also said, Lord, I will follow thee; but let me first go bid them farewell, which are at home at my house.

62 And Jesus said unto him, No man, having put his hand to the plough, and looking back, is fit for the kingdom of God.

CHAPTER X.

AFTER these things the Lord appointed other seventy also, and sent them two and two before his face into every city and place, whither he himself would come.

2 Therefore said he unto them, The harvest truly *is* great, but the labourers *are* few : pray ye therefore the Lord of the harvest, that he would send forth labourers into his harvest.

3 Go your ways : behold, I send you forth as lambs among wolves.

4 Carry neither purse, nor scrip, nor shoes : and salute no man by the way.

5 And into whatsoever house ye enter, first say, Peace *be* to this house.

6 And if the son of peace be there, your peace shall rest upon it : if not, it shall turn to you again.

7 And in the same house remain, eating and drinking such things as they give : for the labourer is worthy of his hire. Go not from house to house.

8 And into whatsoever city ye enter, and they receive you, eat such things as are set before you :

numirusieji savo numirusiuosius; bet tu nuėjęs apsakyk Dievo karalystę.

61 Ir kits tarė: Viešpatie, aš tavę seksu; bet pavelyk man pirma, atsisveikįti nuo savo namiškių.

62 Bet Jėzus tarė jam: kas savo ranką prided prie žagrės ir atgalios žiur, tas niera tinkąs Dievo karalystei.

PERSKYRIMAS X.

POTAM Viešpats kitus septynisdešimt išsiskyręs, išsiuntė juos po du ir du pirm savęs į visus miestus ir šalis, kur jis ketino iškakti;

2 Ir tarė jiems: piutis yra didė, bet maž darbininkų; melskite piuties Viešpatį, kad siųstų darbininkų į savo piutį.

3 Eikite; štai, aš siunčiu jus, lyg ėryčius tarp vilkų.

4 Ne nešiokite nei mašnos, nei delmono, nei kurpių; ir ne sveikinkite nei vieno ant kelio.

5 Į kokius namus įeidami, pirma sakykite: pakajus te esie tuose namuose!

6 Ir jei tenai bus koks pakajaus kudikis, tai jųsų pakajus ant jo pasiliks; bet jei ne, tai jųsų pakajus jums vėl atgrįš.

7 Bet tuose namuose pasilikite, valgykite ir gerkite, ką jie tur. Nėsa darbininkas savo algos vertas. Ne eikite iš namų į namus.

8 Ir jei į kokį miestą įeinate, ir jie jus priima, tai čia valgykite, ką jie jums padeda;

9 And heal the sick that are therein, and say unto them, The kingdom of God is come nigh unto you.

9 Ir gydykite ligonis, ten esančius, sakydami jiems: Dievo karalystė jums prisiartino.

10 But into whatsoever city ye enter, and they receive you not, go your ways out into the streets of the same, and say,

10 Bet jei į kokį miestą įeinate, kur jus ne priima, ten išėję ant jų ulyčių, tarkite:

11 Even the very dust of your city, which cleaveth on us, we do wipe off against you: notwithstanding be ye sure of this, that the kingdom of God is come nigh unto you.

11 Ir dulkes, mums iš jųsų miesto prilipusias, mes išdulkiname ant jųsų. Tačiaus turite žinoti, Dievo karalystę jums arti buvusią.

12 But I say unto you, that it shall be more tolerable in that day for Sodom, than for that city.

12 Aš sakau jums: Sodomai lengviaus bus anoje dienoje, ne kaip tokiam miestui.

13 Woe unto thee, Chorazin! woe unto thee, Bethsaida! for if the mighty works had been done in Tyre and Sidon, which have been done in you, they had a great while ago repented, sitting in sackcloth and ashes.

13 Bėda tau, Korazine! bėda tau, Bėtsaida! nėsa jei tokie stebuklai butų daryti buvęTyruje bei Sidone, kokie pas jus daryti yra, jie jau seniai žake bei pelenuose butų sėdėję ir prisivertę.

14 But it shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the judgment, than for you.

14 Tačiau Tyrui bei Sidonui lengviaus bus sudnoje dienoje, ne kaip jums.

15 And thou, Capernaum, which art exalted to heaven, shalt be thrust down to hell.

15 O tu Kapernaume, pakeltoji iki dangaus, tu busi nustumta iki į peklą.

16 He that heareth you heareth me; and he that despiseth you despiseth me; and he that despiseth me despiseth him that sent me.

16 Kas jųsų klauso, tas manęs klauso; ir kas jus paniekina, tas manę paniekina; bet kas manę paniekina, tas tą paniekina, kurs manę siuntęs.

17 ¶ And the seventy returned again with joy, saying, Lord, even the devils are subject unto us through thy name.

17 Bet anie septynisdešimt sugrįžo su džiaugsmu, tarydami: Viešpatie, ir velniai mums paduoti yra tavo vardan.

18 And he said unto them, I beheld Satan as lightning fall from heaven.

18 Bet jis tarė jiems: aš beje mačiau šėtoną iš dangaus puolantį, lyg kokį žaibą.

19 Behold, I give unto you power to tread on serpents and scor-

19 Štai, aš jums macį daviau, minti ant žalčių ir angių, ir ant

pions, and over all the power of the enemy: and nothing shall by any means hurt you.

20 Notwithstanding in this rejoice not, that the spirits are subject unto you; but rather rejoice, because your names are written in heaven.

21 ¶ In that hour Jesus rejoiced in spirit, and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, that thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes: even so, Father; for so it seemed good in thy sight.

22 All things are delivered to me of my Father: and no man knoweth who the Son is, but the Father; and who the Father is, but the Son, and *he* to whom the Son will reveal *him*.

23 ¶ And he turned him unto *his* disciples, and said privately, Blessed *are* the eyes which see the things that ye see:

24 For I tell you, that many prophets and kings have desired to see those things which ye see, and have not seen *them;* and to hear those things which ye hear, and have not heard *them*.

25 And, behold, a certain lawyer stood up, and tempted him, saying, Master, what shall I do to inherit eternal life?

26 He said unto him, What is written in the law? how readest thou?

27 And he answering said, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself.

visos macies neprietelians, ir nei joks daiktas jus ne paiškadys.

20 Tačiau tuomi nesidžiaugkitę, kad dvasės jums yra paduotos; bet džiaugkitės, kad jųsų vardai danguje yra parašyti.

21 Tą valandą džiaugėsi Jėzus dvasėje, tarydamas: aš šlovinu tavę, Tėve ir Viešpatie dangaus bei žemės, kad tu tai užslėpei išmintingiemsiems bei protingiemsiems, ir apreiškei kudikiams. Beje, Tėve, taipo tau pamėgo.

22 Vislab man paduota mano Tėvo. Ir nei vienas ne žino, kas sunus esąs, kaip tiktai Tėvas; nei kas Tėvas esąs, kaip tiktai Sunus. bei kuriam Sunus tai nor apreikšti.

23 Ir jis atsigręžęs prieš savo mokįtinius, tarė jiems ypačiai: išganytingos akys, matančios tai, ką jus matote.

24 Nėsa aš sakau jums: daug pranakų ir karalių norėjo matyti, ką jus matote, ir ne matė, bei girdėti, ką jus girdite, ir ne girdėjo.

25 Ir štai, kėlęsi vienas raštemokįtas, gundė jį, tarydamas: Mokįtojau, ką turu daryti, kad amžinąją gyvatą į dalykus gaučiau?

26 Bet jis tarė jam: kaip stov parašyta zokane? kaip skaitai?

27 Jis atsakė tarydamas: mylėk Dievą, savo Viešpatį, iš visos širdies, iš visos dušios, iš visos sylos, ir iš viso umo, ir savo artymą, kaip savę patį.

28 And he said unto him, Thou hast answered right: this do, and thou shalt live.

29 But he, willing to justify himself, said unto Jesus, And who is my neighbour?

30 And Jesus answering said, A certain *man* went down from Jerusalem to Jericho, and fell among thieves, which stripped him of his raiment, and wounded *him*, and departed, leaving *him* half dead.

31 And by chance there came down a certain priest that way: and when he saw him, he passed by on the other side.

32 And likewise a Levite, when he was at the place, came and looked *on him*, and passed by on the other side.

33 But a certain Samaritan, as he journeyed, came where he was: and when he saw him, he had compassion *on him*,

34 And went to *him*, and bound up his wounds, pouring in oil and wine, and set him on his own beast, and brought him to an inn, and took care of him.

35 And on the morrow when he departed, he took out two pence, and gave *them* to the host, and said unto him, Take care of him; and whatsoever thou spendest more, when I come again, I will repay thee.

36 Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the thieves?

37 And he said, He that shewed mercy on him. Then said Jesus unto him, Go, and do thou likewise.

38 ¶ Now it came to pass, as they

28 Bet jis tarė jam: gerai atsakei; tai daryk, tai gyvas busi.

29 Ale jis savę teisinti norėdamas, tarė Jėzui: kasgi mano artymas?

30 Tai Jėzus atsakydamas tarė: buvo žmogus, tas nueidamas iš Jėruzalės į Jėriką, įpuolė tarp razbaininkų; tie jį nurėdę sumušė ir atstojo, ir pusgyvį paliko.

31 Bet gadijosi, kad klebonas tuom pačiu keliu keliavo, ir jį pamatęs praėjo pro šalį.

32 Taipojau ir Lėvytas, iškakęs į tą vietą ir jį pamatęs, praėjo pro šalį.

33 Bet Samaritonas keliaudamas tenai iškako, ir jį pamatęs, jo pasigailėjo,

34 Priėjęs jį, aptvėrė jo žaizdas, įpildamas aliejaus bei vyno, ir užkėlęs jį ant savo gyvuolio, nugabeno jį į gaspadą ir kavojo jį,

35 Antrąją dieną iškeliaudamas, išėmė jis du grašiu ir davė tuodu gaspadoriui, jam tarydamas: prikavok jį, ir jei ko daugiaus išleisi, aš tau užmokėsu sugrįždamas.

36 Kursai iš tų trijų regisi artymas buvęs tam, kurs įpuolęs buvo tarp razbaininkų?

37 Jis tarė: kursai jam mielaširdingystę išrodė. Tai Jėzus jam tarė: taigi eik, ir daryk taipojau.

38 Bet nusidavė jiems bekeliau-

went, that he entered into a certain village : and a certain woman named Martha received him into her house.
39 And she had a sister called Mary, which also sat at Jesus' feet, and heard his word.
40 But Martha was cumbered about much serving, and came to him, and said, Lord, dost thou not care that my sister hath left me to serve alone? bid her therefore that she help me.
41 And Jesus answered and said unto her, Martha, Martha, thou art careful and troubled about many things :
42 But one thing is needful : and Mary hath chosen that good part, which shall not be taken away from her.

CHAPTER XI.

AND it came to pass, that, as he was praying in a certain place, when he ceased, one of his disciples said unto him, Lord, teach us to pray, as John also taught his disciples.
2 And he said unto them, When ye pray, say, Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name. Thy kingdom come. Thy will be done, as in heaven, so in earth.
3 Give us day by day our daily bread.
4 And forgive us our sins; for we also forgive every one that is indebted to us. And lead us not into temptation; but deliver us from evil.
5 And he said unto them, Which of you shall have a friend, and

jant, jis nuėjo į kokį miestelį. Tėnai buvo moteriškė, vardu Marta, ta jį priėmė į savo namus.
39 Ir ji turėjo seserį, ta vadinama buvo Marija; ta sėdosi pas Jėzaus kojas ir klausėsi jo kalbos.
40 Bet Marta labai trusavo, jam pašlužydama. Ir ji priėjusi jį, tarė: Viešpatie, argi to ne atboji, kad mano sesuo manę vieną paliekti šlužyti? ben sakyk jai, kad ir ji nutvertų.
41 Bet Jėzus atsakydamas tarė jai: Marta, Marta, tu turi daug rupesčio bei truso;
42 Bet vieno reikia. Marija gerąjį dalyką išsirinko, tas jai ne bus atimtas.

PERSKYRIMAS XI.

IR nusidavė, kad jis buvo nekurioje vietoje ir meldėsi. Ir jam paliovus, vienas jo mokįtinių jam tarė: Viešpatie, mokink mus melstis, kaip ir Jonas savo mokįtinius mokino.
2 Bet jis tarė jiems: Dievo melsdamiesi taip tarkite: Tėve musų dangujęsis. Buk švenčiamas tavo vardas. Ateik tavo karalystė. Buk tavo valė, ant žemės, kaip danguje.
3 Duok mums musų kasdieniškąją duoną visados.
4 Ir atleisk mums musų griekus, nės ir mes atleidžiame visiems savo kaltiems. Ir nevesk mus į pagundymą, bet išgelbėk mus nuo pikto.
5 Ir jis tarė jiems: kursai yra jųsų, turįs prietelių, ir nuėjęs pas

shall go to him at midnight, and say unto him, Friend, lend me three loaves;
6 For a friend of mine in his journey is come to me, and I have nothing to set before him?
7 And he from within shall answer and say, Trouble me not: the door is now shut, and my children are with me in bed; I cannot rise and give thee.
8 I say unto you, Though he will not rise and give him, because he is his friend, yet because of his importunity he will rise and give him as many as he needeth.
9 And I say unto you, Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.
10 For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened.
11 If a son shall ask bread of any of you that is a father, will he give him a stone? or if *he ask* a fish, will he for a fish give him a serpent?
12 Or if he shall ask an egg, will he offer him a scorpion?
13 If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children: how much more shall *your* heavenly Father give the Holy Spirit to them that ask him?
14 ¶ And he was casting out a devil, and it was dumb. And it came to pass, when the devil was gone out, the dumb spake; and the people wondered.
15 But some of them said, He casteth out devils through Beelzebub the chief of the devils.

jį nakties viduryje, tartų jam: miels prieteliau, pažyčyk man tris duonos kepalus;
6 Nėsa mano prietelius atėjo pas manę iš kelio, o aš ne turu, ką jam padėti.
7 Ir ansai, viduje budamas, atsakytų ir tartų: duok man pakajų; durys jau užrakintos, ir mano vaikeliai yra kamaroje pas manę; ne galiu keltis ir tau duoti.
8 Aš sakau jums, norint jis ne duoda jam atsikėlęs, todėl, kad jis jo prietelius esti, tai tačiau jo begėdiškojo kaulijimo dėlei kelsis ir jam duos, kiek jam reikia.
9 Ogi ir aš jums sakau: „Melskite, tai jums bus duota; jėškokite, tai rasite; tuzgenkite, tai jums bus atverta.
10 Nėsa kas meldžia, tas ima; ir kas jėško, tas randa; ir kas tuzgena, tam atveriama.
11 Kur tarp jųsų sunus tėvo meldžia duonos, kursai jam tos vietoje akmenį siulytų? ir jei žuvies meldžia, kurs jam žuvies vietoje žaltį siulytų?
12 Arba jei kiaušio melstų, kursai jam to vietoje angį siulytų?
13 Taigi, jei jus, nelabi budami, galite savo vaikams gerų dovanų duoti, toli daugiaus duos dangiškasis Tėvas šventąją Dvasę jį prašantiemsiems.
14 Ir Jėzus išvarė velnią nebylį. Ir nusidavė, velniui išėjus, kalbėjo nebylys. Ir žmonės stebėjosi.
15 Bet keli jų tarė: jis išvaro velnius per Bėelzėbubą, velnių vyriausiąjį.

16 And others, tempting *him*, sought of him a sign from heaven.

17 But he, knowing their thoughts, said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and a house *divided* against a house falleth.

18 If Satan also be divided against himself, how shall his kingdom stand? because ye say that I cast out devils through Beelzebub.

19 And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your sons cast *them* out? therefore shall they be your judges.

20 But if I with the finger of God cast out devils, no doubt the kingdom of God is come upon you.

21 When a strong man armed keepeth his palace, his goods are in peace :

22 But when a stronger than he shall come upon him, and overcome him, he taketh from him all his armour wherein he trusted, and divideth his spoils.

23 He that is not with me is against me : and he that gathereth not with me scattereth.

24 When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest: and finding none, he saith, I will return unto my house whence I came out.

25 And when he cometh, he findeth *it* swept and garnished.

26 Then goeth he, and taketh *to him* seven other spirits more wicked than himself; and they

16 Bet kiti gundė jį ir prašė iš jo ženklo iš dangaus.

17 Bet jis numanydamas jų mislis, tarė jiems: kožna karalystė, jei ji savyje ne sutinka, pusta pastoja, ir namai ant namų griuva.

18 Jeigu ir šėtonas su savimi ne sutinka, kaipgi jo karalystė išliks? kadangi sakote, manę velnius per Bėelzėbubą išvarantį.

19 Bet jei aš velnius per Bėelzėbubą išvarau, per ką jį išvaro jųsų vaikai: todėl jie bus jųsų sudžios.

20 Bet jei Dievo pirštu velnius išvarau, tai juk Dievo karalystė pas jus ateina.

21 Kad sylingasis, ginklais apsitaisęs, savo paločių apsergti, tai jo daiktai pakajuje išliekti.

22 Bet kad sylingesnysis ant jo užeiti ir jį pergal, tai jis jo ginklus atima. kuriais jis tikėjos, ir plėšimą išdalija.

23 Kas ne su manimi, tas prieš manę, ir kas ne su manimi renka, tas išbarsto.

24 Nečystoji dvasė, iš žmogaus išėjusi, pervaikščioja sausas vietas, jėškodama atilsies, ir jo ne rasdama, ji sako: sugrįšu vėl į savo namus, iš kurių išėjau.

25 Ir ateidama randa juos šluotomis iššluotus ir šveistus.

26 Tada nuėjusi ima prie savęs septynes dvases, dar už savę piktesnes, ir įėjusios tenai gyvena, ir

enter in, and dwell there : and the last *state* of that man is worse than the first.

27 ¶ And it came to pass, as he spake these things, a certain woman of the company lifted up her voice, and said unto him, Blessed *is* the womb that bare thee, and the paps which thou hast sucked.

28 But he said, Yea rather, blessed *are* they that hear the word of God, and keep it.

29 ¶ And when the people were gathered thick together, he began to say, This is an evil generation : they seek a sign; and there shall no sign be given it, but the sign of Jonas the prophet.

30 For as Jonas was a sign unto the Ninevites, so shall also the Son of man be to this generation.

31 The queen of the south shall rise up in the judgment with the men of this generation, and condemn them : for she came from the utmost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and, behold, a greater than Solomon *is* here.

32 The men of Nineve shall rise up in the judgment with this generation, and shall condemn it : for they repented at the preaching of Jonas; and, behold, a greater than Jonas *is* here.

33 No man, when he hath lighted a candle, putteth *it* in a secret place, neither under a bushel, but on a candlestick, that they which come in may see the light.

34 The light of the body is the eye : therefore when thine eye is single, thy whole body also is full

potam pikčiaus randasi su tuom žmogumi, ne kaip pirma buvo.

27 Ir nusidavė, jam tai be kalbant, viena moteriškė tarp žmonių, pakėlusi savo balsą, tarė jam: išganytingas žyvatas, kurs tavę nešiojo, ir krutys, kurias tu žindai!

28 Bet jis tarė: mielai išganytingi tie, kurie Dievo žodį gird ir tą palaiko.

29 Bet žmonės veržėsi tenai. Tai jis pradėjęs sakė: tai nelaba veislė; ji nor ženklo, ir ne bus jai nei joks ženklas duotas, kaip tiktai ženklas prarako Jonošiaus.

30 Nės kaip Jonošius ženklu buvo Ninivytams, taip žmogaus Sunus bus šitai giminei.

31 Karalienė pietų žemės stosis sudnoje dienoje su žmonėmis šitos giminės, ir juos prasudys; nėsa ji nuo svieto krašto atėjo, girdėti išminties Salomono. O štai, čia didesnis už Salomoną.

32 Ninivės žmonės stosis sudnoje dienoje su taja gimine, ir ją prasudys; nėsa jie prisivertė po kozonies Jonošiaus. O štai, čia didesnis už Jonošių.

33 Nei viens, žvakę uždegęs, ne stato ją paslėptoje vietoje, neigi po ketvirčiu, bet ant liktoriaus, jeib į vidų įeinąsis šviesą matytų.

34 Akis kuno šviesybė; taigi jei tavo akis sveika bus, tai visas tavo kunas šviesus. Bet jei tavo akis

of light; but when *thine eye* is evil, thy body also *is* full of darkness.

35 Take heed therefore that the light which is in thee be not darkness.

36 If thy whole body therefore *be* full of light, having no part dark, the whole shall be full of light, as when the bright shining of a candle doth give thee light.

37 ¶ And as he spake, a certain Pharisee besought him to dine with him: and he went in, and sat down to meat.

38 And when the Pharisee saw *it*, he marvelled that he had not first washed before dinner.

39 And the Lord said unto him, Now do ye Pharisees make clean the outside of the cup and the platter; but your inward part is full of ravening and wickedness.

40 *Ye* fools, did not he that made that which is without make that which is within also?

41 But rather give alms of such things as ye have; and, behold, all things are clean unto you.

42 But woe unto you, Pharisees! for ye tithe mint and rue and all manner of herbs, and pass over judgment and the love of God: these ought ye to have done, and not to leave the other undone.

43 Woe unto you, Pharisees! for ye love the uppermost seats in the synagogues, and greetings in the markets.

44 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye are as graves which appear not, and the men that walk over *them* are not aware *of them*.

45 ¶ Then answered one of the

nelaba bus, tai ir tavo kunas bus tamsus.

35 Taigi dabokis, kad šviesumas tavyje ne butų tamsybė.

36 Taigi kad tavo kunas, abelnai šviesus budamas, nei jokios tamsios dalies ne turės, tai jis visas šviesus bus ir tavę apšvies, kaip skaistus žaibas.

37 Bet jam be kalbant, meldė jo viens Parizėušias, kad su juomi pietų valgytų. Ir jis įėjęs sėdosi už stalo.

38 Parizėušias matydamas dyvijosi, kad jis nesimazgojęs buvo prieš valgysiant.

39 Bet Viešpats tarė jam: jus Parizėušiai laikote kupkas bei bliudus iš viršaus čystus, bet viduje pilni este plėšimo ir piktenybės.

40 Jus durnieji. ar mislijate, viduje čystą esant, kad kas iš viršaus čysta?

41 Bet tačiau ubagams išdalykite nuo to, ką turite; štai, tada jums vislab čysta.

42 Bet bėda jums Parizėušiams, kurie desėtines duodate nuo mėtų bei rutų ir visokios daržovės, ir aplenkiate sudą bei meilę Dievo. Tai reiktų daryti, o ano ne palikti.

43 Bėda jums Parizėušiams, kad meilijate sėdėti vyriausioje vietoje mokyklose, ir norite ant turgaus sveikinami buti.

44 Bėda jums raštemokįtiemsiems bei Parizėušiams, jus veidmainiai, kad lygus este apdengtiemsiems numirusių kapams, ant kurių žmonės tekinėja ir jų ne pažįsta.

45 Tai atsakė viens raštemokį-

lawyers, and said unto him, Master, thus saying thou reproachest us also.

46 And he said, Woe unto you also, ye lawyers! for ye lade men with burdens grievous to be borne, and ye yourselves touch not the burdens with one of your fingers.

47 Woe unto you! for ye build the sepulchres of the prophets, and your fathers killed them.

48 Truly ye bear witness that ye allow the deeds of your fathers: for they indeed killed them, and ye build their sepulchres.

49 Therefore also said the wisdom of God, I will send them prophets and apostles, and *some* of them they shall slay and persecute:

50 That the blood of all the prophets, which was shed from the foundation of the world, may be required of this generation;

51 From the blood of Abel unto the blood of Zacharias, which perished between the altar and the temple: verily I say unto you, It shall be required of this generation.

52 Woe unto you, lawyers! for ye have taken away the key of knowledge: ye entered not in yourselves, and them that were entering in ye hindered.

53 And as he said these things unto them, the scribes and the Pharisees began to urge *him* vehemently, and to provoke him to speak of many things:

54 Laying wait for him, and seeking to catch something out of his mouth, that they might accuse him.

tųjų, jam tarydamas: Mokįtojau, tais žodžiais tu ir mus iškolioji.

46 Bet jis tarė: ogi bėda ir jums raštemokįtiemsiems; nėsa jus apsunkinate žmones nepakeliamomis naštomis, o jus nei pirštu jas ne pajudinate.

47 Bėda jums! nės jus prarakų kapus budavojate, bet jųsų tėvai juos nužavino.

48 Taip tiesa patys išliudijate ir pagėraujate savo tėvų darbus; nėsa jie juos nužavino, taigi jus jų kapus budavojate.

49 Todėl Dievo išmintis sako: Aš jiems siųsu prarakų bei apaštalų, ir tų kelis jie užmuš ir persekinės;

50 Kad atjėškotas butų iš šios giminės visų prarakų kraujas, pralietasis iš to čėso, kaip svieto gruntas dėtas.

51 Nuo kraujo Abėlo iki kraujo Zakariošiaus, kursai nužuvo tarp altoriaus bei bažnyčios. Beje sakau jums, tai bus atjėškota iš šios giminės.

52 Bėda jums raštemokįtiemsiems, kadangi raktą išpažinimo turite, patys ne įeinate, ir įeiti norintiemsiems užginate.

53 Bet jam jiems tai sakant, pagavo raštemokįtieji bei Parizėušiai jį macniai apnikti ir jam tulimais klausymais burną apspęsti;

54 Ir tykojo ant jo, jėškodami, bau jie ką išgautų iš jo burnos, jeib priežasties ant jo turėtų.

CHAPTER XII.

IN the mean time, when there were gathered together an innumerable multitude of people, insomuch that they trode one upon another, he began to say unto his disciples first of all, Beware ye of the leaven of the Pharisees, which is hypocrisy.

2 For there is nothing covered. that shall not be revealed; neither hid, that shall not be known.

3 Therefore whatsoever ye have spoken in darkness shall be heard in the light; and that which ye have spoken in the ear in closets shall be proclaimed upon the housetops.

4 And I say unto you my friends, Be not afraid of them that kill the body, and after that have no more that they can do.

5 But I will forewarn you whom ye shall fear: Fear him, which after he hath killed hath power to cast into hell; yea, I say unto you, Fear him.

6 Are not five sparrows sold for two farthings, and not one of them is forgotten before God?

7 But even the very hairs of your head are all numbered. Fear not therefore: ye are of more value than many sparrows.

8 Also I say unto you, Whosoever shall confess me before men, him shall the Son of man also confess before the angels of God:

9 But he that denieth me before men shall be denied before the angels of God.

10 And whosoever shall speak a word against the Son of man, it

PERSKYRIMAS XII.

ŽMONĖMS susibėgant, ir keliems tukstantiems susirinkus, aža kits kitą kone sumynė, jisai pradėjo sakyti savo mokįtiniams: pirmiausiai saugokitės nuo raugo Parizėušių, tai esti nuo veidmainystės.

2 Bet nieko niera paslėpto, kas ne pastotų apreikšta, nei nežinomo, kas ne pastotų žinoma.

3 Todėl, ką tamsoje sakote, bus girdėta šviesoje; ką į ausį kalbate kamarose, tai bus sakyta ant stogų.

4 Bet aš sakau jums, savo prieteliams: nesibijokite tų, kurie kuną žavina, ir paskui nieko ne gal daryti.

5 Bet aš parodysu jums, kurio jums reikia bijotis: bijokitės to, kursai nužudęs gal įmest ir į peklą. Beje aš sakau jums, to bijokitės!

6 Ar ne parduoda penkis žvirblíus už du pinįgėliu? tačiau po Dievo akių tų nei vienas ne esti užmirštas.

7 Bet ir plaukai jųsų galvos visi yra suskaityti. Todėl nesibijokite; nės jus geresni este už daug žvirblių.

8 Bet aš sakau jums: kas manęs išsipažįsta po akių žmonių, to ir žmogaus Sunus išsipažįs po akių angielų Dievo.

9 Bet kas manęs užsigįs po akių žmonių, to bus užsiginta po akių angielų Dievo.

10 Ir kas žodį kalba prieš žmogaus Sunų, tam bus atleista; bet

shall be forgiven him: but unto him that blasphemeth against the Holy Ghost it shall not be forgiven.

11 And when they bring you unto the synagogues, and *unto* magistrates, and powers, take ye no thought how or what thing ye shall answer, or what ye shall say:

12 For the Holy Ghost shall teach you in the same hour what ye ought to say.

13 ¶ And one of the company said unto him, Master, speak to my brother, that he divide the inheritance with me.

14 And he said unto him, Man, who made me a judge or a divider over you?

15 And he said unto them, Take heed, and beware of covetousness: for a man's life consisteth not in the abundance of the things which he possesseth.

16 And he spake a parable unto them, saying, The ground of a certain rich man brought forth plentifully:

17 And he thought within himself, saying, What shall I do, because I have no room where to bestow my fruits?

18 And he said, This will I do: I will pull down my barns, and build greater; and there will I bestow all my fruits and my goods.

19 And I will say to my soul, Soul, thou hast much goods laid up for many years; take thine ease, eat, drink, *and* be merry.

20 But God said unto him, *Thou* fool, this night thy soul shall be

kas šventąją dvasią bluznija, tam ne bus atleista.

11 Bet kad jie jus ves į savo mokyklas ir pas vyriausybę ir pas galinguosius, tai nesirupinkite, kaip ar ką atsakysią, arba ką kalbėsią.

12 Nėsa šventoji Dvasė tą pačią valandą jus mokįs, ką turite sakyti.

13 Bet viens iš žmonių sakė jam: Mokįtojau, sakyk mano broliui, kad jis su manim tėviškę dalytųs.

14 Bet jis tarė jam: žmogau, kas manę įstatė jumdviem per sudžią, arba tėviškės dalytojį?

15 Ir jis sakė jiems: dabokitės ir saugokitės nuo godo; nės neï viens iš to ne išsilaiko, didį turtą turėdamas.

16 Ir jis sakė jiems prilyginimą, tarydamas: buvo žmogus bagotas, to laukas gerai buvo nešęs.

17 Ir jis savyje mislydamas tarė: ką aš veiksu? ne turu, kur savo javus dėti.

18 Ir tarė: tai darysu: aš savo skunes išardęs didesnes pabudavosu, ir į jas suvalysu vislab, kas man užaugo, ir savo turtą;

19 Ir sakysu savo dušiai: mieloji dušia, tu turi didį zopostą daug metams; dabar buk pakajuje, valgyk, gerk ir buk linksma.

20 Bet Dievas jam tarė: tu durniau, šią naktį tavo dušia tau bus

required of thee : then whose shall those things be, which thou hast provided?

21 So *is* he that layeth up treasure for himself, and is not rich toward God.

22 ¶ And he said unto his disciples, Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat; neither for the body, what ye shall put on.

23 The life is more than meat, and the body *is more* than raiment.

24 Consider the ravens : for they neither sow nor reap; which neither have storehouse nor barn: and God feedeth them : how much more are ye better than the fowls?

25 And which of you with taking thought can add to his stature one cubit?

26 If ye then be not able to do that thing which is least, why take ye thought for the rest?

27 Consider the lilies how they grow : they toil not, they spin not; and yet I say unto you, that Solomon in all his glory was not arrayed like one of these.

28 If then God so clothe the grass, which is to day in the field, and to morrow is cast into the oven; how much more *will he clothe* you, O ye of little faith?

29 And seek not ye what ye shall eat, or what ye shall drink, neither be ye of doubtful mind.

30 For all these things do the nations of the world seek after : and your Father knoweth that ye have need of these things.

atimta, o kam tai teks, ką tu pagatavijęs esi?

21 Taip eiti, kad kas turtų susideda, ir ne bagotas esti Dievyje.

22 Bet jis tarė savo mokįtiniams: to dėl sakau jums: nesirupinkit dėl savo išlaikymo, ką valgysit, nei dėl savo kuno, kuomi apsidengsit.

23 Gyvastis brangesnis už valgį, ir kunas brangesnis už rubus.

24 Dabokit ant varnų; jie nei sėja, nei piauja, neigi tur kelnorių (rusių) nei skunių; o Dievas tačiau juos maitina. Kiekugi jus geresni už paukščius!

25 Kas jųsų yra, norįs todėl rupintųs, kursai galėtų savo stomeniui masto ilgumą pridėti?

26 Taigi, jei jus tai, kas mažiausia, ne galite, kamgi rupinatės kito dėl?

27 Įsidabokite lelijas ant lauko, kaip jos auga; jos ne dirba, nei verpia. Bet aš sakau jums, nei Salomoną visoje savo šlovėje ne buvusį taip aprėdytą, kaip tų vieną.

28 Taigi jei žolę, šiandien lauke stovinčią, ir rytoj į pečių įmetamą, Dievas taip rėdo, kieku daugiaus jis jus aprėdys, jus mažtikintieji?

29 Todėl ir jus ne klausinėkite, ką valgysią arba ką gersią, neigi rupinkitės apie didžius daiktus.

30 To viso jėško pagonai sviete; bet jųsų tėvas gerai žino, to jums reikiant.

31 ¶ But rather seek ye the kingdom of God; and all these things shall be added unto you.

32 Fear not, little flock; for it is your Father's good pleasure to give you the kingdom.

33 Sell that ye have, and give alms; provide yourselves bags which wax not old, a treasure in the heavens that faileth not, where no thief approacheth, neither moth corrupteth.

34 For where your treasure is, there will your heart be also.

35 Let your loins be girded about, and *your* lights burning;

36 And ye yourselves like unto men that wait for their lord, when he will return from the wedding; that when he cometh and knocketh, they may open unto him immediately.

37 Blessed *are* those servants, whom the lord when he cometh shall find watching: verily I say unto you, that he shall gird himself, and make them to sit down to meat, and will come forth and serve them.

38 And if he shall come in the second watch, or come in the third watch, and find *them* so, blessed are those servants.

39 And this know, that if the goodman of the house had known what hour the thief would come, he would have watched, and not have suffered his house to be broken through.

40 Be ye therefore ready also: for the Son of man cometh at an hour when ye think not.

41 ¶ Then Peter said unto him, Lord, speakest thou this parable unto us, or even to all?

31 Tačiau jėškokit Dievo karalystės, tada tai vis jums pripuls.

32 Nesibijok, tu mažoji kaimenė: nėsa jųsų tėvui pamėgo, jums duoti karalystę.

33 Parduokite, ką turite, ir duokite dalį vargdieniams; pasidarykite sau mašnas nepasęstančias, turtą danguje niekados ne nusimažinantį, kur nei joks vagis neprieiti, ir kurį kandys ne ėda.

34 Nėsa kur jųsų turtas, čia bus ir jųsų širdis.

35 Testov apjuostos jųsų strėnos, ir jųsų žvakės te degie;

36 Ir bukite lygus žmonėms, savo pono laukiantiems, kada jis pasikels iš svotbos, jeib jam pareinant ir tuzgenant, tuojau jam atdarytų.

37 Išganytingi tie bernai, kurius ponas pareidamas ras bundančius. Iš tiesos sakau jums, jis pasijuosęs juos už stalo pasodįs, ir dėlei jų trusuodamas, jiems pašlužys.

38 Ir jei jis ateina antroje sargybėje ir trečioje sargybėje, ir taip randa, išganytingi tie bernai.

39 Bet tai žinokite, kad gaspadorius žinotų, kurią valandą vagis ateisiąs, tai jis budėtų, ir ne duotų įsiveršti į savo namus.

40 Todėl ir jus bukite gatavi; nėsa žmogaus Sunus ateis valandoje netikimoje.

41 Bet Petras tarė jam: Viešpatie, tą prilyginimą, ar mums sakai, arba ar ir visiems?

42 And the Lord said, Who then is that faithful and wise steward, whom *his* lord shall make ruler over his household, to give *them their* portion of meat in due season?

43 Blessed *is* that servant, whom his lord when he cometh shall find so doing.

44 Of a truth I say unto you, that he will make him ruler over all that he hath.

45 But and if that servant say in his heart, My lord delayeth his coming; and shall begin to beat the menservants and maidens, and to eat and drink, and to be drunken;

46 The lord of that servant will come in a day when he looketh not for *him*, and at an hour when he is not aware, and will cut him in sunder, and will appoint him his portion with the unbelievers.

47 And that servant, which knew his lord's will, and prepared not *himself*, neither did according to his will, shall be beaten with many *stripes*.

48 But he that knew not, and did commit things worthy of stripes, shall be beaten with few *stripes*. For unto whomsoever much is given, of him shall be much required: and to whom men have committed much, of him they will ask the more.

49 ¶ I am come to send fire on the earth; and what will I, if it be already kindled?

50 But I have a baptism to be baptized with; and how am I straitened till it be accomplished!

51 Suppose ye that I am come to

42 Bet Viešpats tarė: koks didis daiktas yra viernas bei išmintingas užveizdas, kurį jo ponas stato ant savo šeimynos, kad jiems tikru čėsu duotų valgį, jiems prigulintį.

43 Išganytingas tas tarnas, kurį jo ponas pareidamas randa, taipo be darantį.

44 Iš tiesos sakau jums, jis dės jį ant visų savo lobių.

45 Bet jei tas tarnas sakys savo širdyje: mano ponas užtrunka pareiti, ir pradeda mušti bernus bei tarnaites, ir valgyti bei gerti ir apsigerti:

46 Tai to tarno ponas ateis dienoje nelaukiamoje ir valandoje nežinomoje ir jį sutruškįs ir jam jo algą duos su netikinčiaisiais.

47 Bet tas bernas, kurs žino savo pono valią, ir ne pasigatavijęs, nei pagal jo valią daręs, daug mušių kentės.

48 Bet kurs tos nežinodamas, tačiau daręs, kas plakimo verta, maž mušių kentės. Nėsa kam daug duota, iš to daug bus atjėškota; ir kam daug pavieryta, iš to daug bus atprašyta.

49 Aš atėjau, ugnį pakurti ant žemės, ir ko labiaus velyčiaus, kaip kad ta jau kurentųs?

50 Bet dar pirma turu krikštydintis krikštu, ir kaip ne rimstu, iki tai bus atlikta?

51 Begu mislijate, manę atėjusį

give peace on earth? I tell you,
Nay; but rather division:
52 For from henceforth there
shall be five in one house divided,
three against two, and two against
three.
53 The father shall be divided
against the son, and the son
against the father; the mother
against the daughter, and the
daughter against the mother;
the mother in law against her
daughter in law, and the daughter
in law against her mother in
law.
54 ¶ And he said also to the
people, When ye see a cloud rise
out of the west, straightway ye
say, There cometh a shower; and
so it is.
55 And when *ye see* the south
wind blow, ye say, There will be
heat; and it cometh to pass.
56 *Ye* hypocrites, ye can discern
the face of the sky and of the
earth; but how is it that ye do not
discern this time?
57 Yea, and why even of your-
selves judge ye not what is right?
58 ¶ When thou goest with thine
adversary to the magistrate, *as
thou art* in the way, give diligence
that thou mayest be delivered
from him; lest he hale thee to the
judge, and the judge deliver thee
to the officer, and the officer cast
thee into prison.
59 I tell thee, thou shalt not de-
part thence, till thou hast paid the
very last mite.

CHAPTER XIII.

THERE were present at that
season some that told him of

pakajaus duoti ant žemės? sakau,
kad ne, bet nesandoros.
52 Nėsa nuo šio čėso penki vie-
name bute ne sutiks, trys prieš
du, ir du prieš tris.
53 Tėvas priešysis sunui, ir sunus
tėvui; motyna prieš dukterį, ir
duktė prieš motyna, uošvienė prieš
marčią, ir marti prieš uošvienę.
54 Bet jis tarė žmonėms: maty-
dami debesį pasikeliantį iš vakarų,
tai tuojau sakote: bus lytaus; ir
taip atsieiti.
55 Ir matydami pietų vėją pu-
čiant, sakote: tvankas bus, ir taip
atsieiti.
56 Jus veidmainiai! žemės ir
dangaus veidą galite mėginti, bet
kamgi ne mėginate šį čėsą?
57 Kodėlgi ne sudijate ant savęs,
kas teisu?
58 Bet jei tu su savo priešininku
eini pas kunįgaikštį, tai pasirupįk
ant kelio, kad nuo jo atsivalny-
tumbei, jeib jis tavę ne nuvestų
pas sudžią, ir sudžia ne paduotų
tavę tarnui, ir tarnas tavę ne
įmestų į kalėjimą.
59 Sakau tau, ne išeisi iš ten, iki
ir paskučiausįjį pinįgelį busį už-
mokėjęs.

PERSKYRIMAS XIII.

BET tuočės keli čia buvo, tie
jam pasakojo apie Galilėonus,

the Galilæans, whose blood Pilate
had mingled with their sacrifices.
2 And Jesus answering said unto
them, Suppose ye that these Gali-
læans were sinners above all the
Galilæans, because they suffered
such things?
3 I tell you, Nay: but, except
ye repent, ye shall all likewise
perish.
4 Or those eighteen, upon whom
the tower in Siloam fell, and slew
them, think ye that they were sin-
ners above all men that dwelt in
Jerusalem?
5 I tell you, Nay: but, except
ye repent, ye shall all likewise
perish.
6 ¶ He spake also this parable:
A certain *man* had a fig tree
planted in his vineyard; and he
came and sought fruit thereon,
and found none.
7 Then said he unto the dresser
of his vineyard, Behold, these
three years I come seeking fruit
on this fig tree, and find none:
cut it down; why cumbereth it
the ground?
8 And he answering said unto
him, Lord, let it alone this year
also, till I shall dig about it, and
dung *it:*
9 And if it bear fruit, *well:* and
if not, *then* after that thou shalt
cut it down.
10 And he was teaching in one
of the synagogues on the sab-
bath.
11 ¶ And, behold, there was a
woman which had a spirit of in-
firmity eighteen years, and was
bowed together, and could in no
wise lift up *herself.*
12 And when Jesus saw her, he

kurių kraują Pilotas su jų apiera
buvo sumaišės.
2 Ir Jėzus atsakydamas tarė
jiems: ar mislijate, šius Galilėonus
už visus Galilėonus didžiausius
griekininkus buvusius, kad jie tai
kentėję?
3 Aš sakau: ne; bet jei ne prisi-
versite, ir jus visi taipo prapulsite.
4 Arba, ar mislijate, kad tie aštuo-
niolika, kurius Siloės koryčia už-
griuvo ir užmušė, kaltesni buvo
už visus žmones, Jėruzalėje gyve-
nančius?
5 Sakau: ne; bet jei ne prisiver-
site, ir jus visi taipo prapulsite.
6 Bet jis sakė jiems tą prilygi-
nimą: turėjo vienas pygų medį,
sodintą jo vynyčioje; ir atėjęs jėš-
kojo ant jo vaisiaus, ir nei jokio
ne rado.
7 Tai jis tarė vynyčininkui: štai,
aš tris metus kas metą atėjęs vai-
siaus jėškojau ant to pygų medžio,
ir nei jokio ne randu; pakirsk jį!
kam jis noprosnai žemėje stovia?
8 Bet jis atsakydamas tarė jam:
pone, palik jį dar šį metą, iki jį
apkasęs apkrėsu,
9 Bau vaisiaus neštų; jei ne, tai
potam jį pakirsk.
10 Ir jis mokino vienoje mokyk-
loje sabatoje.
11 Ir štai, buvo tenai moteriškė,
turinti dvasią ligos, aštuoniolika
metų; ir buvo sutraukta ir abelnai
ne galėjo aukštyn žiurėti.
12 Bet Jėzus ją matydamas, prisi-

called *her to him*, and said unto her, Woman, thou art loosed from thine infirmity.

13 And he laid *his* hands on her: and immediately she was made straight, and glorified God.

14 And the ruler of the synagogue answered with indignation, because that Jesus had healed on the sabbath day, and said unto the people, There are six days in which men ought to work: in them therefore come and be healed, and not on the sabbath day.

15 The Lord then answered him, and said, *Thou* hypocrite, doth not each one of you on the sabbath loose his ox or *his* ass from the stall, and lead *him* away to watering?

16 And ought not this woman, being a daughter of Abraham, whom Satan hath bound, lo, these eighteen years, be loosed from this bond on the sabbath day?

17 And when he had said these things, all his adversaries were ashamed: and all the people rejoiced for all the glorious things that were done by him.

18 ¶ Then said he, Unto what is the kingdom of God like? and whereunto shall I resemble it?

19 It is like a grain of mustard seed, which a man took, and cast into his garden; and it grew, and waxed a great tree; and the fowls of the air lodged in the branches of it.

20 And again he said, Whereunto shall I liken the kingdom of God?

21 It is like leaven, which a

vadino ją prie savęs ir tarė jai: moterišk, buk valna nuo savo ligos.

13 Ir uždėjo rankas ant jos; ir tuojaus ji atsitiesusi Dievą garbino.

14 Tai atsakė mokyklos vyresnysis supykęs, kad Jėzus sabatoje gydė, ir tarė žmonėms: šešios dienos yra dirbamos; tose ateikite ir duokitės gydytis, o ne sabatoje.

15 Tai atsakydamas jam Viešpats tarė: tu veidmainy! ar ne kožnas jųsų atriša savo jautį arba asilą nuo ėdzių sabatoje, ir veda jį girdyti?

16 Bet argi tą ne reikėjo atvalnyti sabatoje, kuri Abraomo duktė yra, nuo to ryšio, kuriuomi šėtonas ją buvo surišęs jau apie aštuoniolika metų?

17 Ir tai jam pasakius, turėjo gėdėtis visi, kurie jo priešininkai buvę; ir visi žmonės džiaugėsi visais šlovingais darbais, jo darytais.

18 Bet jis tarė: kam Dievo karalystė lygi, ir kam aš ją prilygįsu?

19 Ji lygi yra garstyčių grudui, kurį žmogus ėmęs, įmetė į savo daržą; ir tas augdamas didis medis pastojo, ir dangaus paukščiai laikėsi po jo šakomis.

20 Ir vėl tarė jis: kam Dievo karalystę prilygįsu?

21 Ji lygi raugui, kurį moteriškė

woman took and hid in three
measures of meal, till the whole
was leavened.
22 And he went through the
cities and villages, teaching, and
journeying toward Jerusalem.
23 Then said one unto him,
Lord, are there few that be saved?
And he said unto them,
24 ¶ Strive to enter in at the
strait gate: for many, I say unto
you, will seek to enter in, and
shall not be able.
25 When once the master of the
house is risen up, and hath shut
to the door, and ye begin to stand
without, and to knock at the door,
saying, Lord, Lord, open unto us:
and he shall answer and say unto
you, I know you not whence ye
are:
26 Then shall ye begin to say,
We have eaten and drunk in thy
presence, and thou hast taught in
our streets.
27 But he shall say, I tell you, I
know you not whence ye are; depart
from me, all *ye* workers of
iniquity.
28 There shall be weeping and
gnashing of teeth, when ye shall
see Abraham, and Isaac, and
Jacob, and all the prophets, in
the kingdom of God, and you *yourselves*
thrust out.
29 And they shall come from the
east, and *from* the west, and from
the north, and *from* the south,
and shall sit down in the kingdom
of God.
30 And, behold, there are last
which shall be first, and there are
first which shall be last.
31 ¶ The same day there came
certain of the Pharisees, saying

ėmusi įmaišė į tris ketvirčius miltų,
iki abelnai perrugstant.

22 Ir jis ėjo per miestus ir miestelius,
ir mokino keliaudamas į Jėruzalę.
23 Bet vienas sakė jam: Viešpatie,
bau misliji, maž išganytais
pastosiant? bet jis tarė jiems:
24 Procevokitės, kad pro ankštasias
duris įeitumbite; nės daug
(tai jums sakau) procevosis, kaipo
įeitų, ir ne galės.
25 Iš to čėso, kad gaspadorius
kėlęsi duris bus užrakinęs, tai
pradėsite lauke stovėti, į duris
tuzgenti ir sakyti: Viešpatie, Viešpatie,
atverk mums! Ir jis atsakydamas
tars jums: aš ne pažįstu
jųsų, iš kur jus este.

26 Tadagi pradėsite sakyti: mes
po tavo akių valgėm ir gėrėm, ir
ant ulyčių tu mokinai mus.

27 Ir jis tars: sakau jums: ne pažįstu
jųsų, iš kur esate; atstokite
nuo manęs, jus piktadėjai.

28 Tai bus kaukimas ir dantų klebėjimas,
kad regėsite Abraomą,
Izaoką bei Jokubą ir visus prarakus
Dievo karalystėje, bet savę
išstumtus.

29 Ir ateis iš rytų ir iš vakarų,
iš šiaurės ir iš pietų, kurie sėdės
už stalo Dievo karalystėje.

30 Ir štai, yra paskiausieji, kurie
bus pirmieji, ir yra pirmieji, kurie
bus paskiausieji.
31 Tą pačią dieną atėję keli Parizėušių,
tarė jam: kelkis ir atstok

unto him, Get thee out, and depart hence: for Herod will kill thee.

32 And he said unto them, Go ye, and tell that fox, Behold, I cast out devils, and I do cures to day and to morrow, and the third *day* I shall be perfected.

33 Nevertheless I must walk to day, and to morrow, and the *day* following: for it cannot be that a prophet perish out of Jerusalem.

34 O Jerusalem, Jerusalem, which killest the prophets, and stonest them that are sent unto thee; how often would I have gathered thy children together, as a hen *doth gather* her brood under *her* wings, and ye would not!

35 Behold, your house is left unto you desolate: and verily I say unto you, Ye shall not see me, *until the* time come when ye shall say, Blessed *is* he that cometh in the name of the Lord.

CHAPTER XIV.

AND it came to pass, as he went into the house of one of the chief Pharisees to eat bread on the sabbath day, that they watched him.

2 And, behold, there was a certain man before him which had the dropsy.

3 And Jesus answering spake unto the lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the sabbath day?

4 And they held their peace. And he took *him*, and healed him, and let him go;

5 And answered them, saying, Which of you shall have an ass

iš čia; nėsa Erodas nor tavę nužavinti.

32 Ir jis tarė jiems: nueikite ir sakykite tai lapei: štai, aš išvarau velnius ir išgydau šiandien bei rytoj, ir trečią dieną galą gausu.

33 Tačiau šiandien ir rytoj ir poryt turu vaikščioti; nėsa ne pritink, kad prarakas pražutų kitur, kaip Jėruzalėje.

34 Jėruzalė, Jėruzalė, kuri tu užmuši prarakus ir akmenimis žudai pas tavę siųstuosius, kiek kartų aš norėjau tavo vaikus surinkti, kaip višta surenka savo lizdą po savo sparnais, o jus ne norėjote!

35 Štai, jųsų namai bus jums pusti palikti. Nėsa sakau jums: jus ne matysite manęs, iki atsieisis jums sakyti: pagirtas te esie ateinąsis vardan Viešpaties.

PERSKYRIMAS XIV.

IR nusidavė, kad jis atėjo į namus vieno vyriausio Parizėušių sabatoje, duonos valgyti; ir jie tykojo ant jo.

2 Ir štai, čia buvo žmogus po jo akių, vandens liga sergąs.

3 Ir Jėzus atsakydamas kalbėjo raštemokįtiemsiems bei Parizėušiams, ir tarė: bau ir valia sabatoje gydyti?

4 Bet jie tylėjo. Ir jis jį ėmęs išgydė ir paleido jį.

5 Ir atsakydamas tarė jiems: kas jųsų yra, kuriam jo jautis arba

or an ox fallen into a pit, and will not straightway pull him out on the sabbath day?

6 And they could not answer him again to these things.

7 ¶ And he put forth a parable to those which were bidden, when he marked how they chose out the chief rooms; saying unto them,

8 When thou art bidden of any *man* to a wedding, sit not down in the highest room; lest a more honourable man than thou be bidden of him;

9 And he that bade thee and him come and say to thee, Give this man place; and thou begin with shame to take the lowest room.

10 But when thou art bidden, go and sit down in the lowest room; that when he that bade thee cometh, he may say unto thee, Friend, go up higher: then shalt thou have worship in the presence of them that sit at meat with thee.

11 For whosoever exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

12 ¶ Then said he also to him that bade him, When thou makest a dinner or a supper, call not thy friends, nor thy brethren, neither thy kinsmen, nor *thy* rich neighbours; lest they also bid thee again, and a recompence be made thee.

13 But when thou makest a feast, call the poor, the maimed, the lame, the blind:

14 And thou shalt be blessed; for they cannot recompense thee: for

asilas į šulinį įpultų, ir jis jį ne tuojaus ištrauktų sabatos dienoje?

6 Ir jie vėl nieko ne galėjo jam ant to atsakyti.

7 Bet jis prilyginimą sakė svečiams, įsidabodamas, kaip jie sau vyriausiasias vietas rinkosi, ir tarė jiems:

8 Kad kokio norįs į svotbą pakviestas esi, tai ne sėskis vyriausioje vietoje, kad ne butų kas jo pakviestas už tavę garbingesnis;

9 Ir jei tas atėjęs, kurs tavę ir jį pakvietė, tartų tau: duok tam vietą! ir tada turėtumbei tu su gėda žemiausioje vietoje sėstis.

10 Bet pakviestas eik ir sėskis žemiausioje vietoje, kad ateidamas tas, kurs tavę ir aną pakvietė, sakytų tau: prieteliau, slink aukštyn! tai garbę turėsi po akių tų, kurie su tavimi už stalo sėd.

11 Nėsa pats savę pasiaukštinąsis bus pažemintas; ir pats pasižeminąsis bus paaukštintas.

12 Jis sakė ir tam, kursai jį pasikvietęs buvo: pagatavydamas pietus arba vakarienę, ne kviesk savo prietelius, nei brolius, nei gentis, nei bagotuosius kaimynus; kad jie tavę ne vėl kviestų, ir tau atlyginta butų;

13 Bet česnį keldamas pasikviesk ubagus, luošus, raišus ir aklus;

14 Tai busi išganytas; nėsa jie ne tur. kuomi tau atlygįti; bet tau

thou shalt be recompensed at the resurrection of the just.

15 ¶ And when one of them that sat at meat with him heard these things, he said unto him, Blessed *is* he that shall eat bread in the kingdom of God.

16 Then said he unto him, A certain man made a great supper, and bade many:

17 And sent his servant at supper time to say to them that were bidden, Come; for all things are now ready.

18 And they all with one *consent* began to make excuse. The first said unto him, I have bought a piece of ground, and I must needs go and see it: I pray thee have me excused.

19 And another said, I have bought five yoke of oxen, and I go to prove them: I pray thee have me excused.

20 And another said, I have married a wife, and therefore I cannot come.

21 So that servant came, and shewed his lord these things. Then the master of the house being angry said to his servant, Go out quickly into the streets and lanes of the city, and bring in hither the poor, and the maimed, and the halt, and the blind.

22 And the servant said, Lord, it is done as thou hast commanded, and yet there is room.

23 And the lord said unto the servant, Go out into the highways and hedges, and compel *them* to come in, that my house may be filled.

24 For I say unto you, That none

bus atlyginta prisikėlime teisiųjų.

15 Bet tai girdėjęs viens podraug už stalo sėdinčiųjų, sakė jam: išganytingas tas, kursai duoną valgo Dievo karalystėje.

16 Bet jis tarė jam: buvo žmogus, tas steliavo (pritaisė) didę vakarienę, ir daug į tą pakvietė.

17 Ir išsiuntė savo tarną čėse vakarienės, sakyti pakviestiemsiems: pareikite, nės vislab gatava!

18 Ir jie visi pradėjo nuolatai išsikalbėti. Pirmasis sakė jam: aš dirvą pirkau ir turu ten išeiti, tą apžiurėti; prašau tavęs, iškalbėk manę.

19 O antrasis tarė: aš pirkau penkis jaučių jungus, ir dabar nueimi, juos apžiurėti; prašau tavęs, iškalbėk manę.

20 O trečiasis tarė: aš pačią vedžiau, todėl ateiti ne galiu.

21 Ir tarnas parėjęs, savo ponui tai atsakė. Tai namų ponas supykęs tarė savo tarnui: eik tuojaus ant kelių ir ulyčių miesto, ir įvesk šen ubagus ir luošus ir raišus bei aklus.

22 Ir tarnas tarė: pone, atlikta, ką tu liepei, bet dar daugiaus telpa.

23 Ir ponas tarė tarnui: išeik ant vieškelių ir patvorių, ir vartink juos įeiti, kad mano namai pilni pastotų.

24 Ale aš sakau jums: nei vie-

of those men which were bidden shall taste of my supper.

25 ¶ And there went great multitudes with him: and he turned, and said unto them,

26 If any *man* come to me, and hate not his father, and mother, and wife, and children, and brethren, and sisters, yea, and his own life also, he cannot be my disciple.

27 And whosoever doth not bear his cross, and come after me, cannot be my disciple.

28 For which of you, intending to build a tower, sitteth not down first, and counteth the cost, whether he have *sufficient* to finish *it?*

29 Lest haply, after he hath laid the foundation, and is not able to finish *it*, all that behold *it* begin to mock him,

30 Saying, This man began to build, and was not able to finish.

31 Or what king, going to make war against another king, sitteth not down first, and consulteth whether he be able with ten thousand to meet him that cometh against him with twenty thousand?

32 Or else, while the other is yet a great way off, he sendeth an ambassage, and desireth conditions of peace.

33 So likewise, whosoever he be of you that forsaketh not all that he hath, he cannot be my disciple.

34 ¶ Salt *is* good: but if the salt have lost his savour, wherewith shall it be seasoned?

35 It is neither fit for the land, nor yet for the dunghill: *but* men cast it out. He that hath ears to hear, let him hear.

nas anų pakviestųjų vyrų ne ragaus mano vakarienės.

25 Bet ėjo su juomi daug žmonių. Ir jis atsigręžęs tarė jiems:

26 Jei kas pas manę ateidamas ne n'apkenčia savo tėvo, motynos, pačios, vaikų, brolių, seserų, ir priegtam savo paties gyvasties, tas ne gal buti mano mokįtinis.

27 Ir kas ne neša savo kryžių, manę sekdamas, tas ne gal buti mano mokįtinis.

28 Bet kas yra jųsų, kurs, norėdamas koryčią budavoti, ne pirma atsisėdęs išrokuotų kaštą, ar turįs, kiek reik, tai ištesėti?

29 Kad ne jam pamatą dėjus, ir ne galint ištesėti, visi tai matantieji pradėtų jį išjuokti,

30 Tarydami: tas žmogus pradėjo budavoti, o ne gal tai ištesėti.

31 Arba, kursai karalius, norėdamas eiti į karą prieš kitą karalių, ne pirma atsisėdęs perdumotų, bau jisai su dešimt tukstančiais galėsiąs priešais eiti tam, kursai prieš jį ateiti su dvidešimt tukstančiais?

32 Jei ne, tai paslų siunčia, anam dar toli esant, ir pakajaus prašo.

33 Taipojau ir kiekvienas jųsų, kurs ne atsisako visam, ką jis tur, ne gal buti mano mokįtinis.

34 Druska geras daiktas yra; bet jei druska pagenda, kuomi sudysime?

35 Ji ne dera, nei į dirvą, nei į mėšlus, bet bus išmesta. Kas ausių tur klausyti, tas te klauso.

CHAPTER XV.

THEN drew near unto him all the publicans and sinners for to hear him.

2 And the Pharisees and scribes murmured, saying, This man receiveth sinners, and eateth with them.

3 ¶ And he spake this parable unto them, saying,

4 What man of you, having an hundred sheep, if he lose one of them, doth not leave the ninety and nine in the wilderness, and go after that which is lost, until he find it?

5 And when he hath found *it*, he layeth *it* on his shoulders, rejoicing.

6 And when he cometh home, he calleth together *his* friends and neighbours, saying unto them, Rejoice with me; for I have found my sheep which was lost.

7 I say unto you, that likewise joy shall be in heaven over one sinner that repenteth, more than over ninety and nine just persons, which need no repentance.

8 ¶ Either what woman having ten pieces of silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the house, and seek diligently till she find *it?*

9 And when she hath found *it*, she calleth *her* friends and *her* neighbours together, saying, Rejoice with me; for I have found the piece which I had lost.

10 Likewise, I say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth.

PERSKYRIMAS XV.

BET artinosi pas jį visokie muitininkai ir griekininkai, jo klausytis.

2 Ir Parizêušiai bei raštemokįtieji murmėjo, tarydami: tasai griekininkus priima ir su jais valgo.

3 Bet jis sakė jiems tą prilyginimą ir tarė:

4 Kursai žmogus tarp jųsų yra, turįs šimtą avių, ir jei prapultų jam tų viena, kurs ne paliktų devynisdešimtis ir devynes pusčioje ir ne eitų jėškoti prapuolusiosios, iki tą suradęs.

5 Ir ją suradęs, užsideda jis ją su džiaugsmu ant savo pečių.

6 Ir namon parėjęs jis savo prietelius bei kaimynus pasivadinęs, jiems taria: džiaugkitės su manimi, nės suradau savo avį, kuri buvo prapuolusi.

7 Aš sakau jums: taipojau ir džiaugsmo bus danguje dėl vieno griekininko prisiverčiančio, daugiaus, ne kaip dėl devynisdešimt ir devynių teisiųjų, prisivertimo ne privalančiųjų.

8 Arba, kuri moteriškė, turinti dešimt grašių, jei ji tų vieną pamet, ne uždegtų žvakę, ir ne šluotų namus, ir pasidabodama to jėškotų, iki tą radusi.

9 Ir radusi tą, pasivadina ji savo prietelkas bei kaimynkes tarydama: džiaugkitės su manimi; nėsa radau savo grašį, kurį buvau pametusi.

10 Taipojau sakau jums, bus džiaugsmo po akių angielų Dievo iš vieno griekininko prisiverčiančio.

11 ¶ And he said, A certain man had two sons :

12 And the younger of them said to *his* father, Father, give me the portion of goods that falleth *to me.* And he divideth unto them *his* living.

13 And not many days after the younger son gathered all together, and took his journey into a far country, and there wasted his substance with riotous living.

14 And when he had spent all, there arose a mighty famine in that land; and he began to be in want.

15 And he went and joined himself to a citizen of that country; and he sent him into his fields to feed swine.

16 And he would fain have filled his belly with the husks that the swine did eat : and no man gave unto him.

17 And when he came to himself, he said, How many hired servants of my father's have bread enough and to spare, and I perish with hunger!

18 I will arise and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee,

19 And am no more worthy to be called thy son : make me as one of thy hired servants.

20 And he arose, and came to his father. But when he was yet a great way off, his father saw him, and had compassion, and ran, and fell on his neck, and kissed him.

21 And the son said unto him, Father, I have sinned against heaven, and in thy sight, and am no more worthy to be called thy son.

11 Ir jis tarė: turėjo žmogus du sunu.

12 Ir jaunesnysis tųdviejų tarė tėvui: duok man, tėve, dalį lobio, man prigulinčiąją; ir jis perdalijo jiemdviem lobį.

13 Ir ne ilgai potam jaunesnysis sunus vislab surinkęs, iškeliavo toli į svetimą šalį; ir tenai savo lobį išpustijo bepaleistuvaudamas.

14 Taipgi jam visą savo turtą išleidus, didė brangybė radosi per tą visą žemę; ir jis pradėjo stokoti.

15 Ir nuėjęs pristojo prie vieno miesčionies tos žemės; tas jį siuntė į savo lauką kiaulių ganyti.

16 Ir jis geidė savo pilvą pildyti žlauktimis, kiaulių ėdamomis; ir nei viens jam tų nedavė.

17 Tai jis susimislijęs tarė: kiek samdininkų tur mano tėvas, duonos pilnai turinčių, o aš badu prapuolu!

18 Pasikėlęs eisu pas savo tėvą ir jam sakysu: tėve, aš susigriešijau prieš dangų ir prieš tavę,

19 Ir toliaus nevertas esmi, tavo sunumi vadinamas buti; laikyk manę, kaip vieną savo samdininkų.

20 Ir pasikėlęs atėjo pas savo tėvą. Bet jam dar toli esant, pamatė jį jo tėvas ir pasigailėdamas bėgo, ir jo kaklu apsikabinęs pabučiavo jį.

21 Bet sunus tarė jam: Tėve, aš susigriešijau prieš dangų ir prieš tavę ir toliaus nevertas esmi, tavo sunumi vadinamas buti.

22 But the father said to his servants, Bring forth the best robe, and put *it* on him; and put a ring on his hand, and shoes on *his* feet:

23 And bring hither the fatted calf, and kill *it;* and let us eat, and be merry:

24 For this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found. And they began to be merry.

25 Now his elder son was in the field: and as he came and drew nigh to the house, he heard musick and dancing.

26 And he called one of the servants, and asked what these things meant.

27 And he said unto him, Thy brother is come; and thy father hath killed the fatted calf, because he hath received him safe and sound.

28 And he was angry, and would not go in: therefore came his father out, and intreated him.

29 And he answering said to *his* father, Lo, these many years do I serve thee, neither transgressed I at any time thy commandment: and yet thou never gavest me a kid, that I might make merry with my friends:

30 But as soon as this thy son was come, which hath devoured thy living with harlots, thou hast killed for him the fatted calf.

31 And he said unto him, Son, thou art ever with me, and all that I have is thine.

32 It was meet that we should make merry, and be glad: for this thy brother was dead, and is alive again; and was lost, and is found.

22 Bet tėvas tarė savo bernams: išneškite geriausįjį rubą, ir aprėdykite jį, ir žiedą duokite jam ant jo rankos, ir kurpes ant jo kojų;

23 Ir atgabenkite šen penėtą veršį, ir papiaukite tą; bevalgykim ir bukime linksmi.

24 Nėsa šis mano sunus buvo numiręs, ir vėl atgijo; jis buvo prapuolęs, ir vėl atsirado. Ir pradėjo linksmintis.

25 Bet vyresnysis sunus buvo ant lauko; ir artyn prie namų priėjęs išgirdo dainavimą ir šokimą;

26 Ir prisivadinęs prie savęs bernų vieną, klausė, kas tai esą.

27 Bet tas sakė jam: tavo brolis parėjo, ir tavo tėvas penėtą veršį papiovė, kad jį sveiką sulaukęs.

28 Tai jis papykęs ne norėjo į vidų eiti. Tai jo tėvas išėjęs jį prašė.

29 Bet jis atsakydamas tarė tėvui: štai, tiek metų tau šlužiju, ir dar niekados tavo prisakymą ne peržengiau, o tu man niekados nei ožio ne davei, kad su savo prietеliais pasilinksminčiau.

30 Bet kaip šis tavo sunus parėjo, kursai savo lobį su kekšėmis prarijęs, tai tu jam penėtą veršį papiovei.

31 Bet jis tarė jam: sunau, tu vis pas manę esi, ir vislab, kas mano, tai ir tavo yra.

32 Bet reiktų tau džiaugtis ir linksmam buti; nėsa šis tavo brolis buvo numiręs ir vėl atgijo; jis buvo prapuolęs ir vėl atsirado.

CHAPTER XVI.

AND he said also unto his disciples, There was a certain rich man, which had a steward; and the same was accused unto him that he had wasted his goods.

2 And he called him, and said unto him, How is it that I hear this of thee? give an account of thy stewardship; for thou mayest be no longer steward.

3 Then the steward said within himself, What shall I do? for my lord taketh away from me the stewardship: I cannot dig; to beg I am ashamed.

4 I am resolved what to do, that, when I am put out of the stewardship, they may receive me into their houses.

5 So he called every one of his lord's debtors *unto him*, and said unto the first, How much owest thou unto my lord?

6 And he said, An hundred measures of oil. And he said unto him, Take thy bill, and sit down quickly, and write fifty.

7 Then said he to another, And how much owest thou? And he said, An hundred measures of wheat. And he said unto him, Take thy bill, and write fourscore.

8 And the lord commended the unjust steward, because he had done wisely: for the children of this world are in their generation wiser than the children of light.

9 And I say unto you, Make to yourselves friends of the mammon of unrighteousness; that, when ye fail, they may receive you into everlasting habitations.

10 He that is faithful in that

PERSKYRIMAS XVI.

BET jis tarė ir savo mokįtiniams: Buvo vyras bagotas, tas turėjo užveizdą; tas buvo pas jį apskųstas, buk jis esąs jo lobį sugaišinęs.

2 Ir jis jį pasivadinęs tarė jam: kaip tai girdžiu apie tavę? duok rokundą savo užveizdėjimo; nės tu ne gali toliaus buti užveizdu.

3 Užveizdas tarė savyje: ką veiksu? mano Ponas atima man urėdą; kasti ne galiu, ubagauti gėdžiuos.

4 Žinau, ką darysu, iš urėdo išmestas budamas, kad jie manę priimtų į savo namus.

5 Ir jis susivadinęs prie savęs visus savo pono skolininkus, tarė pirmamjam: kiek tu mano ponui skeli?

6 Jis tarė: šimtą bačkų aliejaus. Ir jis sakė jam: imk savo užrašą, sėskis ir tuojau rašyk: penkisdešimt.

7 Potam tarė jis antramjam: bet tu kiek skeli? jis tarė: šimtą ketvirčių kviečių. Ir jis tarė jam: imk savo užrašą ir rašyk: aštuonisdešimt.

8 Ir tas ponas pagyrė neteisųjį užveizdą, jį taip kytriai padariusį. Nėsa šio svieto vaikai kytresni yra už vaikus šviesybės jų giminėje.

9 Ogi aš ir jums sakau: darykitės sau prietelių iš neteisiojo Mamono, kad jie jus, jau stokojančius, priimtų į amžinuosius gyvenimus.

10 Kas viernas yra mažiausiame

which is least is faithful also in much: and he that is unjust in the least is unjust also in much.

11 If therefore ye have not been faithful in the unrighteous mammon, who will commit to your trust the true *riches?*

12 And if ye have not been faithful in that which is another man's, who shall give you that which is your own?

13 ¶ No servant can serve two masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and mammon.

14 And the Pharisees also, who were covetous, heard all these things: and they derided him.

15 And he said unto them, Ye are they which justify yourselves before men; but God knoweth your hearts: for that which is highly esteemed among men is abomination in the sight of God.

16 The law and the prophets *were* until John: since that time the kingdom of God is preached, and every man presseth into it.

17 And it is easier for heaven and earth to pass, than one tittle of the law to fail.

18 Whosoever putteth away his wife, and marrieth another, committeth adultery: and whosoever marrieth her that is put away from *her* husband committeth adultery.

19 ¶ There was a certain rich man, which was clothed in purple and fine linen, and fared sumptuously every day:

20 And there was a certain

daikte, tas ir didžiame viernas; ir kas neteisus mažiausiame, tas ir didžiame neteisus.

11 Jei dabar neteisiame Mamone nevierni este, kas jums pavierys tikrąjį?

12 Ir jei svetimame nevierni este, kas jums duos jųsiškį?

13 Nei joks namų šlužauninkas ne gal dviem ponam šlužyti: ar jis vieno ne kęs, ir antrąjį mylės; arba jis prie vieno laikysis, ir antrąjį nieku vers. Ne galite Dievui šlužyti ir podraug Mamonui.

14 Tai vislab girdėjo ir Parizėušiai, tie godus buvo ir jį išjuokė.

15 Ir jis tarė jiems: jus este, kurie patys savę teisinatės po žmonių akių; bet Dievas pažįsta jųsų širdis; nėsa kas tarp žmonių aukšta, tai biaurybė yra po Dievo akių.

16 Zokanas bei prarakai prarakauja iki Jonui; ir iš to cėso Dievo karalystė per Evangėlią apsakoma, ir kiekvienas į tą įsiveržia gvoltu.

17 Bet pigiaus yra, kad dangus ir žemė sugaištų, ne kaip kad vienas zokano brukšmelis pultų.

18 Kas skiriasi nuo savo pačios ir kitą veda, tas peržengia venčiavonystę; ir kas nuo vyro atskirtąją veda, ir tas taipojau venčiavonystę peržengia.

19 Bet buvo bagočius, tas vilkėjo purpura ir brangiausia drobe, ir kasdien gyveno raskašniai (lepiai) ir linksmai.

20 Bet buvo ir ubagas, vardu

beggar named Lazarus, which was laid at his gate, full of sores,
21 And desiring to be fed with the crumbs which fell from the rich man's table: moreover the dogs came and licked his sores.
22 And it came to pass, that the beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom: the rich man also died, and was buried;
23 And in hell he lift up his eyes, being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his bosom.
24 And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue; for I am tormented in this flame.
25 But Abraham said, Son, remember that thou in thy lifetime receivedst thy good things, and likewise Lazarus evil things: but now he is comforted, and thou art tormented.
26 And beside all this, between us and you there is a great gulf fixed: so that they which would pass from hence to you cannot: neither can they pass to us, that *would come* from thence.
27 Then he said, I pray thee therefore, father, that thou wouldest send him to my father's house:
28 For I have five brethren; that he may testify unto them, lest they also come into this place of torment.
29 Abraham saith unto him. They have Moses and the prophets; let them hear them.
30 And he said, Nay, father Abraham: but if one went unto

Lozorius, tas už jo vartų gulėjo, pilnas vočių,
21 Geisdamas sotintis trupučiais, nuo bagočiaus stalo puolančiais; tačiau šunys priėję, jo votis laižė.
22 Bet nusidavė, kad ubagas numirė, ir tapė angielų nuneštas į prieglobstį Abraomo. Ale ir bagočius numirė ir tapė palaidotas.
23 Bet jau pekloje ir mukoje be budamas, jis savo akis pakėlęs, pamatė Abraomą iš tolo ir Lozorių jo prieglobstyje.
24 Šaukė ir tarė: tėve Abraome, su-imilk manęs ir siųsk Lozorių, kad jis galelį savo piršto į vandenį pamirkytų ir ataušintų mano liežuvį, nėsa aš mukas kenčiu šioje liepsnoje.
25 Bet Abraomas tarė: atsimink, sunau, kad tu savo gerą gavai dar gyvas be budamas, o Lozorius atpenč pikto gavo; bet dabar jis palinksminamas, o tu mučijamas.
26 Ir ant to viso tarp musų ir jųsų didis tarpas padrutintas yra, kad tie, kurie norėtų iš čia žemyn pas jus nužengti, ne gal, neigi iš ten pas mus pereiti.
27 Tai jis tarė: taigi, tėve, meldžiu tavęs, kad jį siųstumbei į mano tėvo namus;
28 Nės dar turu penkis brolius, kad jis jiems išliudytų, jeib ne ir jie iškaktų į šią mukos vietą.
29 Abraomas tarė jam: jie tur Maižėšių bei prarakus. tų jie te klauso.
30 Bet jis tarė: ne, tėve Abraome; bet jei kas iš numirusiųjų

them from the dead, they will repent.

31 And he said unto him, If they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead.

CHAPTER XVII.

THEN said he unto the disciples, It is impossible but that offences will come: but woe *unto him*, through whom they come!

2 It were better for him that a millstone were hanged about his neck, and he cast into the sea, than that he should offend one of these little ones.

3 ¶ Take heed to yourselves: If thy brother trespass against thee, rebuke him; and if he repent, forgive him.

4 And if he trespass against thee seven times in a day, and seven times in a day turn again to thee, saying, I repent; thou shalt forgive him.

5 And the apostles said unto the Lord, Increase our faith.

6 And the Lord said, If ye had faith as a grain of mustard seed, ye might say unto this sycamine tree, Be thou plucked up by the root, and be thou planted in the sea; and it should obey you.

7 But which of you, having a servant plowing or feeding cattle, will say unto him by and by, when he is come from the field, Go and sit down to meat?

8 And will not rather say unto him, Make ready wherewith I may sup, and gird thyself, and serve

pas juos nueitų, tai jie prisiverstųs.

31 Jis tarė jam: jei jie Maižėšiaus bei prarakų ne klauso, tai jie ir ne tikės, norįs kas iš numirusiųjų prisikeltų.

PERSKYRIMAS XVII.

BET jis sakė savo mokįtiniams: ne galimas daiktas, kad ne rastųs papiktinimų, bet bėda tam, per kurį jie ateiti.

2 Naudingiaus jam butų, jei girnų akmuo užkabintas butų ant jo kaklo, ir jis įmestas butų į jures, užot jisai vieną tų mažųjų papiktinęs.

3 Dabokitės! Jei tavo brolis prieš tavę susigriešija, pabark jį; ir jei pasigerina, atleisk jam.

4 Ir norint septynis kartus per dieną prieš tavę susigriešytų, ir septynis kartus per dieną sugrįštų pas tavę ir tartų: gailiuos; tai turi jam atleisti.

5 Ir Apaštalai tarė Viešpačiui: padrutink mums tikėjimą!

6 Bet Viešpats tarė: kad tikėjimą turite, kaip garstyčių grudą, ir sakote šiam morų medžiui: išsirauk ir persisodink į jures! tai jis bus jums paklusnus.

7 Kas iš jųsų, turėdamas berną, jam ariantį arba galvijus ganantį, tam iš lauko namon parėjus, jam sakytų: eik greitai ten, ir sėskis už stalo?

8 Ar ne taipo, kad jis jam sako: pritaisyk, kad aš vakarienę valgyčiau, ir apsijuosęs šlužyk man.

me, till I have eaten and drunken: and afterward thou shalt eat and drink?
9 Doth he thank that servant because he did the things that were commanded him? I trow not.
10 So likewise ye, when ye shall have done all those things which are commanded you, say, We are unprofitable servants: we have done that which was our duty to do.
11 ¶ And it came to pass, as he went to Jerusalem, that he passed through the midst of Samaria and Galilee.
12 And as he entered into a certain village, there met him ten men that were lepers, which stood afar off:
13 And they lifted up *their* voices, and said, Jesus, Master, have mercy on us.
14 And when he saw *them*, he said unto them, Go shew yourselves unto the priests. And it came to pass, that, as they went, they were cleansed.
15 And one of them, when he saw that he was healed, turned back, and with a loud voice glorified God,
16 And fell down on *his* face at his feet, giving him thanks: and he was a Samaritan.
17 And Jesus answering said, Were there not ten cleansed? but where *are* the nine?
18 There are not found that returned to give glory to God, save this stranger.
19 And he said unto him, Arise, go thy way: thy faith hath made thee whole.
20 ¶ And when he was de-

pakol aš valgysu ir gersu; potam ir tu valgysi ir gersi.
9 Ar jis ir dėkavoja tam bernui, kad jis tai daręs, kas jam paliepta? man ding: ne.
10 Taipojau ir jus, kad jus vislab atlikę, kas jums paliepta, tarkite: mes esme nenaudingi bernai; mes darėme, ką daryti kalti buvome.
11 Ir nusidavė, jam keliaujant į Jėruzalę, kad jis traukės vidumi Samarios bei Galilėos.
12 Ir jam atėjus į kokį miestelį, sutiko jį dešimtis raupsuotų vyrų; tie stovėjo iš tolo,
13 Ir pakėlę savo balsą, tarė: Jėzau, miels mokįtojau, susimilkis musų.
14 Ir jis juos pamatęs, tarė jiems: nuėję pasirodykite klebonams. Ir nusidavė, kaip jie nuėjo, čysti pastojo.
15 Bet vienas jų, matydamas savę išgijusį, sugrįžo, didžiu balsu garbindamas Dievą,
16 Ir puolė ant savo veido pas jo kojas, dėkavodamas jamui. O tas buvo Samaritonas.
17 Bet Jėzus atsakydamas tarė: ar jų ne dešimt čysti pastojo? bet kurgi anie devyni?
18 Argi nei vienas ne atsirado, kurs sugrįžęs Dievui garbę duotų, kaip šis svetimasis?
19 Ir tarė jam: kelkis, eik, tavo tikėjimas tavę gelbėjo.
20 Bet paklaustas Parizėušių:

manded of the Pharisees, when
the kingdom of God should come,
he answered them and said, The
kingdom of God cometh not with
observation:
21 Neither shall they say, Lo
here! or, lo there! for, behold, the
kingdom of God is within you.
22 And he said unto the disciples, The days will come, when
ye shall desire to see one of the
days of the Son of man, and ye
shall not see *it*.
23 And they shall say to you,
See here; or, see there: go not
after *them*, nor follow *them*.
24 For as the lightning, that
lighteneth out of the one *part*
under heaven, shineth unto the
other *part* under heaven; so shall
also the Son of man be in his day.
25 But first must he suffer many
things, and be rejected of this
generation.
26 And as it was in the days of
Noe, so shall it be also in the days
of the Son of man.
27 They did eat, they drank, they
married wives, they were given in
marriage, until the day that Noe
entered into the ark, and the flood
came, and destroyed them all.
28 Likewise also as it was in the
days of Lot; they did eat, they
drank, they bought, they sold,
they planted, they builded;
29 But the same day that Lot
went out of Sodom it rained fire
and brimstone from heaven, and
destroyed *them* all.
30 Even thus shall it be in the
day when the Son of man is
revealed.
31 In that day, he which shall be
upon the housetop, and his stuff

kada ateiti Dievo karalystė? atsakydamas tarė jiems: Dievo karalystė ne ateiti regimai;
21 Neigi sakys: štai, ji čia arba
ten yra. Štai, Dievo karalystė
yra viduje jųsų.
22 Bet jis tarė mokįtiniams: ateis
tas čėsas, kad geisite regėti vieną
dieną žmogaus sunaus, ir ne regėsite jos.
23. Ir jie jums sakys: štai čionai,
štai tenai; ne nueikite ten, o taipjau ir ne sekite!
24 Nės lygiai kaip žaibas aukštai
nuo dangaus žaibauja ir ant viso
šviečia, kas po dangumi yra, taipo
žmogaus Sunus bus savo dienoje.
25 Bet pirm to jis daug tur kentėti ir paniekintas buti šios giminės.
26 Ir lygiai kaip nusidavė čėse
Noako, taip ir nusiduos dienose
žmogaus Sunaus.
27 Jie valgė, jie gėrė, jie vedė,
jos tekėjo, iki tos dienos, kaip
Noakas į laivą įėjo, ir atėjo griektvanis ir nuskandino juos visus.
28 Lyg taipo, kaip nusidavė čėse
Loto: jie valgė, jie gėrė, jie pirko,
jie pardavė, jie sodino, jie kurė;
29 Bet tą dieną, kaip Lotas išėjo
iš Sodomos, ugnimi ir sėra lijo iš
dangaus, ir juos visus išgaišino.
30 Taipo ir nusiduos toje dienoje, kada žmogaus Sunus tur
apreikštas pastoti.
31 Tą dieną, kas ant stogo yra,
ir jo turtas namieje, tas te ne nu-

in the house, let him not come
down to take it away: and he that
is in the field, let him likewise not
return back.
32 Remember Lot's wife.
33 Whosoever shall seek to save
his life shall lose it; and whoso-
ever shall lose his life shall pre-
serve it.
34 I tell you, in that night there
shall be two *men* in one bed; the
one shall be taken, and the other
shall be left.
35 Two *women* shall be grinding
together; the one shall be taken,
and the other left.
36 Two *men* shall be in the field:
the one shall be taken, and the
other left.
37 And they answered and said
unto him, Where, Lord? And he
said unto them, Wheresoever the
body *is*, thither will the eagles be
gathered together.

CHAPTER XVIII.

AND he spake a parable unto
them *to this end*, that men
ought always to pray, and not to
faint;
2 Saying, There was in a city a
judge, which feared not God,
neither regarded man:
3 And there was a widow in that
city; and she came unto him,
saying, Avenge me of mine
adversary.
4 And he would not for a while:
but afterward he said within him-
self, Though I fear not God, nor
regard man;
5 Yet because this widow troub-
leth me, I will avenge her, lest by
her continual coming she weary
me.

kopie, tą imtis. Taipojau, kas ant
lauko yra, tas te ne sugrįštie topi,
ką jis užpakalyje palikęs.
32 Atsiminkite Loto pačios!
33 Norįsis savo dušią išlaikyti, tą
prapuldys; ir tą prapuldąsis tą gel-
bės ant gyvasties.
34 Sakau jums: tą naktį du ant
patalo gulės; viens bus priimtas,
antrasis bus paliktas.
35 Dvi podraugiai mals; viena
bus priimta, antroji palikta.
36 Du bus ant lauko; viens bus
priimtas, antrasis bus paliktas.
37 Ir jie atsakydami tarė jam:
Viešpatie, kur tai? bet jis sakė
jiems: kur maita, ten susilek ereliai.

PERSKYRIMAS XVIII.

BET jis sakė jiems prilyginimą
apie tai, kad visados reikiant
melstis ir ne pailsti,
2 Ir tarė: buvo sudžia viename
mieste, tas nesibijojosi Dievo ir
nesigėdėjo nei jokio žmogaus.
3 Bet buvo našlė tam patime mie-
ste; ta pas jį atėjusi tarė: gelbėk
manę nuo mano priešininko.
4 Ir jis ilgai tai ne norėjo. Po-
tam jis mislijo pats savyje: norint
ir Dievo nesibijaus, o ir nei jokio
žmogaus nesigėdžiuos;
5 Tačiau, kadangi ši našlė manę
nepakajuodina, ją gelbėsu, jeib ji
ne paskiaus atėjusi nuklapatytų
manę.

6 And the Lord said, Hear what the unjust judge saith.

7 And shall not God avenge his own elect, which cry day and night unto him, though he bear long with them?

8 I tell you that he will avenge them speedily. Nevertheless when the Son of man cometh, shall he find faith on the earth?

9 And he spake this parable unto certain which trusted in themselves that they were righteous, and despised others :

10 Two men went up into the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a publican.

11 The Pharisee stood and prayed thus with himself, God, I thank thee, that I am not as other men *are*, extortioners, unjust, adulterers, or even as this publican.

12 I fast twice in the week, I give tithes of all that I possess.

13 And the publican, standing afar off, would not lift up so much as *his* eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner.

14 I tell you, this man went down to his house justified *rather* than the other : for every one that exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

15 And they brought unto him also infants, that he would touch them : but when *his* disciples saw *it*, they rebuked them.

16 But Jesus called them *unto him*, and said, Suffer little children to come unto me, and forbid

6 Tai tarė Viešpats: klausykitės čia, ką neteisusis sudžia sako.

7 Argi ne ir Dievas gelbėtų savo išrinktuosios, kurie dieną ir naktį jopi šaukia, kačeig ir valandą ant jų pakentėjęs?

8 Aš sakau jums: jisai juos išgelbės ne po ilgo. Tačiau kad žmogaus Sunus ateis, ar misliji, jį rasiant tikėjimo ant žemės?

9 Bet jis sakė keliems, kurie patys tikėjosi teisus esą, ir kitus paniekino, tokį prilyginimą:

10 Ejo du žmogu į bažnyčią melstis, vienas Parizėušias, o antrasis muitininkas.

11 Parizėušias stovėdamas taip meldėsi pats savyje: aš dėkavoju tau, Dieve, kad aš ne esmi, kaip kiti žmonės, plėšikai, neteisus, peržengtojai venčiavonystės, arba ir kaip šis muitininkas;

12 Aš pastnįkauju du kartu per nedėlę ir duomi desėtines nuo viso to, ką turu.

13 O muitininkas, iš tolo stovėdamas, ne norėjo savo akių dangun pakelti, bet mušdamasi į savo krutinę, tarė: Dieve, buk man griešnamjam malonus.

14 Sakau jums: šis apteisintas nuėjo į savo namus už aną; nės kas pasiaukština, tas bus pažemintas; ir kas pasižemina, tas bus paaukštintas.

15 Jie atnešė pas jį mažus kudikėlius, kad savo ranką ant jų uždėtų. Bet mokįtiniai, tai matydami, draudė juos.

16 Bet Jėzus vadino juos pas savę ir tarė: leiskite kudikėlius pas manę ateiti, ir ne ginkite

them not: for of such is the kingdom of God.

17 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child shall in no wise enter therein.

18 And a certain ruler asked him, saying, Good Master, what shall I do to inherit eternal life?

19 And Jesus said unto him, Why callest thou me good? none *is* good, save one, *that is*, God.

20 Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Honour thy father and thy mother.

21 And he said, All these have I kept from my youth up.

22 Now when Jesus heard these things, he said unto him, Yet lackest thou one thing: sell all that thou hast, and distribute unto the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, follow me.

23 And when he heard this, he was very sorrowful: for he was very rich.

24 And when Jesus saw that he was very sorrowful, he said, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God!

25 For it is easier for a camel to go through a needle's eye, than for a rich man to enter into the kingdom of God.

26 And they that heard *it* said, Who then can be saved?

27 And he said, The things which are impossible with men are possible with God.

jiems; nės tų yra dangaus karalystė.

17 Iš tiesos sakau jums: kas Dievo karalystę ne priima, kaip kudikis, tas ne įeis į ją.

18 Ir klausė jį vienas vyresnysis, tarydamas: gers mokįtojau, ką turu daryti, kad amžinąją gyvatą paveldėčiau?

19 Bet Jėzus tarė jam: ką vadini manę geru? nei vienas niera geras, kaip tiktai vienas Dievas.

20 Tu gerai žinai prisakymus: Ne peržengk venčiavonystės. Ne užmušk. Ne vogk. Ne liudyk neteisaus liudymo. Garbink savo tėvą ir savo motyną.

21 Bet jis sakė: tai vislab laikiau iš savo mažų dienų.

22 Tai Jėzus išgirdęs tarė jam: dar vieno tau reikia: parduok vislab, ką turi, ir duok ubagams, tai turėsi turtą danguje, ir eikš, ir sek manę.

23 Bet jis tai girdėjęs, smutnas pastojo; nės labai bagotas buvo.

24 Bet Jėzus pamatęs jį smutną pastojusį, tarė: kaip ne pigiai bagotieji iškaks į dangaus karalystę.

25 Pigiaus yra verbludui pereiti pro adatos ausį, ne kaip kokiam bagotam įeiti į dangaus karalystę.

26 Tai sakė, kurie tai girdėjo: kasgi tai gal išganytas pastoti?

27 Bet jis tarė: kas žmonėms negalima, tai Dievui galima.

28 Then Peter said, Lo, we have left all, and followed thee.

29 And he said unto them, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or parents, or brethren, or wife, or children, for the kingdom of God's sake,

30 Who shall not receive manifold more in this present time, and in the world to come life everlasting.

31 ¶ Then he took *unto him* the twelve, and said unto them, Behold, we go up to Jerusalem, and all things that are written by the prophets concerning the Son of man shall be accomplished.

32 For he shall be delivered unto the Gentiles, and shall be mocked, and spitefully entreated, and spitted on :

33 And they shall scourge *him*, and put him to death : and the third day he shall rise again.

34 And they understood none of these things : and this saying was hid from them, neither knew they the things which were spoken.

35 ¶ And it came to pass, that as he was come nigh unto Jericho, a certain blind man sat by the way side begging :

36 And hearing the multitude pass by, he asked what it meant.

37 And they told him, that Jesus of Nazareth passeth by.

38 And he cried, saying, Jesus, *thou* son of David, have mercy on me.

39 And they which went before rebuked him, that he should hold his peace : but he cried so much the more, *Thou* son of David, have mercy on me.

28 Tai tarė Petras: štai, mes vislab palikę tavę sekėme.

29 Bet jis tarė jiems: iš tiesos sakau jums: nei vieno niera, kurs palikęs butą, arba gimdytojus, arba brolius, arba pačią, arba vaikus, dėl Dievo karalystės,

30 Ne imtų tuleropai šime čėse ir busiančiame amžyje amžinąją gyyatą.

31 Bet ėmęsi pas savę anus dvylika, tarė jiems: štai, mes einame aukštyn į Jėruzalę. Ir vislab išsipildys, kas prarakų parašyta apie žmogaus Sunų.

32 Nės jis bus paduotas pagonams, ir bus apjuoktas ir išgėdintas ir apspiaudytas;

33 Ir nuplakę jį užmuš; ir trečiąją dieną jis vėl prisikelsis.

34 Bet jie to nieko ne išmanė, ir ta kalba jiems buvo kaip uždengta, ir ne žinojo, kas tai buvo sakyta.

35 Bet nusidavė, jam arti Jėrikos atėjus, sėdėjo aklas pakelyje, ubagaudamas.

36 Tas girdėdamas daugybę žmonių keliu einant, tyrinėjo, kas tai butų?

37 Tai pasakė jam: Jėzus iš Nazaret praeinąs.

38 Ir jis šaukė, tarydamas: Jėzau, tu Sunau Dovido, susimilkis manęs.

39 Bet pirma einantieji draudė jį, idant tylėtų. Bet jis juo labiaus šaukė: tu Sunau Dovido, susimilkis manęs!

40 And Jesus stood, and commanded him to be brought unto him: and when he was come near, he asked him,

41 Saying, What wilt thou that I shall do unto thee? And he said, Lord, that I may receive my sight.

42 And Jesus said unto him, Receive thy sight: thy faith hath saved thee.

43 And immediately he received his sight, and followed him, glorifying God: and all the people, when they saw *it*, gave praise unto God.

CHAPTER XIX.

AND *Jesus* entered and passed through Jericho.

2 And, behold, *there was* a man named Zacchæus, which was the chief among the publicans, and he was rich.

3 And he sought to see Jesus who he was; and could not for the press, because he was little of stature.

4 And he ran before, and climbed up into a sycomore tree to see him: for he was to pass that *way*.

5 And when Jesus came to the place, he looked up, and saw him, and said unto him, Zacchæus, make haste, and come down; for to day I must abide at thy house.

6 And he made haste, and came down, and received him joyfully.

7 And when they saw *it*, they all murmured, saying, That he was gone to be guest with a man that is a sinner.

8 And Zacchæus stood, and said unto the Lord; Behold, Lord, the half of my goods I give to the

40 Ale Jėzus atsistojęs, liepė jį pas savę atvesti. Bet jį arti pas jį atvedus, klausė jis jo,

41 Ir tarė: ko nori, kad aš tau daryčiau? Jis sakė: Viešpatie, kad regėčiau.

42 Ir Jėzus tarė jam: buk regįs! tavo tikėjimas tavę pagelbėjo.

43 Ir jis tuojaus pradėjo regėti ir sekė jį, garbindamas Dievą. Ir visi žmonės, toktai matydami, liaupsino Dievą.

PERSKYRIMAS XIX.

IR jis iškeliavęs ėjo per Jėriką.

2 Ir štai, čia buvo vyras, vadinamas Zakėošius; tas buvo vyriausiasis muitininkų, ir buvo bagotas;

3 Ir norėjo Jėzų regėti, kas jis esąs, ir ne galėjo žmonių dėl; nės jis buvo mažo stomens.

4 Ir jis pirm bėgęs, užkopo ant morų medžio, kad jį matytų; nės čia jis turėjo praeiti.

5 Ir Jėzus, atėjęs ant tos vietos, pažiurėjo aukštyn, ir jį pamatęs tarė jam: Zakėošiau, skubriai nukopk; nės aš šiandien turu tavo namus atlankyti.

6 Ir jis skubriai nukopęs, džiaugsmu jį priėmė.

7 Tai pamatę visi murmėjo, kad jis griekininką atlankė.

8 Bet Zakėošius čia stojęsi, tarė Viešpačiui: štai, Viešpatie, pusę savo turto duomi ubagams, ir jei

poor; and if I have taken any thing from any man by false accusation, I restore *him* fourfold.

ką bučiau prigavęs, tam keturopaĩ atduomi.

9 And Jesus said unto him, This day is salvation come to this house, forsomuch as he also is a son of Abraham.

9 Ir Jėzus tarė jam: Šią dieną šiems namams išganymas radosi, kadangı ir jis Abraomo sunus yra.

10 For the Son of man is come to seek and to save that which was lost.

10 Nės žmogaus Sunus atėjo jėškoti ir išganyti, kas pražuvo.

11 And as they heard these things, he added and spake a parable, because he was nigh to Jerusalem, and because they thought that the kingdom of God should immediately appear.

11 Ogi aniems besiklausant, jis toliaus sakė prilyginimą, todėl, kad jis arti Jėruzalės buvo, ir jie mislijo, kad Dievo karalystė tuojaus turėsianti buti apreikšta,

12 He said therefore, A certain nobleman went into a far country to receive for himself a kingdom, and to return.

12 Ir tarė: nekursai žmogus aukštos giminės iškeliavo į tolimą žemę, kad karalystę įimtų ir vėl sugrįštų.

13 And he called his ten servants, and delivered them ten pounds, and said unto them, Occupy till I come.

13 Tas pasivadinęs dešimt savo tarnų, davė jiems dešimt svarų ir tarė jiems: verskitės, iki sugrįšu.

14 But his citizens hated him, and sent a message after him, saying, We will not have this *man* to reign over us.

14 Bet jo miesčionys ne apkentė jo, ir siuntė paslus pas jį, ir sakydino jam: mes ne norime, kad šis ant musų ponavotų.

15 And it came to pass, that when he was returned, having received the kingdom, then he commanded these servants to be called unto him, to whom he had given the money, that he might know how much every man had gained by trading.

15 Ir nusidavė, kad jis sugrįžo, kaip karalystę buvo įėmęs, ir suvadindino tus tarnus, kuriems pinįgus buvo įdavęs, jeib žinotų, ką kiekvienas laimėjęs.

16 Then came the first, saying, Lord, thy pound hath gained ten pounds

16 Tai atėjęs pirmasis sakė: viešpatie, tavo svaras dešimt svarų laimėjo.

17 And he said unto him, Well, thou good servant: because thou hast been faithful in a very little, have thou authority over ten cities.

17 Ir jis sakė jam: ak tu gerasis tarne, kadangi tu ant mažo viernas buvai, valdžią turėsi ant dešimt miestų.

18 And the second came, saying,
Lord, thy pound hath gained five
pounds.
19 And he said likewise to him,
Be thou also over five cities.
20 And another came, saying,
Lord, behold, *here is* thy pound,
which I have kept laid up in a
napkin :
21 For I feared thee, because
thou art an austere man : thou
takest up that thou layedst not
down, and reapest that thou didst
not sow.
22 And he saith unto him, Out
of thine own mouth will I judge
thee, *thou* wicked servant. Thou
knewest that I was an austere
man, taking up that I laid not
down, and reaping that I did not
sow :
23 Wherefore then gavest not
thou my money into the bank,
that at my coming I might have
required mine own with usury?
24 And he said unto them that
stood by, Take from him the
pound, and give *it* to him that
hath ten pounds.
25 (And they said unto him,
Lord, he hath ten pounds.)
26 For I say unto you, That unto
every one which hath shall be
given; and from him that hath
not, even that he hath shall be
taken away from him.
27 But those mine enemies,
which would not that I should
reign over them, bring hither, and
slay *them* before me.
28 ¶ And when he had thus
spoken, he went before, ascending
up to Jerusalem.
29 And it came to pass, when he
was come nigh to Bethphage and

18 Antrasis taipjau atėjęs tarė:
viešpatie, tavo svaras penkis svarus
laimėjo.
19 Tam jisai taipojau tarė: o tu
buk ant penkių miestų.
20 Ir trečiasis atėjęs sakė: vieš-
patie, štai, čia tavo svaras, kurį į
skepetą buvau įrišęs.
21 Aš bijojaus tavęs, nėsa tu
kietas žmogus; tu imi, ką tu ne
esi padėjęs, ir piauji, ką tu ne
esi sėjęs.
22 Jis tarė jam: iš tavo burnos
sudiju tavę, tu piktasis tarne; ži-
nodamas, manę kietą žmogų esantį,
imantį, ką ne padėjau, ir piaujantį,
ką ne sėjau,
23 Kodėlgi mano pinįgus nedavei
ant nuomos? tai sugrįžęs tus su
užžyčka bučiau atsiėmęs.
24 Ir jis tarė tiems, kurie čia
stovėjo: atimkite nuo jo svarą, ir
duokite tam, kurs dešimt svarų
tur.
25 Ir jie tarė jam: Viešpatie, juk
jisai tur dešimt svarų.
26 Bet aš sakau jums: turinčiam-
jam bus duodama; bet neturin-
čiamjam atimama ir tai, ką tur.
27 Bet anus mano neprietelius,
kurie ne norėjo, kad ant jų pona-
vočiau, atveskite šen ir nužavin-
kite juos po mano akių.
28 Ir toktai sakęs, iškeliavo jis
šalin ir keliavo aukštyn į Jėruzalę.
29 Ir nusidavė, kaip jis artinosi
pas Bėtpagę ir Bėtanią, ir nukako

Bethany, at the mount called *the*
mount of Olives, he sent two of
his disciples,
30 Saying, Go ye into the village
over against *you;* in the which at
your entering ye shall find a colt
tied, whereon yet never man sat :
loose him, and bring *him hither.*
31 And if any man ask you, Why
do ye loose *him?* thus shall ye say
unto him, Because the Lord hath
need of him.
32 And they that were sent went
their way, and found even as he
had said unto them.
33 And as they were loosing the
colt, the owners thereof said unto
them, Why loose ye the colt?
34 And they said, The Lord hath
need of him.
35 And they brought him to
Jesus : and they cast their gar-
ments upon the colt, and they set
Jesus thereon.
36 And as he went, they spread
their clothes in the way.
37 And when he was come nigh,
even now at the descent of the
mount of Olives, the whole mul-
titude of the disciples began to
rejoice and praise God with a loud
voice for all the mighty works that
they had seen;
38 Saying, Blessed *be* the King
that cometh in the name of the
Lord : peace in heaven, and glory
in the highest.
39 And some of the Pharisees
from among the multitude said
unto him, Master, rebuke thy dis-
ciples.
40 And he answered and said
unto them, I tell you that, if these
should hold their peace, the stones
would immediately cry out.

pas alyvų kalną, siuntė jis du savo
mokįtinių.
30 Ir tarė: eikita į miestelį, jum-
dviem po akių esantį, ir įėjusiu
rasita asilaitį pririštą, ant kurio
dar nei viens žmogus niekados ne
jojęs; atriškita ir atveskita tą.
31 Ir jei judu kas klaustų, kam
judu jį atrišata, tai taipo tam tar-
kita: Viešpats jo privalo.
32 Ir tuodu pasiuntiniu nuėjo ir
rado, kaip jis jiemdviem pasakęs
buvo.
33 Bet jiemdviem atrišant asilaitį,
sakė jo ponai jiemdviem: kam
judu atrišata asilaitį?
34 Bet juodu sakė: Viešpats jo
privalo.
35 Ir juodu atvedė tą pas Jėzų
ir užmetė savo rubus ant asilaičio
ir užsodino Jėzų ant jo.
36 Jamgi jau keliaujant, klojo
jie savo rubus ant kelio.
37 Ir kaip jis artyn priėjo ir že-
myn nuėjo nuo alyvų kalno, pra-
dėjo visas pulkas jo mokįtinių su
džiaugsmu Dievą liaupsinti didžiu
balsu, dėl visų nusidavimų, kurius
jie buvo matę,
38 Ir tarė: pagarbintas te esie,
kurs ateiti, karalius, vardan Vieš-
paties! Pakajus te esie danguje,
ir garbė aukštybėje.
39 Ir keli Parizėušiai žmonėse
sakė jam: Mokįtojau, drausk ben
savo mokįtinius.
40 Jis atsakė ir tarė jiems: aš
sakau jums, jei šie tylės, tai
akmens šauks.

41 ¶ And when he was come near, he beheld the city, and wept over it,

42 Saying, If thou hadst known, even thou, at least in this thy day, the things *which belong* unto thy peace! but now they are hid from thine eyes.

43 For the days shall come upon thee, that thine enemies shall cast a trench about thee, and compass thee round, and keep thee in on every side,

44 And shall lay thee even with the ground, and thy children within thee; and they shall not leave in thee one stone upon another; because thou knewest not the time of thy visitation.

45 And he went into the temple, and began to cast out them that sold therein, and them that bought;

46 Saying unto them, It is written, My house is the house of prayer; but ye have made it a den of thieves.

47 And he taught daily in the temple. But the chief priests and the scribes and the chief of the people sought to destroy him,

48 And could not find what they might do: for all the people were very attentive to hear him.

CHAPTER XX.

AND it came to pass, *that* on one of those days, as he taught the people in the temple, and preached the gospel, the chief priests and the scribes came upon *him* with the elders,

2 And spake unto him, saying, Tell us, by what authority doest

41 Ir kaip jisai prisiartino, išvydęs miestą, verkė dėl jo,

42 Tarydamas: kad tu žinotumbei, tai ir apmislytumbei šitame savo čėse, kas ant tavo pakajaus pareitisi. Bet dabar tavo akims tai užslėpta.

43 Nėsa ateis čėsas ant tavęs, kad tavo neprieteliai tavę ir tavo vaikus, kurie su tavimi yra, apstos pylimu, apguls tavę ir prispaus tavę iš visų šalių;

44 Ir sulygįs tavę su žeme, akmenį ant akmens ne palikdami, dėl to, kad ne išpažinai to čėso, kuriame atlankytas esi.

45 Ir įėjęs į bažnyčią, pradėjo išvaryti toje perkančiuosius ir parduodančiuosius,

46 Ir tarė jiems: parašyta yra: „mano namai maldos namai“; bet jus iš tų padarėte razbaininkų duobę.

47 Ir jis kasdien mokino bažnyčioje. Bet vyriausieji kunįgai ir raštemokįtieji ir vyresnieji žmonėse tykojo, jį nužavinti.

48 Ir ne rado, kaip jam darytų; nėsa visi žmonės laikėsi prie jo ir klausė jo.

PERSKYRIMAS XX.

IR nusidavė tų dienų vieną, kaip jis žmones mokino bažnyčioje ir apsakė Evangėlią, atėjo pas jį vyriausieji kunįgai ir raštemokįtieji su vyresniaisiais,

2 Ir sakė jam, tarydami: sakyk mums, iš kokios macies tu tai

thou these things? or who is he
that gave thee this authority?
3 And he answered and said
unto them, I will also ask you
one thing; and answer me:
4 The baptism of John, was it
from heaven, or of men?
5 And they reasoned with them-
selves, saying, If we shall say,
From heaven; he will say, Why
then believed ye him not?
6 But and if we say, Of men;
all the people will stone us: for
they be persuaded that John was
a prophet.
7 And they answered, that they
could not tell whence *it was*.
8 And Jesus said unto them,
Neither tell I you by what
authority I do these things.
9 Then began he to speak to
the people this parable; A certain
man planted a vineyard, and let
it forth to husbandmen, and went
into a far country for a long time.
10 And at the season he sent a
servant to the husbandmen, that
they should give him of the fruit
of the vineyard: but the husband-
men beat him, and sent *him* away
empty.
11 And again he sent another
servant: and they beat him also,
and entreated *him* shamefully, and
sent *him* away empty.
12 And again he sent a third:
and they wounded him also, and
cast *him* out.
13 Then said the lord of the vine-
yard, What shall I do? I will
send my beloved son: it may be
they will reverence *him* when they
see him.
14 But when the husbandmen
saw him, they reasoned among

darai? arba: kas tau davė tą
mačį?
3 Bet jis atsakė ir tarė jiems: ir
aš jus vieną žodį klausiu, sakykit
man:
4 Krikštas Jono, ar tas iš dan-
gaus, ar iš žmonių buvo?
5 Bet jie mislijo savyje tarydami:
jei sakome: iš dangaus, tai jis sa-
kys: kamgi jus jam ne tikėjote?

6 Bet jei sakome: iš žmonių, tai
visi žmonės mus akmenimis žudys;
nės jie už tikrą tiesą laiko, Joną
praraką esantį.
7 Ir jie atsakė, jie ne žiną, iš
kur jis esąs.
8 Ir Jėzus tarė jiems: tai ir aš
jums ne sakau, iš kokios macies
aš tai darau.
9 Bet jis pradėjo žmonėms sa-
kyti šį prilyginimą: žmogus sodino
vynyčią, ir tą išdavė vynyčinin-
kams, ir iškeliavo ilgą čėsą.

10 Ir savo čėsu vieną berną nu-
siuntė pas vynyčininkus, kad jam
duotų vynyčios vaisių. Bet vy-
nyčininkai jį nuplakę tuščią iš-
leido.

11 Ir ant to jis dar kitą tarną
nusiuntė; bet jie ir tą nuplakę
apgėdino ir tuščią išleido.

12 Ir ant to jis nusiuntė trečią;
bet jie ir tą sužeidę išstumė lau-
kan.
13 Tai tarė vynyčios ponas: ką
veiksu? aš siųsu savo mieląjį su-
nų; rasi tą išvydę bijosis.

14 Bet vynyčininkai, sunų pamatę,
dumojo patys savyje, tarydami:

themselves, saying, This is the heir: come, let us kill him, that the inheritance may be our's.
15 So they cast him out of the vineyard, and killed *him*. What therefore shall the lord of the vineyard do unto them?
16 He shall come and destroy these husbandmen, and shall give the vineyard to others. And when they heard it, they said, God forbid.
17 And he beheld them, and said, What is this then that is written, The stone which the builders rejected, the same is become the head of the corner?
18 Whosoever shall fall upon that stone shall be broken; but on whomsoever it shall fall, it will grind him to powder.
19 ¶ And the chief priests and the scribes the same hour sought to lay hands on him; and they feared the people: for they perceived that he had spoken this parable against them.
20 And they watched *him*, and sent forth spies, which should feign themselves just men, that they might take hold of his words, that so they might deliver him unto the power and authority of the governor.
21 And they asked him, saying, Master, we know that thou sayest and teachest rightly, neither acceptest thou the person *of any*, but teachest the way of God truly:
22 Is it lawful for us to give tribute unto Cæsar, or no?
23 But he perceived their craftiness, and said unto them, Why tempt ye me?

tai yra tėvonis, eikim ir jį užmuškim, kad tėviškė mums tektų.
15 Ir jie jį išstumę iš vynyčios. užmušė jį. Kągi vynyčios viešpats tiems darys?
16 Jis atėjęs tus vynyčininkus nužudys ir savo vynyčią kitiems išduos. Tai girdėję tarė jie: apsaugok Dieve!
17 Bet jis ant jų pažiurėjęs tarė: kasgi tai, kas parašyta yra: akmuo. budavonininkų išmestasis, kampiniu akmenimi pastojo.
18 Kas ant šito akmens puls, tas susikuls; bet ant kurio jis užpuls. tą jis sutrįs.
19 Ir vyriausieji kunįgai ir raštemokįtieji jėškojo. kaip jį nagan imtų tą pačią valandą, ir bijojosi žmonių; nėsa jie numanė. jį tus prilyginimus ant jų sakiusį.
20 Ir jie tykojo ant jo ir išsiuntė tykojančių, kurie dėtis turėjo. buk esą teisus. kad jį kalboje sugautų. jeib jį paduoti galėtų vyriausybei ir valei valdono.
21 Ir jie klausdami jo tarė: Mokįtojau, mes žinome, tavę teisiai kalbantį ir mokinantį. ir ne atbojantį nei šokio, nei tokio žmogaus, bet Dievo kelią pagal teisybę mokinantį.
22 Ar mums valia, ciecoriui čyžę duoti, ar ne?
23 Bet jis numanydamas jų buklystę. tarė jiems: ką gundote jus manę?

24 Shew me a penny. Whose image and superscription hath it? They answered and said, Cæsar's.

25 And he said unto them, Render therefore unto Cæsar the things which be Cæsar's, and unto God the things which be God's.

26 And they could not take hold of his words before the people: and they marvelled at his answer, and held their peace.

27 ¶ Then came to *him* certain of the Sadducees, which deny that there is any resurrection; and they asked him,

28 Saying, Master, Moses wrote unto us, If any man's brother die, having a wife, and he die without children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.

29 There were therefore seven brethren: and the first took a wife, and died without children.

30 And the second took her to wife, and he died childless.

31 And the third took her; and in like manner the seven also: and they left no children, and died.

32 Last of all the woman died also.

33 Therefore in the resurrection whose wife of them is she? for seven had her to wife.

34 And Jesus answering said unto them, The children of this world marry, and are given in marriage:

35 But they which shall be accounted worthy to obtain that world, and the resurrection from the dead, neither marry, nor are given in marriage:

24 Parodykite man gražį, kieno jis paveikslą ir užrašą tur? jie atsakydami tarė: ciecoriaus.

25 Bet jis tarė jiems: taigi duokite ciecoriui, kas ciecoriaus, ir Dievui, kas Dievo.

26 Ir jie ne galėjo jo žodį peikti po akių žmonių, ir dyvijosi jo atsakymo ir tylėjo.

27 Tai priėję jį keli Saducėušiai, kurie sako, n'esant prisikėlimo, klausė jo,

28 Tarydami: Mokįtojau, Maižėšius mums parašė, jei kieno brolis miršta, turėdamas pačią, ir miršta be vaikų, tai tur jo brolis tą moteriškę paimti ir savo broliui vaikų prikelti.

29 Taigi buvo septyni broliai. Pirmasis vedė pačią ir numirė be vaikų.

30 Ir antrasis tą moteriškę vedė ir taipojau numirė be vaikų.

31 Ir trečiasis ją vedė. Taipojau nuolatai visi septyni, ir nei jokių vaikų ne palikdami, numirė.

32 Paskiaus po visų numirė ir ta moteriškė.

33 Taigi prisikėlime, kieno ji bus pati tų visų? nės visi septyni ją buvo per pačią turėję.

34 Ir Jėzus atsakydamas tarė jiems: vaikai šio svieto veda ir teka;

35 Bet kurie verti bus, aną amžią įgyti ir prisikėlimą iš numirusiųjų, tie nei ves, nei tekės.

36 Neither can they die any more: for they are equal unto the angels; and are the children of God, being the children of the resurrection.

36 Nės jie toliaus niekados ne gal mirti; nės jie angielams lygus ir Dievo vaikai, kadangi jie yra vaikai prisikėlimo.

37 Now that the dead are raised, even Moses shewed at the bush, when he called the Lord the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob.

37 Bet numirusiuosius prisikelsiant, ir Maižėšius yra paženklinęs prie krumo, kad jis Viešpatį vadina Dievu Abraomo ir Dievu Izaoko ir Dievu Jokubo.

38 For he is not a God of the dead, but of the living: for all live unto him.

38 Bet Dievas ne numirusiųjų, bet gyvųjų Dievas; nės visi jam gyvi.

39 ¶ Then certain of the scribes answering said, Master, thou hast well said.

39 Tai atsakydami keli raštemokįtųjų tarė: Mokįtojau, tu gerai atsakei.

40 And after that they durst not ask him any *question at all*.

40 Ir jie jo toliaus nieko ne drįso klausti.

41 And he said unto them, How say they that Christ is David's son?

41 Bet jis tarė jiems: kaipogi sako jie, Kristų esantį sunų Dovido?

42 And David himself saith in the book of Psalms, The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand,

42 O jis pats, Dovidas, sako psalmų knygose: „Viešpats sakė mano Viešpačiui: sėskis po mano dešinės,

43 Till I make thine enemies thy footstool.

43 Iki padėsu tavo neprietelius suoleliu tavo kojų."

44 David therefore calleth him Lord, how is he then his son?

44 Dovidas jį vadina Viešpatimi, kaipgi jis yra jo sunus?

45 ¶ Then in the audience of all the people he said unto his disciples.

45 Bet visiems žmonėms besiklausant, sakė jis savo mokįtiniams:

46 Beware of the scribes, which desire to walk in long robes, and love greetings in the markets, and the highest seats in the synagogues, and the chief rooms at feasts;

46 Saugokitės raštemokįtųjų, kurie meilija vaikščioti ilgais rubais, ir mielai sveikindinasi ant turgaus, ir myl sėdėti vyriausioje vietoje mokyklose ir už stalo;

47 Which devour widows' houses, and for a shew make long prayers: the same shall receive greater damnation.

47 Jie suėda našlių namus, ir sakosi ilgas maldas meldžią; tie juo didesnį gaus pražudymą.

CHAPTER XXI.

AND he looked up, and saw the rich men casting their gifts into the treasury.

2 And he saw also a certain poor widow casting in thither two mites.

3 And he said, Of a truth I say unto you, that this poor widow hath cast in more than they all:

4 For all these have of their abundance cast in unto the offerings of God: but she of her penury hath cast in all the living that she had.

5 ¶ And as some spake of the temple, how it was adorned with goodly stones and gifts, he said,

6 *As for* these things which ye behold, the days will come, in the which there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down.

7 And they asked him, saying, Master, but when shall these things be? and what sign *will there be* when these things shall come to pass?

8 And he said, Take heed that ye be not deceived: for many shall come in my name, saying, I am *Christ;* and the time draweth near: go ye not therefore after them.

9 But when ye shall hear of wars and commotions, be not terrified: for these things must first come to pass; but the end *is* not by and by.

10 Then said he unto them, Nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom:

11 And great earthquakes shall

PERSKYRIMAS XXI.

BET jis akis pakėlęs, išvydo bagotuosius, kaip jie savo dovanas įmetė į bažnyčios skrynę.

2 Ale jis ir pamatė vargdienę našlę įmetant du mažu pinįgėliu.

3 Ir jis tarė; iš tiesos sakau jums: ši biednoji našlė daugiaus už juos visus įdėjo.

4 Nėsa šie visi iš savo apsto įdėjo dovanai Dievo; bet ji nuo savo ubagystės visą savo išlaikymą, ką turėjo, įdėjo.

5 Ir keliems kalbant apie bažnyčią, tą gražiais ir brangiais akmenimis išgrožintą esant, tarė jis:

6 Ateis tas čėsas, kuriame to viso. ką regite, nei akmuo ant akmens ne bus paliktas ne pargriautas.

7 Bet jie klausė jo, tarydami: Mokįtojau, kuočės tai bus? ir kas yra ženklas, kada tai nusiduos?

8 Bet jis tarė: saugokitės, ne susiklastuodįkitės. Nės daug mano vardan ateis, sakydami, manę tą esantį, ir čėsą prisiartinusį. Ne sekite juos.

9 Bet kad išgirsite karus ir maištus, tai ne nusigąskite; nės tai pirma tur nusiduoti; bet galas dar taip veikiai niera.

10 Tai jis tarė jiems: žmonės sukils prieš žmones, ir karalystė prieš karalystę;

11 Ir didi žemės drebėjimai bus

be in divers places, and famines,
and pestilences : and fearful sights
and great signs shall there be
from heaven.
12 But before all these, they shall
lay their hands on you, and persecute *you*, delivering *you* up to
the synagogues, and into prisons,
being brought before kings and
rulers for my name's sake.
13 And it shall turn to you for a
testimony.
14 Settle *it* therefore in your
hearts, not to meditate before
what ye shall answer :
15 For I will give you a mouth
and wisdom, which all your adversaries shall not be able to gainsay
nor resist.
16 And ye shall be betrayed
both by parents, and brethren, and
kinsfolks, and friends; and *some*
of you shall they cause to be put
to death.
17 And ye shall be hated of all
men for my name's sake.
18 But there shall not an hair of
your head perish.
19 In your patience possess ye
your souls.
20 And when ye shall see Jerusalem compassed with armies,
then know that the desolation
thereof is nigh.
21 Then let them which are in
Judæa flee to the mountains; and
let them which are in the midst of
it depart out; and let not them
that are in the countries enter
thereinto.
22 For these be the days of vengeance, that all things which are
written may be fulfilled.
23 But woe unto them that are
with child, and to them that give

šen ir ten, badai ir marai, ir išgąsčiai ir didi ženklai nuo dangaus nusiduos.
12 Bet pirm to viso jie ant jųsų
savo rankas dės ir persekinės, ir
jus į savo mokyklas ir kalėjimus
paduos, ir pas karalius ir pas
kunįgaikščius ves, dėl mano vardo.
13 Bet toktai nusiduos jums ant
liudymo.
14 Taigi dabar dėkitės į savo
širdis, kad nesirupintumbitės, kaip
jums reiksiant atsikalbėti.
15 Nės aš jums burną ir išmintį
duosu, kuriai ne galės prieštarauti,
nei atsistengti visi jųsų priešininkai.
16 Bet jus busite paduoti nuo
gimdytojų, brolių, genčių ir prietelių, ir jie kelis jųsų užmuš.
17 Ir jus busite visų ne apkenčiami dėl mano vardo.
18 Ir nei plaukas nuo jųsų galvos
ne turės prapulti.
19 Kantrume ramdykite savo dušias.
20 Bet kad išvysite Jėruzalę vaisku apstotą, tai supraskite, prisiartinusį jos išpustijimą.
21 Tada, kas Judėoje yra, tas te
bėga ant kalnų, ir kas tos viduryje yra, tas šalin te atstoja, ir
kas ant lauko yra, tas te ne ateiti
į vidų.
22 Nės tai yra dienos atkeršijimo,
kad vislab išsipildytų, kas parašyta
yra.
23 Bet bėda nėščioms ir žindinančioms tose dienose; nės didis

suck, in those days! for there shall
be great distress in the land, and
wrath upon this people.
24 And they shall fall by the
edge of the sword, and shall be led
away captive into all nations:
and Jerusalem shall be trodden
down of the Gentiles, until the
times of the Gentiles be fulfilled.
25 ¶ And there shall be signs
in the sun, and in the moon,
and in the stars; and upon the
earth distress of nations, with
perplexity; the sea and the waves
roaring;
26 Men's hearts failing them for
fear, and for looking after those
things which are coming on the
earth: for the powers of heaven
shall be shaken.
27 And then shall they see the
Son of man coming in a cloud
with power and great glory.
28 And when these things begin
to come to pass, then look up, and
lift up your heads; for your re-
demption draweth nigh.
29 And he spake to them a para-
ble; Behold the fig tree, and all
the trees;
30 When they now shoot forth,
ye see and know of your own
selves that summer is now nigh at
hand.
31 So likewise ye, when ye see
these things come to pass, know
ye that the kingdom of God is
nigh at hand.
32 Verily I say unto you, This
generation shall not pass away,
till all be fulfilled.
33 Heaven and earth shall pass
away: but my words shall not
pass away.
34 ¶ And take heed to your-

vargas bus ant žemės, ir kerštas
ant šių žmonių.

24 Ir jie puls per ašmenį kardo,
ir juos sugautus ves tarp visų
žmonių; ir Jėruzalė bus pagonų
sumindžiota, ikikol pagonų čėsas
išsipildys.

25 Ir bus ženklai ant saulės ir
mėnesio ir žvaigždžių, ir žmonėms
ant žemės baugu bus, ir jie kone
nusimįs, užiant jurėms ir vilnims
jurių.

26 Ir žmonės apalps iš baimės
ir laukimo tų daiktų, ateisiančiųjų
ant žemės; nės ir tvirtybės dangaus
pasijudįs.

27 Ir tada jie išvys žmogaus Sunų,
ateinantį debesyje su dide mace ir
šlove.
28 Bet prasidedant tai nusiduoti,
žiurėkite aukštyn, ir pakelkite savo
galvas, todėl. kad prisiartina jųsų
atpirkimas (išvalnijimas).
29 Ir jis sakė jiems prilyginimą:
žiurėkite į pygų medį ir į visus
kitus medžius;
30 Kad jie jau sprogsta, tai regite
ant jų ir numanote, vasarą jau
arti esant.

31. Taipo ir jus, regėdami, tai
vislab prasidedant, žinokite, arti
esančią Dievo karalystę.

32 Iš tiesos sakau jums: ne su-
gaiš ta giminė, iki tam visam nu-
siduodant.
33 Dangus ir žemė sugaiš, bet
mano žodžiai ne sugaiš.

34 Bet saugokitės, idant jųsų

selves, lest at any time your hearts be overcharged with surfeiting, and drunkenness, and cares of this life, and *so* that day come upon you unawares.
35 For as a snare shall it come on all them that dwell on the face of the whole earth.
36 Watch ye therefore, and pray always, that ye may be accounted worthy to escape all these things that shall come to pass, and to stand before the Son of man.
37 And in the day time he was teaching in the temple; and at night he went out, and abode in the mount that is called *the mount* of Olives.
38 And all the people came early in the morning to him in the temple, for to hear him.

širdys ne butų apsunkintos apsirijimu ir girtavimu ir rupesčiais išlaikymo, ir umai pareitų ant jųsų tą diena;
35 Nės kaip žabangas ji ateis ant visų, ant žemės gyvenančiųjų.
36 Taigi budėkite visu čėsu ir melskitės, kad verti pastotumbite išvengti vislab tai, kas tur nusiduoti, ir stovėti po akių žmogaus Sunaus.
37 Ir jis dieną bažnyčioje mokino; ir nakčia laukan išeidamas pernakvojo pas alyvų kalną.
38 Ir visi žmonės anksti pasikėlė jopi, jo bažnyčioje klausyti.

CHAPTER XXII.

NOW the feast of unleavened bread drew nigh, which is called the Passover.
2 And the chief priests and scribes sought how they might kill him; for they feared the people.
3 ¶ Then entered Satan into Judas surnamed Iscariot, being of the number of the twelve.
4 And he went his way, and communed with the chief priests and captains, how he might betray him unto them.
5 And they were glad, and covenanted to give him money.
6 And he promised, and sought opportunity to betray him unto them in the absence of the multitude.
7 ¶ Then came the day of un-

PERSKYRIMAS XXII.

BET arti buvo šventė neraugintosios duonos, vadinama velykos.
2 Ir vyriausieji kunįgai bei raštemokįtieji jėškojo, kaip jie jį nužavintų; ir bijojosi žmonių.
3 Bet šėtonas buvo įėjęs į Judošių, vadinamą Iškariotą, kurs iš skaitliaus anų dvylika buvo.
4 Tas nuėjęs kalbėjo su vyriausiaisiais kunįgais ir su vyresniaisiais, kaip jis jį norįs jiems paduoti.
5 Ir jie prasidžiugo ir pasižadėjo, jam pinįgų duoti.
6 Ir jis pasižadėjo ir tykojo progos, kad jį išduotų be maišto.
7 Bet jau atėjo diena nerauginto-

leavened bread, when the pass-
over must be killed.
8 And he sent Peter and John,
saying, Go and prepare us the
passover, that we may eat.
9 And they said unto him, Where
wilt thou that we prepare?
10 And he said unto them, Be-
hold, when ye are entered into the
city, there shall a man meet you,
bearing a pitcher of water; follow
him into the house where he
entereth in.
11 And ye shall say unto the
goodman of the house, The Master
saith unto thee, Where is the
guestchamber, where I shall eat
the passover with my disciples?
12 And he shall shew you a large
upper room furnished : there make
ready.
13 And they went, and found as
he had said unto them : and they
made ready the passover.
14 And when the hour was come,
he sat down, and the twelve
apostles with him.
15 And he said unto them, With
desire I have desired to eat this
passover with you before I suffer :
16 For I say unto you, I will
not any more eat thereof, until
it be fulfilled in the kingdom of
God.
17 And he took the cup, and gave
thanks, and said, Take this, and
divide *it* among yourselves :
18 For I say unto you, I will not
drink of the fruit of the vine, until
the kingdom of God shall come.
19 ¶ And he took bread, and gave
thanks, and brake *it*, and gave
unto them, saying, This is my
body which is given for you :
this do in remembrance of me.

sios duonos, kurioje reikėjo velykų
avinelį apieravoti.
8 Ir jis Petrą ir Joną siuntė ir tarė:
eikita ir pagatavykita mums ve-
lykų avinėlį, kad tą valgytumbime.
9 Bet jie tarė jam: kur nori, kad
tą pagatavytumbime?
10 Jis tarė jiems: štai, kad judu
į miestą įeisita, tai žmogus judu
sutiks, vandens izboną nešąs; se-
kita jį į tą butą, į kurį jis įeis,
11 Ir sakykita gaspadoriui: Mo-
kįtojis tau sakydina: kur yra gas-
pada, kurioje velykų avinėlį su
savo mokįtiniais valgyti galėčiau?
12 Ir jis jums didę išklotą svet-
lyčią parodys, čionai tą pagatavy-
kita.
13 Ir juodu nuėjusiu rado, kaip
jis jiemdviem buvo sakęs, ir paga-
tavijo velykų avinėlį.
14 Ir tai ádynai atėjus, jis pasi-
sėdo, ir dvylika apaštalai su juomi.
15 Ir jis tarė jiems: širdingai
geidžiau, tą velykų avinėlį su ju-
mis valgyti, pirm ne kaip kentėsu.
16 Nės aš sakau jums, kad aš
daugiaus to ne valgysu, ikikol iš-
pildyta bus karalystėje Dievo.
17 Ir ėmęs kyliką dėkavojo ir
tarė: imkite tą ir tarp savęs daly-
kitės;
18 Nėsa aš jums sakau: aš ne
gersu to vaisiaus vynmedžio, iki
ateinant karalystei Dievo.
19 Ir ėmęs duoną, dėkavojo ir
laužė ir davė jiems tą, sakydamas:
tai yra mano kunas, kurs už jus
duodamas; tai darykite ant mano
atsiminimo.

20 Likewise also the cup after supper, saying, This cup *is* the new testament in my blood, which is shed for you.

21 ¶ But, behold, the hand of him that betrayeth me *is* with me on the table.

22 And truly the Son of man goeth, as it was determined : but woe unto that man by whom he is betrayed!

23 And they began to enquire among themselves, which of them it was that should do this thing.

24 ¶ And there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest.

25 And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them; and they that exercise authority upon them are called benefactors.

26 But ye *shall* not *be* so : but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve.

27 For whether *is* greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? *is* not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth.

28 Ye are they which have continued with me in my temptations.

29 And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me;

30 That ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones judging the twelve tribes of Israel.

31 ¶ And the Lord said, Simon, Simon, behold, Satan hath desired *to have* you, that he may sift *you* as wheat :

20 Šitokiujau budu ir kyliką po vakarienės, sakydamas: tasai kylikas yra naujasis Testamentas mano krauje, kurs už jus praliejamas.

21 Tačiau štai, ranka mano išdavėjo yra su manimi už stalo.

22 Ir tiesa, žmogaus Sunus nueiti, kaip paskirta yra; bet bėda tam žmogui, per kurį jis išduodamas!

23 Ir jie pradėjo tarp savęs klausinėtis, kursaigi ben tas esąs, kurs tai darysiąs.

24 O ir vaidas tarp jų radosi, kurs iš jų per didžiausįjį laikytinas esąs.

25 Bet jis tarė jiems: svietiškieji karaliai ponavoja, ir galingieji maloningais ponais vadinami.

26 Bet jus ne taipo; bet didžiausiasis tarp jųsų tur kaip jauniausiasis buti, ir vyriausiasis kaip tarnas.

27 Nėsa katras didesnis yra? ar tas, kurs už stalo sėd, arba tas, kurs tarnauja? ar ne taipo, kad tas, kurs už stalo sėd? bet aš esmi tarp jųsų, kaip tarnas.

28 Bet jus esate, kurie prie manęs mano pagundymuose iki galo pasilikote.

29 Ir aš jums karalystę paski su, kaip mano Tėvas ją man paskyręs esti,

30 Kad jus valgytumbite ir gertumbite už stalo mano karalystėje, ir ant sostų sėdėtumbite, sudydami dvylika giminių Izraėlio.

31 Bet Viešpats tarė: Simon, Simon, štai, šėtonas jųsų geidė, kad jus kaip kviečius sijotų.

32 But I have prayed for thee, that thy faith fail not: and when thou art converted, strengthen thy brethren.

33 And he said unto him, Lord, I am ready to go with thee, both into prison, and to death.

34 And he said, I tell thee, Peter, the cock shall not crow this day, before that thou shalt thrice deny that thou knowest me.

35 And he said unto them, When I sent you without purse, and scrip, and shoes, lacked ye any thing? And they said, Nothing.

36 Then said he unto them, But now, he that hath a purse, let him take *it*, and likewise *his* scrip: and he that hath no sword, let him sell his garment, and buy one.

37 For I say unto you, that this that is written must yet be accomplished in me, And he was reckoned among the transgressors: for the things concerning me have an end.

38 And they said, Lord, behold, here *are* two swords. And he said unto them, It is enough.

39 ¶ And he came out, and went, as he was wont, to the mount of Olives; and his disciples also followed him.

40 And when he was at the place, he said unto them, Pray that ye enter not into temptation.

41 And he was withdrawn from them about a stone's cast, and kneeled down, and prayed.

42 Saying, Father, if thou be willing, remove this cup from me: nevertheless not my will, but thine, be done.

32 Bet aš už tavę meldžiau, kad tavo tikėjimas ne liautųs; o kad tu kartunta busi prisivertęs, stiprink savo brolius.

33 Bet jis tarė jam: Viešpatie, aš gatavas esmi, su tavimi į kalėjimą ir į smertį eiti.

34 Bet jis tarė: Petrai, sakau tau: gaidys šiandien ne pragys, pirm ne kaip tu tris kartus busi užsigynęs, kad manęs ne pažįstąs.

35 Ir jis tarė jiems: kiek kartų aš jus išsiunčiau be mašnos, be tarbo ir be kurpių, bau ir kuočės ko pristokote? jie atsakė: niekad niekados.

36 Tai jis tarė jiems: bet dabar kas mašną tur, tas tą te imies, taipojau ir tarbą. Bet kurs ne tur, tas savo rubą te parduodie, ir te perkies kardą,

37 Nės aš sakau jums: ir tai dar tur išsipildyti, kas apie manę parašyta: jis tarp piktadėjų rokuotas. Nės kas apie manę parašyta, tur galą.

38 Bet jie sakė: Viešpatie, štai čionai du kardu. Bet jis tarė jiems: gana.

39 Ir jis išėjo pagal savo paprotį pas alyvų kalną. Bet jo mokįtiniai sekė jį iki tos vietos.

40 Ir tenai atėjęs, tarė jis jiems: melskitės, kad ne įpultumbite į pagundymą.

41 Ir jis nuo jų atsitraukė, taip apie akmens metimą, ir parsiklaupęs meldėsi,

42 Tarydamas: Tėve, jei nori, tai atimk šį kyliką nuo manęs, tačiau ne mano, bet tavo valė te nusiduoda.

43 And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him.

44 And being in an agony he prayed more earnestly: and his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground.

45 And when he rose up from prayer, and was come to his disciples, he found them sleeping for sorrow.

46 And said unto them, Why sleep ye? rise and pray, lest ye enter into temptation.

47 ¶ And while he yet spake, behold a multitude, and he that was called Judas, one of the twelve, went before them, and drew near unto Jesus to kiss him.

48 But Jesus said unto him, Judas, betrayest thou the Son of man with a kiss?

49 When they which were about him saw what would follow, they said unto him, Lord, shall we smite with the sword?

50 ¶ And one of them smote the servant of the high priest, and cut off his right ear.

51 And Jesus answered and said, Suffer ye thus far. And he touched his ear, and healed him.

52 Then Jesus said unto the chief priests, and captains of the temple, and the elders, which were come to him, Be ye come out, as against a thief, with swords and staves?

53 When I was daily with you in the temple, ye stretched forth no hands against me: but this is your hour, and the power of darkness.

54 ¶ Then took they him, and

43 Bet pasirodė jam angielas iš dangaus ir jį stiprino.

44 Ir nusidavė, kad jis su smerčiu ėmėsi ir meldėsi labiaus. Bet jo prakaitas pastojo kaip kraujo šlakai, tie puolė ant žemės.

45 Ir jis nuo maldos atsikėlęs pas savo mokįtinius atėjo, ir rado juos be miegančius iš smutkos;

46 Ir tarė jiems: ką miegate? kelkitės ir melskitės, kad į pagundymą ne įpultumbite.

47 Bet jam dar bekalbant, štai, pulkas; ir vienas iš tų dvylika, vadinamas Judošius, ėjo pirm jų ir artinosi prie Jėzaus, jį pabučiuoti.

48 Bet Jėzus tarė jam: Judošiau, ar žmogaus Sunų bučiavimu išduodi?

49 Bet kaip tai regėjo, kurie su juomi buvo, kas iš to busią, tarė jie jam: Viešpatie, ar kardu kirsime?

50 Ir vienas iš jų ištiko vyriausiojo kunįgo tarną, ir nukirto jam jo dešinę ausį.

51 Bet Jėzus atsakydamas tarė: te daro jie toliaus. Ir jo ausį pakrutinęs, išgydė jį.

52 Bet Jėzus tarė vyriausiemsiems kunįgams ir bažnyčios užveizdams bei vyresniemsiems, kurie prieš jį buvo išėję: jus kaip ant kokio razbaininko išėjote su kardais ir su kartimis.

53 Aš kas dieną pas jus bažnyčioje buvau, ir jus nei rankos prie manęs ne pridėjote. Bet šita yra jųsų valanda ir macis tamsybės.

54 Bet jie jį sugavę, vedė jį ir

led *him*, and brought him into the high priest's house. And Peter followed afar off.

55 And when they had kindled a fire in the midst of the hall, and were set down together, Peter sat down among them.

56 But a certain maid beheld him as he sat by the fire, and earnestly looked upon him, and said, This man was also with him.

57 And he denied him, saying, Woman, I know him not.

58 And after a little while another saw him, and said, Thou art also of them. And Peter said, Man, I am not.

59 And about the space of one hour after another confidently affirmed, saying, Of a truth this *fellow* also was with him: for he is a Galilæan.

60 And Peter said, Man, I know not what thou sayest. And immediately, while he yet spake, the cock crew.

61 And the Lord turned, and looked upon Peter. And Peter remembered the word of the Lord, how he had said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice.

62 And Peter went out, and wept bitterly.

63 ¶ And the men that held Jesus mocked him, and smote *him*.

64 And when they had blindfolded him, they struck him on the face, and asked him, saying, Prophesy, who is it that smote thee?

65 And many other things blasphemously spake they against him.

66 ¶ And as soon as it was day,

įvedė jį į namus vyriausiojo kunįgo. Bet Petras sekė jį iš tolo.

55 Tai jie ugnį viduje paločiaus sukurė ir susėdo, ir Petras sėdosi tarp jų.

56 Tai merga jį prie šviesos sėdint pamatė, ir į jį žiurėdama tarė: ir šis su juomi drauge buvo.

57 Bet jis jo užsigynė ir tarė: moterišk, aš jo ne pažįstu.

58 Ir po mažos valandos kits jį pamatęs tarė: ir tu esi tų vienas. Bet Petras tarė: žmogau, aš tai ne esmi.

59 Ir po valandos, kaip po adynos, kitas tai patvirtino ir tarė: iš tiesos, ir šis su juomi drauge buvo, nės jis Galilėiškis.

60 Bet Petras tarė: žmogau, aš ne žinau, ką tu sakai. Ir tuojaus, jam dar bekalbant, gaidys pragydo.

61 Ir Viešpats atsigręžęs, į Petrą pažiurėjo. Ir Petras žodžių Viešpaties atsiminė, kurius jis jam buvo sakęs: pirm ne kaip gaidys pragys, tu manęs tris kartus užsigįsi.

62 Ir Petras išėjęs graudžiai nusiverkė.

63 Bet vyrai, kurie Jėzų laikė, jį išjuokė ir mušė jį,

64 Apdengė jį ir mušė jį į jo veidą, ir klausdami jį, tarė: mįk, kas tavę mušė?

65 Ir daug kitų bluznijimų jie prieš jį kalbėjo.

66 Ir išauštant susirinko vyres-

the elders of the people and the chief priests and the scribes came together, and led him into their council, saying,
67 Art thou the Christ? tell us. And he said unto them, If I tell you, ye will not believe :
68 And if I also ask *you*, ye will not answer me, nor let *me* go.
69 Hereafter shall the Son of man sit on the right hand of the power of God.
70 Then said they all, Art thou then the Son of God? And he said unto them, Ye say that I am.
71 And they said, What need we any further witness? for we ourselves have heard of his own mouth.

CHAPTER XXIII.

AND the whole multitude of them arose, and led him unto Pilate.
2 And they began to accuse him, saying, We found this *fellow* perverting the nation, and forbidding to give tribute to Cæsar, saying that he himself is Christ a King.
3 And Pilate asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And he answered him and said, Thou sayest *it*.
4 Then said Pilate to the chief priests and *to* the people, I find no fault in this man.
5 And they were the more fierce, saying, He stirreth up the people, teaching throughout all Jewry, beginning from Galilee to this place.
6 When Pilate heard of Galilee, he asked whether the man were a Galilæan.

nieji žmonių, vyriausieji kunįgai ir raštemokįtieji, ir užvedė jį aukštyn po akių jų rotos,
67 Ir tarė: ar tu Kristus? sakyk mums. Bet jis tarė jiems: jei aš jums sakau, tai jus ne vierijate;
68 Bet jei klausiu, tai ne atsakote, o tačiau manę ne paleidžiate.
69 Todėl iš šio čėso žmogaus Sunus po dešinės stiprybės Dievo sėdės.
70 Tai visi sakė: argi tu Dievo Sunus esi? Jis tarė jiems: jus sakote, nėsa aš tas esmi.
71 Bet jie tarė: ko be privalome daugiaus liudymų? patys tai iš jo burnos girdėjome.

PERSKYRIMAS XXIII.

IR visas pulkas kėlęsi, jį pas Pilotą nuvedė;
2 Ir pradėjo jį apskųsti ir tarė: mes šį išrandame, žmones išklaidinantį, ir uždraudžiantį, ciecoriui mežlavą duoti, ir besisakantį, buk jis esąs Kristus, karalius.
3 Bet Pilotas klausė jo, tarydamas: ar tu Žydų karalius? Jis atsakydamas tarė jam: tu sakai.
4 Pilotas tarė vyriausiemsiems kunįgams ir žmonėms: aš nei jokio priežasties ant šio žmogaus ne randu.
5 Bet jie toliaus priskundė ir tarė: jis žmones tuomi sujudino, kad jis šen bei ten visoje Judėos žemėje mokino, pradėjęs Galilėoje iki čionai.
6 Bet išgirdęs Pilotas Galilėą primenant, klausė jis, bau jis iš Galilėos esąs.

7 And as soon as he knew that he belonged unto Herod's jurisdiction, he sent him to Herod, who himself also was at Jerusalem at that time.

8 ¶ And when Herod saw Jesus, he was exceeding glad: for he was desirous to see him of a long *season*, because he had heard many things of him; and he hoped to have seen some miracle done by him.

9 Then he questioned with him in many words; but he answered him nothing.

10 And the chief priests and scribes stood and vehemently accused him.

11 And Herod with his men of war set him at nought, and mocked *him*, and arrayed him in a gorgeous robe, and sent him again to Pilate.

12 ¶ And the same day Pilate and Herod were made friends together: for before they were at enmity between themselves.

13 ¶ And Pilate, when he had called together the chief priests and the rulers and the people,

14 Said unto them, Ye have brought this man unto me, as one that perverteth the people: and, behold, I, having examined *him* before you, have found no fault in this man touching those things whereof ye accuse him:

15 No, nor yet Herod: for I sent you to him; and, lo, nothing worthy of death is done unto him.

16 I will therefore chastise him, and release *him*.

17 (For of necessity he must release one unto them at the feast.)

18 And they cried out all at once,

7 Ir girdėjęs, jį iš po Erodo vyriausybės esantį, nusiuntė jį pas Erodą, kurs tose dienose taipojau Jėruzalėje buvo.

8 Bet Erodas, Jėzų išvydęs, prasidžiugo; nės jis jau seniai jį buvo meilijęs matyti; nės jis daug apie jį buvo girdėjęs ir tikėjosi, kokį ženklą nuog jo regėsiąs.

9 Ir jis visokių daiktų jo klausė; bet jis jam nieko ne atsakė.

10 Bet vyriausieji kunįgai ir raštemokįtieji stovėjo ir jį sunkiai apskundė.

11 Ale Erodas su savo tarnais išjuokė ir išgėdino jį, apvilko jį baltu rubu, ir jį vėl atgalios pas Pilotą nusiuntė.

12 Tą dieną Pilotas bei Erodas prieteliais pastojo; nės pirm to juodu su kits kitu ne sutiko.

13 Bet Pilotas suvadinęs vyriausiuosius kunįgus ir vyresniuosius bei žmones,

14 Tarė jiems: jus šį žmogų pas manę atvedėte, buk jis žmones atkreipiąs; ir štai, aš jį po jųsų akių išklausinėjau, ir tų daiktų nieko ant to zmogaus ne randu, kurių dėlei jus jį kaltinate;

15 O Erodas taipojau ne; nės aš jus pas jį nusiunčiau; ir štai, nieko ant jo nieraišrodyta, kas smerties vertabutų.

16 Todėl aš jį nuplakdįsu ir paleisu.

17 Nės jis turėjo jiems pagal šventės paprotį vieną kalinį išduoti.

18 Tai šaukė visas pulkas, ir tarė:

saying, Away with this *man*, and
release unto us Barabbas:
19 (Who for a certain sedition
made in the city, and for murder,
was cast into prison.)
20 Pilate therefore, willing to release Jesus, spake again to them.
21 But they cried, saying, Crucify
him, crucify him.
22 And he said unto them the
third time, Why, what evil hath
he done? I have found no cause
of death in him: I will therefore
chastise him, and let *him* go.
23 And they were instant with
loud voices, requiring that he
might be crucified. And the
voices of them and of the chief
priests prevailed.
24 And Pilate gave sentence that
it should be as they required.
25 And he released unto them
him that for sedition and murder
was cast into prison, whom they
had desired: but he delivered
Jesus to their will.
26 And as they led him away,
they laid hold upon one Simon,
a Cyrenian, coming out of the
country, and on him they laid the
cross, that he might bear *it* after
Jesus.
27 ¶ And there followed him a
great company of people, and of
women, which also bewailed and
lamented him.
28 But Jesus turning unto them
said, Daughters of Jerusalem,
weep not for me, but weep for
yourselves, and for your children.
29 For, behold, the days are
coming, in the which they shall
say, Blessed *are* the barren, and
the wombs that never bare, and
the paps which never gave suck.

šalin su šiuomi, ir paleisk mums
Barabošių,
19 Kurs dėl maišto, mieste nusidavusio, ir razbajystės dėlei į kalėjimą buvo įmestas.
20 Tai Pilotas vėl jiems kalbėjo,
norėdamas Jėzų paleisti.
21 Bet jie šaukė ir tarė: nukryžiavok, nukryžiavok jį!
22 Ir jis trečiu kartu tarė jiems:
kągi šis pikto padaręs? aš nei jokio smerties priežasties ant jo ne
randu, todėl aš jį nukoravojęs paleisu.
23 Bet jie klapatijo jį didžiu
šauksmu ir prašė, kad butų nukryžiavotas. Ir jų bei vyresniųjų
kunįgų šauksmas viršų gavo.
24 Ir Pilotas pasudijo, kad jiems,
kaip prašė, nusiduotų;
25 Ir paleido tą, kurs maišto ir
razbajystės dėlei į kalėjimą buvo
įmestas, kurio jie prašė; bet Jėzų
jų valei padavė.
26 Ir kaip jie jį nuvedė, sugriebė jie vieną iš Cyrėn os, vardu
Simoną, kurs iš lauko parėjo, ir
uždėjo kryžių ant jo, kad jis tą
Jėzui paskui neštų.
27 Bet sekė jį didis pulkas žmonių bei moterų; tos apguodė ir
apverkė jį.
28 Bet Jėzus atsigręžęs tarė joms:
jus dukters Jėruzalės, ne apverkite
manę, bet apverkite savę pačias ir
savo vaikus.
29 Nės štai, ateis tas čėsas, kuriame sakys: išganytos yra nevaisingosios, ir žyvatai, kurie ne pagimdė, ir krutys, kurios ne žindinusios.

30 Then shall they begin to say to the mountains, Fall on us; and to the hills, Cover us.
31 For if they do these things in a green tree, what shall be done in the dry?
32 And there were also two other, malefactors, led with him to be put to death.
33 And when they were come to the place, which is called Calvary, there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left.
34 ¶ Then said Jesus, Father, forgive them; for they know not what they do. And they parted his raiment, and cast lots.
35 And the people stood beholding. And the rulers also with them derided *him*, saying, He saved others; let him save himself, if he be Christ, the chosen of God.
36 And the soldiers also mocked him, coming to him, and offering him vinegar,
37 And saying, If thou be the king of the Jews, save thyself.
38 And a superscription also was written over him in letters of Greek, and Latin, and Hebrew, THIS IS THE KING OF THE JEWS.
39 ¶ And one of the malefactors which were hanged railed on him, saying, If thou be Christ, save thyself and us.
40 But the other answering rebuked him, saying, Dost not thou fear God, seeing thou art in the same condemnation?
41 And we indeed justly; for we receive the due reward of our

30 Tada pradės jie sakyti kalnams: griukite ant musų! ir kaukaroms: apdengkite mus!
31 Nės jei tai daroma žaliam medžiui, kas bus sausam?
32 Bet buvo taipojau išvestu kitu du piktadėju, kad su juomi butų nužavintu.
33 Ir kaip jie į tą vietą atėjo, vadinamą lavongalvių vieta, nukryžiavojo jį ir piktadėjudu su juomi, vieną po dešinės, antrąjį po kairės.
34 Bet Jėzus tarė: Tėve, atleisk jiems; nės jie ne žino, ką darą. Ir jie persidalijo jo rubus ir burtą ant tų metė.
35 Ir žmonės stovėjo ir žiurėjo. Ir vyresnieji su jais išjuokė jį, tarydami: jis kitus gelbėjo, te gelbtis pats savę, jei jis Kristus, Dievo išrinktasis.
36 Taipojau išjuokė jį ir kareiviai, ir atėję pas jį, atnešė jam uksuoso,
37 Ir tarė: jei tu Żydų karalius, tai gelbėkis pats savę.
38 Buvo taipojau viršuje jo galvos užrašas, rašytas Grykišku, Lotynišku ir Żydišku raštu: Tas žydų karalius.
39 Bet piktadėjų vienas, iš tųdviejų, kuriuodu buvo pakabintu, bluznijo jį ir tarė: jei tu esi Kristus, tai savę ir mudu gelbėk.
40 Tai atsakydamas antrasis, išbarė jį ir tarė: o ir tu nesibijaisi Dievo, kursai tačiau tam patime pražudyme esi?
41 Ir tiesa, mudu vertai tame esva; nėsa mudu gaunava, ko mu-

deeds: but this man hath done
nothing amiss.
42 And he said unto Jesus, Lord,
remember me when thou comest
into thy kingdom.
43 And Jesus said unto him,
Verily I say unto thee, To day
shalt thou be with me in paradise.
44 And it was about the sixth
hour, and there was a darkness
over all the earth until the ninth
hour.
45 And the sun was darkened,
and the veil of the temple was rent
in the midst.
46 ¶ And when Jesus had cried
with a loud voice, he said, Father,
into thy hands I commend my
spirit: and having said thus, he
gave up the ghost.
47 Now when the centurion saw
what was done, he glorified God,
saying, Certainly this was a right-
eous man.
48 And all the people that came
together to that sight, beholding
the things which were done, smote
their breasts, and returned.
49 And all his acquaintance, and
the women that followed him
from Galilee, stood afar off, be-
holding these things.
50 ¶ And, behold, *there was* a
man named Joseph, a counsellor;
and he was a good man, and a
just:
51 (The same had not consented
to the counsel and deed of them;)
he was of Arimathæa, a city of
the Jews: who also himself
waited for the kingdom of God.
52 This *man* went unto Pilate,
and begged the body of Jesus.
53 And he took it down, and
wrapped it in linen, and laid it in

dviejų darbai verti yra; bet šis
nieko pikto ne daręs.
42 Ir tarė Jėzui: Viešpatie, atsi-
mink manęs, kad į savo karalystę
pareisi.
43 Ir Jėzus tarė jam: iš tiesos
sakau tau, šiandien busi su mani-
mi rojuje.
44 Ir buvo šeštoji valanda, ir sto-
josi aptemimas ant visos žemės iki
devintosios valandos.

45 Ir saulė pametė savo šviesybę,
ir užkaba bažnyčioje pusiau per-
drisko.
46 Ir Jėzus šaukė didžiu balsu
ir tarė: Tėve, aš paduomi savo
dvasę į tavo rankas. Ir tai taręs,
išleido jis savo dvasę..

47 Bet vyresnysis kareivių, regė-
damas, kas nusidavė, garbino Dievą
ir tarė: tikrai, tas yra nobažnas žmo-
gus buvęs.
48 Ir visi žmonės, kurie čia buvo
ir tai regėjo, matydami, kas nusi-
davė, mušės į savo krutinę ir at-
galios sugrįžo.
49 Bet visi jo gentys stovėjo iš
tolo, o ir moters, kurios iš Gali-
lėos jį buvo sekusios, ir matė vis-
lab tai.
50 Ir štai, vyras, vardu Juozė-
pas, rotponis, tas buvo geras, viež-
lybas vyras;

51 (Tas ne buvo pritaręs jų susi-
tarimui ir darymui; tas buvo iš
Arimatios, Žydų miesto;) kurs tai-
pojau lauke karalystės Dievo.

52 Tas nuėjęs pas Pilotą, meldė
Jėzaus lavono.
53 Ir nuėmęs tą, įvyniojo jį į
drobę, ir įdėjo jį į iškaltą kapą,

a sepulchre that was hewn in stone, wherein never man before was laid.
54 And that day was the preparation, and the sabbath drew on.
55 And the women also, which came with him from Galilee, followed after, and beheld the sepulchre, and how his body was laid.
56 And they returned, and prepared spices and ointments; and rested the sabbath day according to the commandment.

CHAPTER XXIV.

NOW upon the first *day* of the week, very early in the morning, they came unto the sepulchre, bringing the spices which they had prepared, and certain *others* with them.
2 And they found the stone rolled away from the sepulchre.
3 And they entered in, and found not the body of the Lord Jesus.
4 And it came to pass, as they were much perplexed thereabout, behold, two men stood by them in shining garments:
5 And as they were afraid, and bowed down *their* faces to the earth, they said unto them, Why seek ye the living among the dead?
6 He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,
7 Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.
8 And they remembered his words,

kuriame niekados nei vienas ne buvo gulėjęs.
54 Ir buvo diena prigatavijimo, ir sabata prasidėjo.
55 Bet moters paskui sekė, kurios su juomi iš Galilėos buvo atėjusios, ir kapą apžiurėjo, ir kaip jo kunas buvo padėtas.
56 Bet jos sugrįžusios žolių bei moščių pagatavijo; ir per sabatą jos pagal zokaną buvo tykoje.

PERSKYRIMAS XXIV.

BET pirmąją dieną sabatų (t. e. nedėlės) labai anksti atėjo jos pas kapą ir atsinešė žoles, jų pagatavytasias, ir kelios su jomis.
2 Bet jos rado akmenį atristą nuo kapo.
3 Ir įėjusios kuno Viešpaties Jėzaus ne rado.
4 Ir joms apie tai besirupinant, štai, du vyru žibančiuose rubuose prie jų priėjo.
5 Ir jos nusigandusios savo akis žemyn nuleido. Tai juodu tarė joms: ką jus gyvąjį prie numirusiųjų jėškot?
6 Niera jo čionai, jis kėlėsi. Minėkite to, kaip jis jums sakęs, dar Galilėoje budamas,
7 Tarydamas: žmogaus Sunus tur paduotas buti į rankas griekininkų, ir nukryžiavotas, ir trečiąją dieną prisikelti.
8 Ir jos atsiminė jo žodžių.

9 And returned from the sepul-
chre, and told all these things
unto the eleven, and to all the
rest.
10 It was Mary Magdalene, and
Joanna, and Mary *the mother* of
James, and other *women that
were* with them, which told these
things unto the apostles.
11 And their words seemed to
them as idle tales, and they be-
lieved them not.
12 Then arose Peter, and ran
unto the sepulchre; and stooping
down, he beheld the linen clothes
laid by themselves, and departed.
wondering in himself at that
which was come to pass.
13 ¶ And, behold, two of them
went that same day to a village
called Emmaus, which was from
Jerusalem *about* threescore fur-
longs.
14 And they talked together of all
these things which had happened.
15 And it came to pass, that.
while they communed *together* and
reasoned, Jesus himself drew near,
and went with them.
16 But their eyes were holden
that they should not know him.
17 And he said unto them, What
manner of communications *are*
these that ye have one to another,
as ye walk, and are sad?
18 And the one of them, whose
name was Cleopas, answering said
unto him, Art thou only a stranger
in Jerusalem, and hast not known
the things which are come to pass
there in these days?
19 And he said unto them, What
things? And they said unto him,
Concerning Jesus of Nazareth.

9 Ir sugrįžusios nuo kapo. apsakė
jos vislab tai aniems vienuolika ir
visiems kitiems.
10 Bet buvo Maria Madlyna, ir
Joana, ir Maria Jakubo, ir kitos
su jomis, kurios toktai apaštalams
sakė.
11 Ir rodėsi jų žodžiai jiems lyg
kaip pasakos, ir ne vierijo joms.
12 Bet Petras kėlęsi nubėgo pas
kapą, ir pasilenkęs vienas skepetas
begulinčias matė, ir atstojo nusi-
dyvydamas iš to, kas čia nusidavė.
13 Ir štai, du iš jų nuėjo tą
pačią dieną į vieną kiemą, kurs
buvo šešisdešimt varsnų nuo Jė-
ruzalės toli, vardu Emaus.
14 Ir juodu kalbėjo tarp savęs
apie visus tus nusidavimus.
15 Ir nusidavė, jiemdviem taipo
bekalbant ir besiklausinėjant, Jė-
zus jiemdviem prisiartino ir ėjo
su jiemdviem drauge.
16 Bet jų dviejų akys buvo lai-
kytos, kad jie jo nepažino.
17 Bet jis tarė jiemdviem: kokie
tai žodžiai, kurius judu keliau-
damu tarp savęs kalbata, ir esata
smutnu?
18 Tai atsakydamas viens, vardu
Klėopas, tarė jam: argi tu viens
esi ateivis Jėruzalėje, kurs nežinąs,
kas šiose dienose ten nusidavė?
19 Ir jis tarė jiemdviem: kasgi?
ir juodu tarė: apie Jėzų iš Nazaret,
kurs prarakas buvo, galįs darbuose

which was a prophet mighty in
deed and word before God and all
the people :
20 And how the chief priests and
our rulers delivered him to be con-
demned to death, and have cruci-
fied him.
21 But we trusted that it had
been he which should have re-
deemed Israel : and beside all this,
to day is the third day since these
things were done.
22 Yea, and certain women also
of our company made us aston-
ished, which were early at the
sepulchre;
23 And when they found not his
body, they came, saying, that they
had also seen a vision of angels,
which said that he was alive.
24 And certain of them which
were with us went to the sepul-
chre, and found *it* even so as the
women had said : but him they
saw not.
25 Then he said unto them, O
fools, and slow of heart to believe
all that the prophets have spoken :
26 Ought not Christ to have
suffered these things, and to enter
into his glory?
27 And beginning at Moses and
all the prophets, he expounded
unto them in all the scriptures the
things concerning himself.
28 And they drew nigh unto the
village, whither they went : and
he made as though he would have
gone further.
29 But they constrained him,
saying, Abide with us : for it is
toward evening, and the day is
far spent. And he went in to
tarry with them.
30 And it came to pass, as he sat

ir žodžiuose po akim Dievo ir visų
žmonių;
20 Kaip musų vyriausieji kunįgai
ir vyresnieji jį padavė ant pražu-
dymo smerties ir nukryžiavojo.
21 Bet mes tikėjome, jį Izraėlį
atpirksiantį. Ir ant to viso šiandien
yra trečioji diena, kaip toktai nusi-
davė.
22 Taipjau išgandino mus kelios
moters iš musiškių, kurios anksti
pas kapą buvo;
23 Ir nerasdamos jo kuno, parėjo
sakydamos, buk mačiusios regė-
jimą angielų, kurie sakė, jį gyvą
esantį.
24 Ir keli musiškių pas kapą nu-
ėję, taipo rado, kaip moters sakė,
bet jo paties ne rado.
25 Ir jis tarė jiemdviem: ak jus
paikieji ir tingios širdies, tikėti
tam visam, ką prarakai kalbėję.
26 Ar ne turėjo Kristus tai ken-
tėti ir įeiti į savo garbę?
27 Ir pradėjęs nuo Maižėšiaus ir
visų prarakų, išguldė jiemdviem
visus raštus, kurie apie jį buvo
sakyti.
28 Ir jie prisiartino prie kiemo,
į kurį ėjo, ir jis dėjosi, buk to-
liaus einąs.
29 Ir juodu jo didei meldė, tary-
damu : pasilik su mumdviem, nės
vakaras jau randasi ir diena pri-
linko. Ir jis įėjo, kad su jiem-
dviem pasiliktų.
30 Ir nusidavė, jam su jiemdviem

at meat with them, he took bread, and blessed *it*, and brake, and gave to them.

31 And their eyes were opened, and they knew him; and he vanished out of their sight.

32 And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?

33 And they rose up the same hour, and returned to Jerusalem, and found the eleven gathered together, and them that were with them,

34 Saying, The Lord is risen indeed, and hath appeared to Simon.

35 And they told what things *were done* in the way, and how he was known of them in breaking of bread.

36 ¶ And as they thus spake, Jesus himself stood in the midst of them, and saith unto them, Peace *be* unto you.

37 But they were terrified and affrighted, and supposed that they had seen a spirit.

38 And he said unto them, Why are ye troubled? and why do thoughts arise in your hearts?

39 Behold my hands and my feet, that it is I myself: handle me, and see; for a spirit hath not flesh and bones, as ye see me have.

40 And when he had thus spoken, he shewed them *his* hands and *his* feet.

41 And while they yet believed not for joy, and wondered, he said unto them, Have ye here any meat?

už stalo besėdint, ėmė jis duoną, dėkavojo ir laužė bei davė jiemdviem.

31 Tai jųdviejų akys tapė atvertos, ir juodu jį pažino, ir jis prapuolė iš po jų akių.

32 Ir juodu tarė kits kitam: ar nedegė muma širdis musyje, kaip jis mumdviem kalbėjo ant kelio, ir kaip jis mumdviem raštą atvėrė.

33 Ir kėlęsi tą pačią valandą sugrįžo į Jėruzalę ir rado susirinkusius anus vienuolika, ir tus. kurie su jais buvo,

34 Kurie tarė: Viešpats tikrai prisikėlęs ir Simonui pasirodęs.

35 Ir juodu pasakojo jiems, kas buvo nusidavę ant kelio, ir kaip jis jųdviejų pažintas tapęs iš to, kaip jis duoną laužęs.

36 Bet jiems bekalbant apie tai, pats Jėzus stojosi tarp jų ir tarė jiems: pakajus su jumis!

37 Bet jie nusigando ir bijojosi, dumodami, buk kokią dvasę regį.

38 Ir jis tarė jiems: ko nusigandote? ir kodėl įeiti tokios dumos į jųsų širdis?

39 Matykite mano rankas ir mano kojas, aš pats esmi; apčiupinėkite manę ir žiurėkite; nės dvasė kuno bei kaulų ne tur, kaip regite manę turintį.

40 Ir tai sakydamas parodė jis jiems rankas ir kojas.

41 Bet jiems dar netikint iš džiaugsmo ir besistebint, tarė jis jiems: ar turite čia ko valgyti?

42 And they gave him a piece of
a broiled fish, and of an honey-
comb.
43 And he took *it*, and did eat
before them.
44 And he said unto them, These
are the words which I spake unto
you, while I was yet with you,
that all things must be fulfilled.
which were written in the law of
Moses, and *in* the prophets, and *in*
the psalms, concerning me.
45 Then opened he their under-
standing, that they might under-
stand the scriptures,
46 And said unto them, Thus it
is written, and thus it behoved
Christ to suffer, and to rise from
the dead the third day :
47 And that repentance and re-
mission of sins should be preached
in his name among all nations,
beginning at Jerusalem.
48 And ye are witnesses of these
things.
49 ¶ And, behold, I send the
promise of my Father upon you :
but tarry ye in the city of Jeru-
salem, until ye be endued with
power from on high.
50 ¶ And he led them out as far
as to Bethany, and he lifted up his
hands, and blessed them.
51 And it came to pass, while he
blessed them, he was parted from
them, and carried up into heaven.
52 And they worshipped him,
and returned to Jerusalem with
great joy :
53 And were continually in the
temple, praising and blessing God.
Amen.

42 Ir jie padavė jam dalį keptos
žuvies ir korį medaus.
43 Ir jis ėmė ir valgė po jų
akių.
44 Bet jis tarė jiems: tai yra tie
žodžiai, kurius jums kalbėjau, dar
pas jus be budamas; nės vislab
tur išsipildyti, kas apie manę pa-
rašyta yra zokane Maižėšiaus ir
prarakuose ir psalmuose.
45 Tai jis atvėrė jų išmintį. kad
išmanytų raštą.
46 Ir tarė jiems: Taip yra para-
šyta, ir taipo turėjo Kristus ken-
tėti ir prisikeltis iš numirusiųjų
trečiąją dieną,
47 Ir duoti apsakyti savo vardan
prisivertimą ir griekų atleidimą
tarp visų žmonių giminių, ir pra-
dėti Jėruzalėje.
48 Bet jus este liudininkai to
viso.
49 Ir štai, aš ant jųsų pažadė-
jimą savo Tėvo atsiųsu. Bet jus
turite Jėruzalės mieste pasilikti.
ikikol su stiprybe iš aukšto busite
išrėdyti.
50 Bet jis juos iki Bėtanios iš-
vedė, ir pakėlęs savo rankas per-
žegnojo juos.
51 Ir nusidavė, kad jis juos per-
žegnodamas atsiskyrė nuo jų, ir
dangun užžengė.
52 Bet jie meldėsi jo, ir sugrįžo
į Jėruzalę su didžiu džiaugsmu,
53 Ir visados bažnyčioje budami
Dievą garbino ir šlovino.

Printed by Trowitzsch & Son, Berlin.